VIDOSLOV

Petko Nikolić Viduša

Kitchener, On, Canada, 2019.

Petko Nikolić Viduša,
čitač zapisa u godovima vremena,
rodnoj Viduši i dragim uspomenama!

SADRŽAJ

PERUN SA SJEKIROM

Perun sa sjekirom (stećak, srednji vijek, Bogutovo Selo, Ugljevik).

"U Srbiji opet zvali su ih Babunima jer ih je najviše bilo oko planine Babune nad Prilepom u Maćedoniji, ili Poluvercima, jer su se dosta držali i Pravoslavlja. – Međutim, oni sami u Bosni i Hercegovini nazivahu se uvek samo Hrišćanima ili Krstjanima.” [1]

“Broj Bogomola bio je u to doba već prilično velik, pa su i neka ugledna vlastela srpska pripadala toj jeresi, koja je bila mnogo bliža starom srpskom Mnogoboštvu nego Pravoslavlje.” [2]

....

[1] Radoslav M. Grujić, Pravoslavna Srpska Crkva, Izdavačka knjižarnica Gece Kona, Beograd, 1921; II izdanje (reprint) Svetlost – Kalenić, Kragujevac, 1989, str. 38.

[2] Ibid., str. 14.

STEĆCI KOD UGLJEVIKA

Stećci na starim grebljma u Bogutovom Selu i Ugljeviku još jedan dokaz da su nisu svi krstjani prešli u islam kao što tvrdi potkupljena zvanična istorija pod okriljem Ortodoksne i Rimokatoličke crkve, te Islamske zajednice. Ovdje ima stećaka sa solarnim simbolima od ranog srednjeg do druge polovine 19. vijeka.

Na nekima od njih još postoji dobro očuvana crvena boja, što je bio drevni običaj bojenja dijelova nadgrobnika u crveno od praistorije do 20. vijeka.

Inače o ovom starom groblju ni svetosavski Srbi ni Bošnjaci muslimani ne vole da pričaju, niti ima fotografija ovih spomenika na Internetu, a jasno je i zašto ih nema: lažove vrijeđa istina i zato je prećutkuju i kriju.

Ovdje su fotografije samo nekoliko od mnogih stećaka na pomenutim lokacijama.

Solarni motivi na stećku u Bogutovom selu kod Ugljevika (foto: Bedrin Zurapi, Milan Uljmanski i Dejan Marković).

Vertikalni dio stećka sa gornje slike podsjeća na runu “dagaz”, simbol dana. U dnu su dva velika simbola Sunca, dva mala krsta su proljeće i ljeto, srednji veliki krst je dan dugodnevnice sa cvjetovima drveta života.

Stećak u Bogutovom selu kod Ugljevika (foto: Bedrin Zurapi, Milan Uljmanski i Dejan Marković).

Dupli krst godine na stećku u Bogutovom selu kod Ugljevika (foto: Bedrin Zurapi, Milan Uljmanski i Dejan Marković).

Krst dugodnevnice izhodi iz krsta Sunca godine.

“Već duže vremena znatan broj naučnih radnika i ostalih zainteresovanih građana, naročito u inostranstvu, stećke smatraju isključivo bogumilskom nadgrobnim spomenicima i svu umjetnost stećaka najčešće nazivaju bogumilskom umjetnošću. Kako takvo naučno neopravdano shvatanje ne bi uzelo maha, bilo bi nužno da se odnos stećaka i bosanskih heretika postavi i objasni što je moguće tačnije.” *(Šefik Bešlagić, Stećci - kultura i umjetnost, Veselin Masleša, Sarajevo, 1982, str. 8).*

BOGINJA KABILA

Petar Skok kaže ovako:

“Kabile pored kabile, kabile, gen. -età n (Kosmet, Makedonija) ‘pleme, rod; sinonim: fis kod Arbanasa’. Balkanski turcizam arapskog podrijetla (ar. kabile ‘zadruga pod upravom starješine’) iz plemenske terminologije: arb. kabile ‘Verwandschaft, Verwandter’.” [1]

Riječ KABILE nije nikakav balkanski turzicam, niti je to riječ arapskog porijekla. Pogledajmo kako se kaže PLEME (ROD) na sljedećim jezicima:

- turski: KABILE,
- azerbejdžanski QƏBILƏ,
- uzbekistanski: QABILA,
- svahili: KABILA,
- arapski: QABAYLA,
- hausa jezik: KABILAR,
- pundžabi: KABILE,
- somalijski: QABIILKA

Od Azije preko Indije do Afrike skoro ista riječ sa značenjem PLEME, sa istim orijenom KAB-. Otkud to i kako to? To je od drevnih vremena kad je MATER svima bila KABILA, a njeni potomci činili jedno PLEME, JEDAN ROD MATERE KABILE.

Velika Mater Briga bila je KIBELA (Kubieya/Kubeleya). U Bugarskoj još postoji stari trački grad KABILE (KABYLE), koji nosi ime Boginji KABILI.

Šta bi moglo da znači ime KABILA, šta znači KAB- koji je korijen njenog imena?

Korijen KAB- nalazimo čak u japanskom jeziku u riječi KABU [2]. Bukvalno značenje japanske riječi KABU (株) znači PANJ ili KORIJEN palog drveta.

Korijen KAB- nalazimo i u kanariskom KABILE [3] i to je KNJIGA GENEALOGIJE, RODOSLOV.

U gaeliku korijen KAB- nalazimo pisan latinskim načinom u riječi CABALL [4] što znači KOBILA.

U hebrejskoj riječi CABALA nalazimo krijen KAB- napisan kao CAB-. Samo hebrejsko CAB bukvalno znači ŠUPLJINA, RUPA. Hebrejski glagol CABAL znači UZIMATI, PRIMATI [5].

Tako saznajemo da KABILA znači ONA KOJA UZIMA, UZIMAČICA; ONA KOJA PRIMA, PRIMAČICA: KABILA UZIMA SJEME, PRIMA SJEME U ŠUPLJINU SVOJE UTROBE, JER JE KABILA VELIKA MATER PLODNOSTI I MATER SVEGA POSTOJEĆEG.

Tako je kult praroditeljke majke žene dobio svoje univerzalno kosmičko značenje.

....

[1] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga druga, JAZU, Zagreb, 1971, str. 9.

[2] Dominic Williams, A Dictionary of Japanese Financial Terms, Japan Library, Curzon Press Ltd, Kent, 1995, pg. 37, ISBN-10: 1873410115

[3] Rev. W. Reeve, A Dictionary, Canarese and English, Revised, Corrected and Enlarged by Daniel Sanderson, Wesleyan Mission Press, Bangalore, 1858, pg. 249.

[4] R. A. Armstrong, A. M.Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, pg. 89.

[5] Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, The Clarendon Press, Oxford – New York, 1893. pg. 87-88.

ZAPETA I ZAREZ

Capin

Naziv ZAPETA istog je porijekla kao i srpsko SAPETI, ZAPRTITI, ZABOSTI, sa istim značenjem kao srpsko PARITI i latinsko PARIO koje znači PROIZVESTI, RODITI [1].

Riječ ZAPETA postala je od osnove SAP: SAP > > ZAP.

Od osnove SAP je srpsko CAPIN: SAP > SAPIN > ZAPIN > CAPIN (vidi sliku capina). To je kod Talijana ZAPPA, francusko SAPE, špansko ZAPA, latinsko SAPA [2].

Sve te riječi potiču iz tračkog, jer su Tračani (Kimeri) donijeli sanskrit u Indiju. Sanskritsko SAP znači SLIJED, PRATNJA; ODANOST, POSVEĆENOST, SLUŽBA, ČAST, SEKSUALNOST, PARENJE [3]. Sanskritsko SAPA je MUŠKI ORGAN GENERACIJE, MUŠKI ORGAN RODA [4].

SAP > SAPUN = ČIST.

Dakle: SAP > SAPET > ZAPET > ZAPETA.

, = **Jod** (hebrejski)
Jod = plamen, svjetlost

ZAPETA je u hebrejskom slovo JOD koji u Kabali znači PLAMEN, SVJETLOST, BOG. Kao takav simbol iz Kabale je ušao u ikonografiju crkve i tajna ezoterijska društva.

Sinonim riječi ZAPETA je ZAREZ, a ZAREZ je od osnove ZAR, tj. SJAJ, SVJETLOST, SUNCE, BOG.

....

[1] Francis Edward Jackson Valpy, An Etymological Dictionary of the Latin Language, London, Printed by A. J. Valpy, 1828, p. 320.

[2] Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, Second Edition, Oxford: The Clarendon Press, New York: Mcmillan & Co., 1893, p. 525.

[3] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 1148.

[4] Ib.

ZAPETA SAPETA

Kandže su dijelovi šape.

Jedno od značenja sanskritske riječi SAP je SEKSUALNI ČIN, PARENJE [1].

Za PARENJE je potrebno dvoje: muško i žensko. U činu PARENJA oni se SPOJE. Da bismo spojili dva kraja košulje, moramo SAPETI dugmad. Tako vidimo da SPOJITI i SAPETI znače isto:

- SAP > SAPET > SAPETI
- SAP > SAPET > ZAPET > ZAPETA

Šta je ŠAPAT? To je tiho govorenje, a prvi uslov da nekome nešto ŠAPNEMO je da smo mu vrlo blizu, takoreći da smo spojeni s njim, tj. da smo SAPETI s njim:

SAP > SAPAT > ŠAPAT

Tako je od SAP, koje znači SPAJANJE, postalo ŠAPA: SAP > SAPA > ŠAPA.

....

[1] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 1148

ZAPREG

Kako je postala riječ ZAPREG: ZAP + REG?

ZAP-REG je riječi Tračana. To je složenica:

ZAP + REG.

ZAP je postalo od SAP. Sanskritsko SAP je PARENJE [1]. PARENJE je SPAJANJE: SAP > ZAP (u Indiju su sanskrit donijeli Ariani, tj. narod Aria i to je jedno od drevnih imena Tračana).

Osnova u REG je RE koja u današnjem velškom glasi RHE sa značenjem BRZ, HITAR, STRELOVIT [2]:

SAP + RHE > SAPRHE > ZAPRE = UPRE, POTEGNE POVUČE.

Za svako ZAPIRANJE, svaku VUČU i POTEZANJE potrebna je SNAGA, SILA i što je ta SNAGA veća, BRZINA je veća, dakle REG je SNAGA, SILA, JAČINA.

SAP + RHE-G > SAPRHEG > ZAPREG > ZAPREGA

= VUČA, BRZO KRETANJE = SAPETO, tj. SKOPČANO SA BRZINOM, SKOPČANO SA SNAGOM.

Pošto REG znači SNAGA, MOĆ, veliki SNAŽNI vodotok je REKA: REG > REGA > REKA .

Od REG postalo je REČ: REG > REK > REČ i ona je NOSAČ, DRŽAČ SMISLA (svaki nosač, svaki drzač je snažan).

Sve ispod nabrojane riječi potiču iz tračanskog REG:

- REG > REGAL = DRŽAČ;
- REG > REGULA = PRAVILO, ZAKON = DRŽAČ;
- REG > REGISTAR = SPISAK = DRŽAČ;
- REG > REK > REKTOR = VOĐA UNIVERZITETA;
- REG > REGIM > REŽIM = DRŽAČ VLASTI;
- REG > REGION = OBLAST NIŽE VLASTI;
- REG > REGENT = NIŽI VLADAR;
- REGULUS = KRALJ

Francusko REGIS je KRALJ, ali etimolozi neće da kažu odakle potiče REG u francuskom REGIS, nego sve poistovjećuju sa "latinskim" riječima, iako u latinskom ne postoji REG kao korijenska osnova tih riječi, ali se zato nalazi u srpskom BUBREG, BREG, BREKNUTI (< BREGNUTI), DREK (< DREG), PREK (< BREG), PREGALAC (< BREGALAC).

....

[1] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 1148.

[2] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, The Second Edition, Vol. II, Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. 460.

VINČANCI, VANZEMALJCI I ADAMOVCI

Biblija kaže:

"A kad se ljudi počeše množiti na zemlji, i kćeri im se narodiše. Videći sinovi Božji kćeri čovječije kako su lijepe uzimaše ih za žene koje htješe." (1. Moj.6,2)

Dakle postoje neki što ih Biblija zove sinovima Božjim. Ko su oni? Evo opet Biblija:

''A jedan dan dođoše sinovi Božji da stanu pred Gospodom, a među njih dođe i Sotona. I Gospod reče Sotoni: otkuda ideš? A Sotona odgovori Gospodu i reče: prohodih zemlju i obilazih." *(Jov.1,6-7)*

Sotona je obilazio ZEMLJU i vratio se na sastanak SA ZEMLJE. To su hrišćanima "anđeli", iako se oni žene kćerima ljudskim i iz tog braka rađaju im se sinovi divovi:

"A bijaše tada divova na zemlji; a i poslije, kad se sinovi Božji sastajahu sa kćerima čovječijim, pa im one rađahu sinove; to bijahu silni ljudi, od starine na glasu."

Ko je Adam? Adam je od Vanzemaljaca redizajnirani prepotopski čovjek:

“U zadnjih dvije decenije nauka je dokazala da su Sumerci u pravu u svakom detalju kroz genetiku, lingvistiku, paleontologiju i arheologiju. Ljudski genomski projekt je dokazao da je Adam izdanak preadamskih ljudskih predaka sa boravištem u Nigerija-Kamerun području Zapadne Afrike.” [1]

"A i Sela rodi Tubala, koji bješe vješt kovati svašta od bronze i od gvožđa; a sestra Tovelu beše Noema."

(1.Moj.4,22)

Adamovci su Vinčancima donijeli rat, razaranja, osvajanja, ubistva i ropsku ekspolataciju živeći tako od

tuđeg rada. Pod njihovim terorom oko 3500 g. st. ere nestalo je Vinčanaca. I zlo je raslo i umnožavalo se sve do opšteg potopa svijeta 2626. g. st. ere, odnosno 1657. g. od vremena redizajniranja Adama ili 7475. g. od vremena Božijeg stvaranja svijeta.

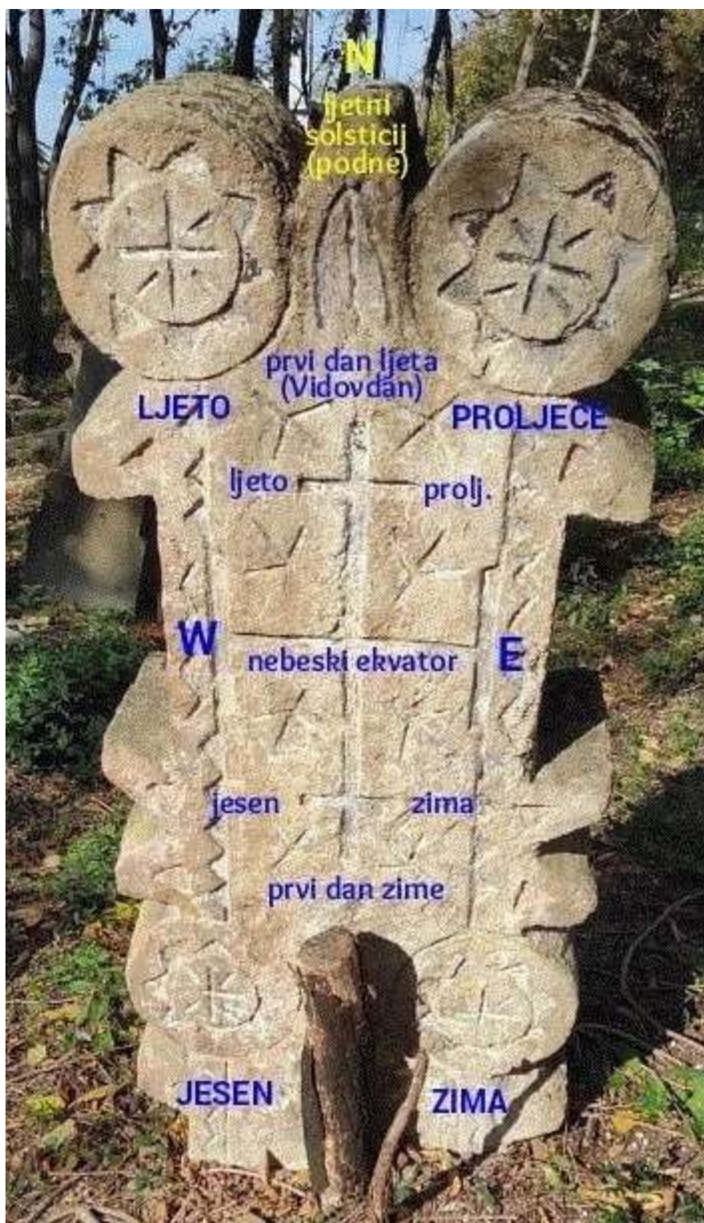
....

[1] Professor Catherine Acholon, They Lived Before Adam, Abuja, 2009; The Lost Testament of the Ancestors of Adam, Abuja, 2010.

VIDOVDAN JE PRVI DAN LJETA

Kupasti znak Vidovdana (19. v., Rogljevo, Negotin).

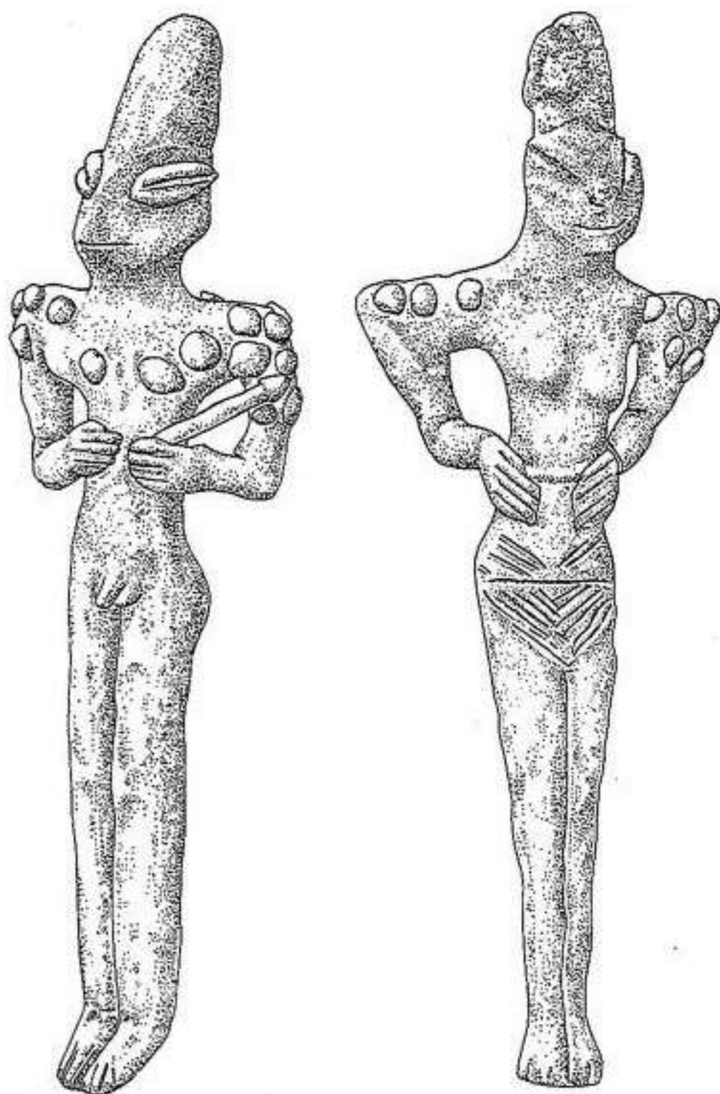

Kupa između sunca proljeća i sunca ljeta znak je Kupala-Svetovida, znak prvog dana ljeta, Vidovdana.

ARHEOLOGIJA I VANZEMALJCI

Glava Vanzemaljca (figurina, Vinča, 4500-3500. g. st. ere; Niko Zupančić, Maskirana glavica od pečene gline iz Vinče u Srbiji, Starinar, Beograd, 1923, str. 232).

64 Ubaid Period (fifth millennium BC) male and female baked clay figurines, from Eridu and Ur respectively. Hts. 137, 152 m.

(Jeremy Black and Antony Green, Gods, Demons and Symbols of Ancient Mesopotamia, London, British Museum Press, 2004, p. 81).

Majka Vanzemaljka hrani svoje čedo.

Detalj reljefne ploče (crkva Uspenja Presvete Bogorodice u Orahovcu, Đakovica, Kosovo).

ILIRSKI HERKULES

Nađu stećak sa prikazom Herkulesa sa njegovom toljagom i kažu narodu: "Ratnik!"

Na stećku iz Cijevne kod Podgorice Herkules u desnoj ruci drži toljagu, a u lijevoj mu je mah **Γ**, simbol božanske snage i moći.

....

Fotografija: Slobodan Čekić, Podgoricki brevijar, Pobjeda, Podgorica, 2018.

ĆORAK MILOŠA S. MILOJEVIĆA

Govoreći o sili, pohlepi i zlu Rimljana 7-5. vijeka stare ere Milojević piše i o keltskim Galima:

"No još pre ovih, još gladniji i lenjiji, grublji i hrabriji, još veći razbojnici, sa gonjenja i proganjanja, Gali, nasrnuše prvo na mirna plemena srpska u Italiji, pa pošto ih pokoriše, - navaljivahu i na Rim i njegove razbojnike i proždrljivce. Borba je se povlačila, i nevaljalci s toga što su kao takvi i rođeni i postali, održaše vrh nad onima koje praočevi ovih primoraše, da ostave sve svoje, pa da skitajući se po belom svetu i tražeći krova i pokorva - postanu i sami razbojnici. Ovako i na ovaj način postavši narod tako zvani rimski nije ni čudo što sve proždiraše i utamanjivaše, sve pretvaraše i prelivaše u Rimljane ili docnije Latinjane...." [1]

Keltske Gale Milojević ne povezuje sa Keltima i pljuje ih pred istorijom? Jesu Gali bili surovi, ali su i oni bili Brigi koje i Milojević ubraja u Srbe.

Nabrajajući mnoga keltska plemena kao srpska plemena razasuta po Evropi i Maloj Aziji, Milojević spominje Frige pod imenom Bregi, tj. Brigi:

“**3**. Bregi ili Brdjani – Breges – Egipćani su Bregjane ili Brđane postovali za najstariji narod na zemljanom

saru." [2]

Brigi, Frigi i Gali su jedan te isti narod:

"Frigi su nakon toga zvani Gali i Galati, dokaz njihove vrijednosti, i mnogo drugih imena i zvanja im je davano ili su oni sami uzimali imena za vrijeme njihovih seoba po Evropi: kao Briganti u Španiji, Galiji, Germaniji, Britaniji i Irskoj, što od *brigunta* znači *prvi od najčuvenijih* Briga i bili su prvi i najčuveniji posjednici ovih zemalja, i Starobrigi, ili brđanski Brigi; ali više o ovom pitanju kada dođem do razmatranja o nekoliko posebnih migracija u Evropi." [3]

"I Frizi, koji sebe zovu Brigima, Tračko pleme, takođe su Migonijani, Bebrikani, Medovitijani, Vitini i Dinijani, i, ja mislim, tkođe Marijandini. Ovi narodi, zasigurno drže cijelu kompletnu Evropu, ali Mizi ostaše tamo." [4]

"Kikoni, koji su takođe Gali i Brianti (britanska plemena imaju isto ime) tukli su se sa Odisejem nakon pada Troje; i tvrdi se da su kimerijski Brigi iz Trakije otišli u Malu Aziju i postali Frizi. Oni su Briganti Britanije." [5]

Alo, logiko, je li tebe poznavao Milojević?

....

[1] Miloš S. Milojević, Odlomci istorije Srba, Sveska I, Beograd Državna štamparija, 1872, str. 176.

[2] Ib., str. 110.

[3] Rowland Jones, The Origin of Language and Nations, Preface, p. 26, London: Printed by J. Hughs, 1764.

[4] Strabo, VII, 3.

[5] John Pym Yeatman, The Shemetic Origin of the Nations of Western Europe; London: Burns and Oates, 1879, p. 213.

SAVINO "ZAKONOPRAVILO" PRED NAROD
(javi poziv SPC)

Svetosavcki mrzitelji istine Savinu "Krmčiju" ("Novokanon" ili "Zakonopravilo") nazivaju Ustavom Svetog Save, a to Savino "djelo" samo je prevod crkvenih kanona da se nađe kao priručnik sveštenstvu kako lično da se panaša i kako da rade sa narodom u novoosnovanoj Savinoj arhiepiskopiji.

Savina arhiepiskopija u država Stefana Prvovenčanog nije mogla funkcionisati na prethodnim zakonima srpskog narodnog običajnog prava čiji je poredak štitila Crkva krstjana.

Čim je Nemanja u krvi ugušio javno djelovanje Crkve krstjana, ukinuto je i staro srpsko običajno pravo i zavedena Nemanjina apsolutistička vlast, a država je ostala bez ikakvih zakona.

Kad je Sava dobio arhiepiskopiju, on prevodi grčke crkvene kanone da bi njegovo novo sveštenstvo imalo po nečemu da se ravna u novoj ortodoksnoj vjeri. Uz te kanone Sava je u svojoj arhiepiskopiji i državi Stefana Prvovenčanog ozakonio vizantijsko feudalno crkveno pravo. Tako su Srbi iz slobode samoupravnog narodnog običajnog prava pali pod zakone feudalnog ropskog poretka crkvene teokratije.

Kad je u komunističkoj Jugoslaviji dr Miodrag M. Petrović objavio prevod Savine "Krmčije", crkva mu se mnogo zamjerila, jer ova knjiga pred narodom, jer ova knjiga pred narodom razobličava sve laži o Svetom i Nemanjićima i razobličava sve laži tkz. "svetosavlja".

U "Krmčiji" su kanoni vaseljenskih sabora koji zabranjuju sve prehrišćansko u Savinoj Ortodoksnoj crkvi i po toj knjizi razobličava se velika laž da je Sava oza-

konio srpske prehrišćanske običaje u srpskom narodnom pravoslavlju. Te običaje narod je sam sačuvao uprkos zabranama i represalijama Savine crkve:

"Svakako da bi bilo nezamislivo da je srpski arhiepiskop, pri uređivanju crkvene organizacije u svojoj zemlji, menjao pravila apostola, svetih otaca, kao i svetih vaseljenskih i pomesnih sabora, jer bi to u ono vreme značilo bogohuljenje i skrnavljenje ovih svetih kanona." [1]

I zato i ja kažem: dajte tu Savinu knjigu pred narod, nek narod vidi sve crno na bijelo!

…………………………

[1] Petar Zorić Zakonopravilo Svetog Save i pravni transplanti, Pravni fakultet Univerziteta u Beogradu, str. 43.

O IMENU HETITA

Zašto nikad nije objašnjeno ime HETA, HETITA ili HITITA, iako su to vrlo lako mogli da urade?

“Na egipatskim spomenicima oni su zvani Kheta (ili bolje Khata), na onima iz Asirije Khattâ ili Khate i obe riječi bile su potpuno jednake hebrejskom Khethi i Khitti.” [1]

Homer u Odiseji (xi, 521) HETITE zove ih KĒTEIOI [2]. Nauka je utvrdila da su HETI pripadali arijskoj grupi naroda, a njihov jezik je u grupi indo-evropskih jezika, dakle nisu pripadali hemitskoj grupi kao što to tvrde pisci Biblije Staroga zavjeta i tumači Biblije. Šta znači ime ovog drevnog naroda?

Najraniji pomen imena HETA nalazi se na jednom sumerskom glinenom pečatu kao jedna od titula drev-

nog cara Sargona, jednog od najstarijih sumerskih careva:

"U tri od njegovih imena je napisano 'Kralj Gin' (Shar-um Sharu-Gin) i u dva je napisano *Gan* ili *Gana*. U trećem od njih on je dodao titulu od *Gut* (ili *Goth*), i u jednoj on sebe lično zove *Veliki Khāti* (ili *Khatti* ili *Hittite*)." [3]

Hajdemo do sanskrita, jezika Arijevaca:

- HAṬ = SJAJAN, SVIJETAL [4]
- GHUṬ = OPIRATI, ZAŠTITITI, BRANITI [5]

Sanskritsko GHUT jedino je moglo dati GUT i GOT u imenu GUTI, GOTI.

Kurdstansko (Ashirat district) KTHÉTHÂ je PIJETAO [6]. Na glavi pijetao ima KRESTU ili GUBER, što je svojevrsna KRUNA.

U tumačenju imena svete Katarine (bivše Doroteje), sveti Jeronim kaže da njeno svetačko ime potiče od sirjskog KETHAR ili KATHAR, što znači KRUNA [7]. Kruna je KORONA, tj. SVJETLOST, DAN (po Prokopijusu GOTI su DANOI, a po Jordanesu DANĪ).

Sanskritsko HEṬH je STVARATI SREĆU I NAPREDAK [8]:

a) KHETA > GHETA > GET
b) KHEṬH > GHET > GET

Englesko GET znači IMATI, DOBITI, STEĆI, dok je sa osnovom GOT u srpskom GOTIVAN (voljan). Kanarisko GHETU znači NASELJEN, NASELJENIK [9]

što je moglo da postane ime Hetita nakon njihovog iseljenja iz Male Azije.

Značenje sumerskog piktografa KHA (KH > GH) je SAVRŠEN, VELIK [10]. Drugi sumerski piktograf KHA

i egipatski hijeroglif KHĀ znače SLAVA [11], te bi ime Hetita značilo SLAVNI. Sjetimo se da su asirsko KHATÂ i egipatsko KHATA ime HETITA i da je Sargon sebe lično zvao VELIKI KHATI, GUT ili GOT znači SLAVNI.

Hititi su GETI [12], oni su SLAVNI i oni su PRASLOVENI, jezgro SLOVENA.

"Čak i istoričar Jordanes, i sam Got, svoju knjigu naziva *Istorija Geta*, i izlaze tradicije vlastitog naroda u sklopu priča koje je čitao u knjigama o Getima." [13]

Sanskritsko HETI znači PLAMEN, SVJETLOST, SUNCA TRACI (ZRAKE) [14]. Po tome su HETI isto što i TRAČANI, RASENI, RAŠANI i SLOVENI ili SLAVENI:

"Nema sumnje da su Daci ili Dani, kao i Geti ili Goti, bili svi od rase zvane Cimbri. Cimbri su takođe Cimeri, od tračkog su originala takođe, ili su Tračani bili Cimerijani, što nije ni bitno." [15]

....

[1] Archibald Henry Sayce, The Hittites : the story of a forgotten Empire, Second edition, London, The Religious Tract Society, 1890, p. 19.

[2] James Hasting, Dictionary Of The Bible, New York, Charles Scribner's Sons, 1909, p. 355.

[3] Laurence Austine Waddell, Egyptian Civilization: its Sumerian Origin and Real Chronology, London, Luzak & Co., 1930, p. 29.

[4] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 1287.

[5] Ib., p. 377.

[6] Arthur John Maclean, A Dictionary of the Dialects of Vernacular Syriac, Oxford, The Clarendon Press, 1901, p. 142.

[7] Richard Stephen Charnock, Prænomina: Or, The Etymology of the Principal Christian Names of Great Britain and Ireland, London: Trübner & Co., 1882, p. 22.

[8] Monier Monier-Williams, Ib., p. 1303.

[9] William Reeve, A Dictionary Canarese and English; Revised, Corrected and Enlarged by Daniel Sanderson, Bangalore: The Wesleyan Mission Press, 1858, p. 988.

[10] Laurence Austine Waddell, Ib., Plate XX.

[11] Ib.

[12] John Campbell, The Hittites: Their Inscriptions and Their History, Volume 2, p. 279.

[13] Henry Bradley, The Goths, Third edition, London, T. Fisher Unwin, 1887, p. 19.

[14] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 1303.

[15] John Pym Yeatman, The Shemetic Origin of the Nations of Western Europe, London: Burns and Oates, 1879, pg. 212.

TITULA "DESPOT"

Titularno vladarsko ime DESPOT je složenica od dvije riječi: **1.** DES, **2.** POT.

Riječ DES ista je riječ koja je u imenu rasenske boginje DESAN (ona bijaše boginja zore, a njeno ime odgovara latinskom *aurora*) [1]. Korijenska osnova u DES je sanskritsko DE što znači BRANITI, ŠTITITI [2], te DES znači BRANITELJ, ČUVAR.

Današnji Velšani (Kumri) potomci su tračanskih Briga kao i ostali Kelti, kao i današnji Srbi. Velško DES znači SISTEM, POREDAK, PRAVILO, ZAKON, VLADA [3]. Dakle je potpuno jasno porijeklo i značenje dijela DES u riječi DESPOT.

A šta je i odakle je POT u riječi DESPOT?

Velško POTH znači IZBOČEN, ISTAKNUT [4] što jasno ističe put i uslove za dobijanje despotske titule: da bi postao despot, ima da budeš ispred drugih, da prednjačiš. DESPOT je simbolično kao svitanje dana: osoba koja ima šansu da stekne veliku slavu.

Očigledno je da nije tačna trdnja zvaničnih lingvista da riječ DESPOT potiče od grčkog DESPOTIS (δεσπότης) [5]. Riječ zaista postoji u grčkom za značenjima *domaćin*, *vlasnik*, *gospodar*, *vladar* [6], ali njoj u grčkom nema korijena, nego je pozajmica iz jezika Briga, tj. Tračana.

…………………………

[1] Isaak Taylor, Etruscan Researches, London, Macmillan and Co., 1874, p. 141.

[2] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 492.

[3] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh

Language, The Second Edition, Vol. I, Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. 411.

[4] Ib., Vol II, p. 428.

[5] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga III, JAZU, Zagreb, 1973, str. 396.

[6] Henry George Liddell and Robert Scott, A Greek-English Lexicon, Oxford: The Clarendon press, 1883, p. 334.

TRAČANI PESKE ILI ARIA

"U drevna vremena Tračani su zvani Peske ili Aria, ..." [1]

Velšani su porijeklom od tračkih Briga i gle istine: velško PES- u PESGI znači HRANITI, a PEST je SILOVIT, ŽESTOK, LJUT [2]. Značenje velškog PES- je u srpskom PESNICA. Po velškom i srpskom PES- u PESKE (ime ime Tračana) značilo je SILOVITI, ŽESTOKI, LJUTI, SILNI, JAKI.

Sanskritsko ĀR je skraćenica od ARYANTI što znači BITI U ČASTI, U SLAVI [3]. Sanskritsko AR u riječi ARU nosilac je značenja SUNCE [4].

....

[1] John Pym Yeatman, The Shemetic Origin of the Nations of Western Europe, London: Burns and Oates, 1879, p. 212.

[2] William Richards, Welsh and English Dictionary (Geiriadur Cymraeg a Saeseneg), Caerfyrddin, 1832. p. 228.

[3] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 649.

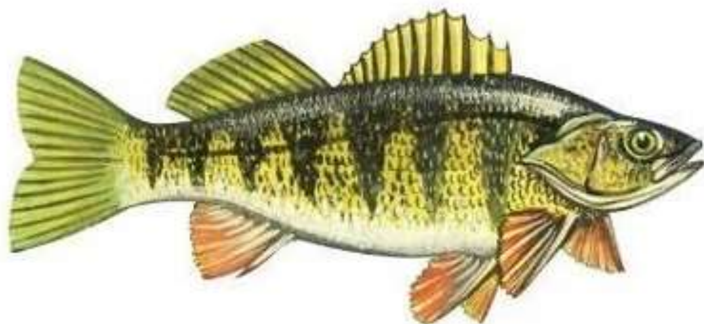
[4] Ib., p. 149.

TRAKIJA - PERKA ILI ARIA

Osim imena Peske ili Aria imali su Tračani još jedno drevno ime, ime Perki:

"…ἔστι δὲ ἡ Θρᾴκη χώρα, ᾗ Πέρκη ἐκαλεῖτο καὶ Ἀρία. τὸ ἐθνικὸν Θρᾷξ καὶ Θρᾷκσσα." [1]

Prevod: *"…od Trakije zemlje, ili Perke zvane i Arija, naroda Tračana ili Traksa."*

πέρκη = perka = perch

U savremenom grčkom **πέρκη** je vrsta ribe sa latinskim imenom *perka*, engleski *perch* [2] (grgeč ili bandar). Izgled te ribe može svim Slovenima jasno objasniti značenje imena *Perun*, *Perkunas* ili *Perkuns*: riba je "perkasta", tj. po tijelu ima nazubljene žute trake kao zrake: **ΛΛΛΛ**. I velika oštra *peraja* na leđima su joj zrakasto nakostriješena: perka je perasta, trakasta, tračna. Sanskritsko PERU znači ZLATNA PLANINA, VATRA, SUNCE [3].

Pogledajmo tu ribu i te dvije boje na njoj: boja svjetla i boja tame. Grci su odabrali tamu, te im riječ **πέρκη** znači **mračan** [4], a opredijelili su se za to sve po svojoj mržnji na Tračane, iako im riječ **πέρκός** znači **soko** [5].

Grci su sinovi tame još od trojanskog rata i prije toga, a Tračani su oduvijek sinovi Sunca. Evo još grčkih riječi:

a) Θρᾷξ = Θρᾳκός = Trako, Tračanin [6]

b) Θράσος = odvažnost, ponos [7]

c) Θρᾷσσα (thrassa) = Tračanka [8] = Trasa = Traka

d) τρακτὸς = bijel, izbijeljen; takođe znači *razvučeno, istegnuto tijesto*, latinsko *tractum*, *tracta* [9].

Latinsko *tracto* izvedeno je od *traho*, *tractum* [10]. Latinsko *traho* znači *vučem*, *povlačim*, *izvlačim*, *izdužujem* [11]. Ako uzmemo tijesto i povlačimo dva kraja u suprotnim pravcima, šta dobijemo? Dobijemo liniju ili traku.

Za englesko *track* (put, pravac) kažu da nije latinsko i da ne potiče od latinskog *trahere* [12]. Zar put (track) nije izdužena linija, tj. traka između dva mjesta?

Englesko *trace* je *jedna od traka konjske opreme*, tkz. *štranga*, dakle je i *trace* traka [13]. Englesko *trace* je *trag stopala*, *vidljivi znak*, *remen*, kaiš, francusko *trait* [14].

Francusko *trac* je *trag divljači* [15], francusko *trace* je *staza*, *put*, *trag stopala*, *trag* [16]. Zar sve ovo nije svojevrsna traka, trag, trag?

Francusko *tracé* znači *linija* [17]. Svaki Sunčev trak je linija od Sunca. Riječ *trak* je balto-slovenska, sveslovenska i praslovenska [18], dakle je tračanska.

Od početka do kraja ovog teksta nalazimo riječ *trak* i to je trak (zrak) Sunca, dakle grčko Θρᾷξ, Θρᾷκιος, Θρΐκιος, Θρῄκιος, Θρηῐκιος ili Θρῑκιος znači *Tračni* ili *Tračani*.

Biti tračan znači sjati, biti sjajan, svijetal, svjetlosan i zato je je taj odvažan i ponosan ili grčki Θράσος (TRASOS). Gle i ovo: TRASA i TRASIRATI je originnalna srpska riječ, englesko TRACE. TRASA je OZNAČENI PRAVAC, LINIJA ili TRAKA, TRAČNICA.

TRAČNOST je SJAJ, SVJETLOST ili SLAVA, dakle su nazivi TRAČANI i SLAVENI istoznačne riječi:

"**TRAKIA** - **I**. **IME**. - Pored svog originalnog imena, zemlja je imala, kako kaže Steph. B (s. v.) dva starija imena: **Πέρκη** i **Ἀρία** ....." [19]

Sad nam je svima jasno otkud potiče ime PERKUN ili PERUN.

…………………………

[1] Avgvsti Meinekii, Stephani Byzantii Ethnicorvm Quae Svpersvnt, Tomus Prior, Berolini, Impensis G. Reimeri, 1849, p. 316.

[2] Henry George Liddell and Robert Scott, A Greek English Lexicon, New York: Harper & Brothers, 1883, p. 1204.

[3] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 648.

[4] Henry George Liddell and Robert Scott, Ib.

[5] Ib.

[6] Ib., p. 680.

[7] Ib.

[8] Ib.

[9] Ib., p. 1568.

[10] Francis Edward Jackson Valpy, An Etymological Dictionary of the Latin Language, London: Printed by A. G. Valpy, 1828, p. 480.

[11] Ib., p. 481.

[12] Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, Second Edition, Oxford: The Clarendon Press, New York: Mcmillan & Co., 1893, p. 653.

[13] Ib.

[14] A. Chevalley and M. Chevalley; G. W. F. R. Goodridge, The Concise Oxford French dictionary, Part II, Oxford, The Clarendon Press, 1940, p. 266.

[15] Ib. Part I, p. 826.

[16] Ib., p. 827.

[17] Ib.

[18] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga III, JAZU, Zagreb, 1973, str. 489.

[19] William Smith, *Dictionary of Greek and Roman Geography, Vol. II, Boston: Little, Brown and Co., 1870, p. 1176.*

BOŽANSKI PAR I STVARANJE SVIJETA

Frigijska kapa u znaku zlatnog presjeka broja Fi (phi – φ).

Ovako kaže Biblija:

"U početku stvori Bog nebo i zemlju. A zemlja bješe bez obličja i pusta, i bješe tama nad bezdanom; i Duh Božji dizaše se nad vodom. I reče Bog: neka bude svjetlost. I bi svjetlost." (Stvaranje, 1, 1-3)

Dakle u početku bješe voda, a iznad nje Duh Božji. Voda je ženski rađajući princip, Duh Božji iznad je muški oplodni princip i ta dva principa u stvaranju prirodno su ravnopravni, oni su par: **1 + 1**. Rečeno je za muža i ženu: *"I biće dvoje jedno tijelo."* (Stvaranje, 2, 24)

Onda je stvorena svjetlost i ona je proizašla iz Božjeg Para kao jednog tijela. Božji Par (Duh Božji i Voda) sa svjetloscu čine Božje Trojstvo. U Hrišćanskoj crkvi svjetlost je proglašena za Sina Božjeg (Isusa).

Crkva tvrdi da je Sin rođen od Oca, bez matere (Vode), što je obmana judejskog patrijarhata, dok sve drevne religije pored Boga priznaju i Nebesku Majku, Kraljicu Neba.

Crkveni dogmat, kao hrišćanska vjerska istina o Svetom Trojstvu, tvrdi da Sveto Trojstvo čine Otac, Sin i Sveti Duh. Ko je Otac i šta je Otac? Evo odgovora u Isusovim riječima:

"Bog je Duh; i koji mu se mole, duhom i istinom treba da se mole." (Jovan, 4, 24)

Bog je Duh i On je Sveti Duh, dakle crkveni dogmat o Svetoj Trojici bukvalno znači ovako: Bog Otac, Sin i Bog Otac, ili ovako: Sveti Duh, Sin i Sveti Duh. Zar je to Trojstvo? Ne to je Dvojstvo jer se dvaput spominje Bog Otac, samo pod različitim imenima.

Crkva tvrdi da je Marija začela Isusa (svjetlost) Duhom Svetim, a Sveti Duh je Bog. Ovdje su Marija i Bog jedan par. Marija je voda (ženski rađajući princip), a Bog je Duh Božji (muški oplodni princip), a Sin (Isus) je svjetlost svijeta, dakle ista slika kao u početku stvaranja svijeta:

"U početku stvori Bog nebo i zemlju. A zemlja bješe bez obličja i pusta, i bješe tama nad bezdanom; i duh Božji dizaše se nad vodom. I reče Bog: neka bude svjetlost. I bi svjetlost." (Stvaranje, 1, 1-3)

Judejski "monoteistički" patrijarhat izbacuje ženski božanski rađajući princip iz prirode stvaranja, što je apsurd. Ta obmana biva razobličena i ovim riječima:

"Jer navalice neće da znaju da su nebesa bila otprije i zemlja iz vode i usred vode Božijom riječi."

(2. Petrova, 3, 5)

Simbol sumerske boginje Inane je u znaku spirale broja Fi.

Zemlja je stvorena (rođena) iz vode i usred vode, tj. u utrobi vode, a ta voda je kosmički etar, ona voda sa početka stvaranja svijeta nad kojom se dizao Duh Božji, tj. Bog, jer Bog je Duh, tj. Sveti Duh.

Ko su ovi što neće da znaju da je zemlja (materija) stvorena od vode Božjom riječju? To su ljudi koje crkva naziva svetim ocima, kreatori crkve koji su svojim filozofiranjem naopako izokrenuli suštinu vjere.

Božjom riječju crkva naziva Isusa, iako je prva izgovorena Božja riječ bila u prvom danu stvaranja svijeta i ta riječ bila je **svjetlost**:

"*Tada reče Bog: 'Neka bude svjetlost!' I postade svjetlost."* (Stvaranje, 1, 3).

Kad je postala svjetlost, kroz svjetlost je stvoreno sve na Zemlji:

"Sve je kroz nju postalo, i bez nje ništa nije postalo što je postalo." (Jovan, 1, 3)

Ali kako je postala svjetlost? Postala je iz vode i usred vode (2. Petrova, 3, 5). Prva Božja riječ bila je **svjetlost** i svjetlost je crkva proglasila Isusom: Riječ Božja ili Logos.

Zatim su Isusa proglasili Bogočovjekom po suštini jednakog Bogu Ocu. To je druga obmana, jer Duh Božji od Oca ishodi, a ne ishodi od Sina i pošto Duh ne ishodi od Sina, znači da Isus (svjetlost ovog svijeta) nema istu suštinu kao Bog, nego Duh Božji od Boga ishodeći prožima Isusa (svjetlost), tj. prožima svjetlost ovog svijeta stvaralačkom silom. Kroz svjetlost se na svu Zemlju izljeva Božja životvorna stvaralačka energija, drugim riječima Bog je u svjetlosti ovog svijeta i zato su drevni narodi svetili i slavili svjetlost.

"A kad dođe utješitelj, koga ću vam poslati od oca, Duh istine, koji od oca izlazi, on će svjedočiti za mene."

(Jovan, 15, 26)

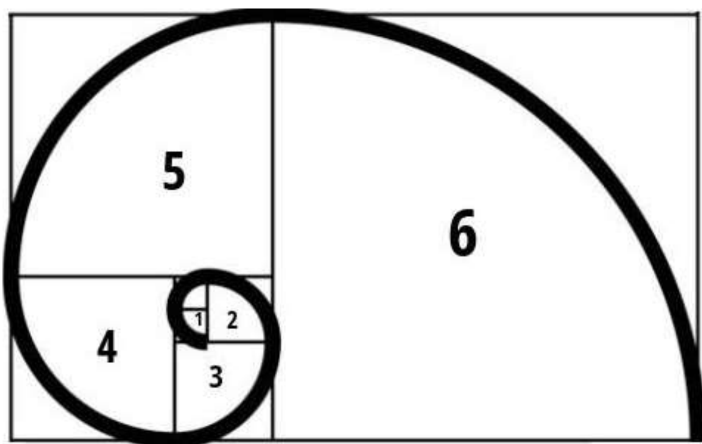
Isus je rekao:

*"Ja i Otac jedno smo." (*Jovan, 10, 30)

Isus nije rekao da su on i Otac isto, nego da su jedno. Svaki sin tjelesno potiče od oca, ali nisu isto.

Svjetlost potiče od Boga. Svjetlost vidljiva i nevidljiva je božanske prirode, te su drevni prehrišćanski narodi slavili svjetlost kao Boga i u životvornom Suncu vidjeli su nevidljivog Boga.

Sva ta vjerovanja crkva je pretvorila u ljude: Veliku Boginju Mater proglasili su djevicom Marijom, Kraljicom neba, svjetlost su proglasili Bogočovjekom Isusom (istina je da je čvjek bog po besmrtnoj duše koja ptie od Boga, ali covjek nije Bog.I kao zaključak proizilazi da su drevne prehrišćanske religije vjerom u Boga Svjetlosti i u Veliku Boginju Mater bile osnova na kojoj

Frigijska kapa je simbol broja Fi i stvaranja svijeta.

je stvoreno hriš ćanstvo, koje je kroz Isusa čovjeka proglasilo je stvoreno hrišćanstvo, koje je kroz Isusa čovjeka proglasilo Bogočovjekom ravnim Bogu. To je revolucionarni preokret u religiji i pobuna ljudi protiv Boga. Rezultate takve pobunjeničke i naopake vjere vidimo svuda po hrišćanskim narodima i hrišćanskim zemljama.

GLAVA

"GLAVA, gen. *glave*, ák. *glăvuî* (Vuk), baltoslav., sveslav. i praslav. **golva* » I° (dio tijela)…." [1]

Za riječ GLAVA Skok kaže da je baltoslavensko, sve-slavensko i staroslavenski i pretpostavlja da je to potiče od praslovenskog GOLVA. Ona zvjezdica (*) ispred njegovog *golva* služi kao znak da je njegovo *golva* samo pretpostavka.

Kaza Skok da je to praslovensko, ali nije htio ili nije smio da kaže da je to praslovensko zapravo keltsko, tj. tračansko, jer su to Prasloveni, odnosno drevni Sloveni

bili Cimerijani, Cimbri, Kimbri, Kumri, Tračani, Iliri ili Kelti pod raznim istorijskim imenima svojih plemena.

Velšani ili Kumri su potomci Briga Tračana. Velško GOLOWA (čitaj: GOLOVA) znači SVJETLOST, DAVATI SVJETLOST [2]. Velško GOLOWIS je SVJETLOSNO, SVÍJETLO (kao od sunca, zvijezda, itd) [3].

I kao što je Sunce glava Zemlji, tako je glava sunce tijelu, jer ga vodi, hrani i štiti.

……………………………..

[1] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga I, JAZU, Zagreb, 1971, str. 566.

[2] Frederick Jago, English-Cornish Dictionary, London: Simpkin, & Marshall and Co., Plymouth: W. H. Luke, 1887, p. 93.

[3] Ib.

ZAŠTO NE ZNAMO ZNAČENJA SIMBOLA

Na pitanje zašto obični ljudi i vjernici iz naroda nisu upućeni u značenja simbola po hramovima, odgovor je vrlo prost: sve što se odnosi na duhovni, tj. pravi vjerski smisao, to se krije od naroda i sakriveno je u alegorije prenesenog značenja čiji smisao znaju samo inicirani članovi tajnog društva:

"Mudrost Haldejaca, Feničana, Egipćana, Jevreja ili Zoroastre, Sankoniatona, Ferecidesa, Siriusa, Pitagore, Sokrata, Platona; svih drevnih, koja je došla do naši ruku je simbolična. . . . Metod koji objašnjava različite simbole, religije i filozofiju bio je sakriven u alegorijskim predstavama. . . . . Ovi simboli su prikazivani javno u hramovima . . . . neprosvijetljenima su potpuno nejasni, ali su prožeti zrakama svjetlosti iniciranima." [1]

Ko su neprosvijetljeni? To su oni što nisu inicirani u tajnom društvu kojem pripada hram već su samo primili najnižu inicijaciju da bi imali pravo prisustva u hramu.

Ko su inicirani? To su visokoinicirani vlasnici hrama i niskoinicirani su im potrebni radi fizičkog obezbjeđenja i političkih i materijalnih potreba za lak i ugodan život, za održavanje i gradnju novih hramova i vjeroučilišta za buduće članove njihovog tajnog društva, uglavnom njihove djece i rodbine.

....

[1] Charles H. Vail, 32°, Ancient Mysteries And Modern Masonry, First edition, New York City, Macoy Publishing and Masonic Supply Co., 1909, p. 22.

U ALEGORIJAMA SAKRIVENA ZNAČENJA

“Mudrost Haldejaca, Feničana, Egipćana, Jevreja ili Zoroastre, Sankoniatona, Ferecidesa, Siriusa, Pitagore, Sokrata, Platona; svih drevnih, koja je došla do naši ruku je simbolična. . . . Metod koji objašnjava različite simbole, religije i filozofiju bio je sakriven u alegorijskim predstavama. . . . . Ovi simboli su prikazivani javno u hramovima . . . . neprosvijetljenima potpuno nejasni, ali prožeti zrakama svjetlosti iniciranima.” [1]

Kao primjer jedne takve alegorije uzećemo Isusovo vaskrsenje za koje Isus reče da će se desiti tri dana i tri noći nakon njegove smrti. Ovako je on rekao:

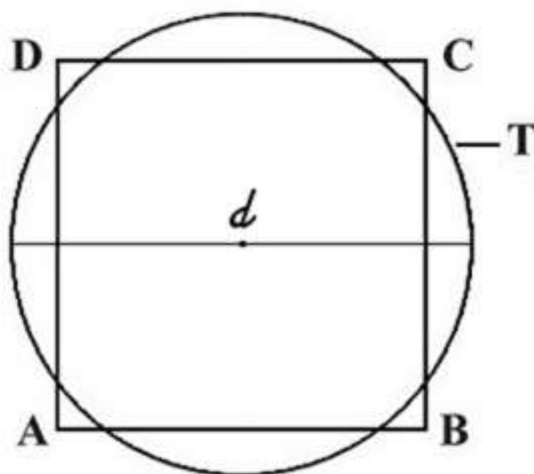
“Jer kao što je Jona bio u trbuhu kitovom tri dana i tri noći: tako će biti i sin čovječij u srcu zemlje tri dana i tri noći.” (Matija, 12, 40)

Isus nije proveo u srcu zemlje (grobu) tri dana i tri noći, jer je položen u grob petkom uveče, a vaskrsao

je rano zorom u nedjelju, dakle je u grobu proveo samo dvije noći i jedan dan. O čemu se ovdje radi?

Prva noć je između petka i subote i daje 12 sati. Dan subote takođe daje 12 sati i noć između subote i nedjelje je12 sati. Ukupno 36 sati ili 1.5 dan.

I gledajmo sad ovo: Kraljeva odaja u Velikoj piramida predstavlja odaju vaskrsenja. Pošto je Piramida mjerna maketa Zemlje, dakle je Kraljeva odaja alegorijska predstava Isusovog groba u srcu Zemlje, groba iz kojeg je vaskrsao Isus. Dužina ove odaje iznosi 412.1316378 inči.

A sad o sakrivenom alegorijskom značenju broja 412.1316378 kao obimu nekog kruga. Da visimo prečnik kruga:

412.1316378 : 3.14159 = 131.1856855 = prečnik.

I nastavlja se alegorijsko preneseno značenje: uzmemo li deseti dio broja 131.1856855 kao broj centimetara, onda je to 13.11856855 cm i to je obim kruga **T** sa priložene slike na. Prečnik kruga je 4.17577359 cm, a njegova površina 13.69504303 cm². Kvadrat **ABCDA**

ima istu površinu i svaka strana kvadrata duga je 3.700681427 cm.

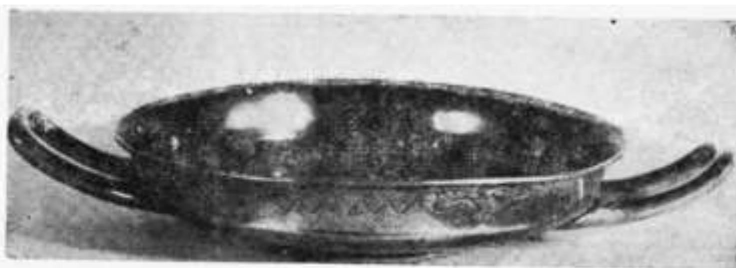
Sad po jednom od Piramidinih kodova pretvaramo 3.700681427 cm u vrijeme tako što je 2.466586809 cm = 1 dan:

3.700681427 : 2.466586809 = 1.500324827 dana = 1 dan, 12 sati i 28 sekundi, odnosno 1.5 dan i 28 sekundi. To je ukupno vrijeme o kojem govori Isus i to vrijeme kroz alegoriju Piramidinih kodova direktno nas upućuje na Kraljevu odaju.

....

[1] Charles H. Vail, 32°, Ancient Mysteries And Modern Masonry, First edition, New York City, Macoy Publishing and Masonic Supply Co., 1909, p. 22.

DADALEME: OČE, SVJETLOSTI

Na jednoj srebrenoj urni spaljenog Tračanina iz 5 - 4. v. st. e., nađenoj u Bašovoj gromili kod mjesta Duvanli kod Plovdiva u Bugarskoj, ugravirana je riječ ΔΑΔΑΛΕΜΕ [1]. Pod inercijom zle i naopake bečko-berlinske škole bugarski lingvista i filolog Vladimir Georgiev pogrešno proglašava tu riječ albanskom tvrdeći da albanski potiče od tračanskog [2].

Ovako Georgiev prevodi tračansku riječ DADALEME (ΔΑΔΑΛΕΜΕ):

“Тракийски: ΔΑΔΑΛΕΜΕ
Δα, δαλε με.
Албански превод: *Dhe, del (zot) më*[1].
Гръцки превод: *Δᾶ, ἄλεν(έ) με*.
Български превод: ‘Земьо (Деметро), пази (закриляй, защити) ме’. [3]

U fusnoti ([1]) Georgijev napominje da bi na albanskom pravilno bilo: *Dhe, më del* (ili *dil*) *zot*. [4]

Ništa od toga nije tačno, ama baš ništa i sad ćemo vrlo lako dokazati da je to morfošloki, etimološki i semantički skroz netačno.

Urna sa natpisom ΔΑΔΑΛΕΜΕ (Bašova gromila, Duvanli, Plovdiv, Bugarska; fotografije: Владимир Георгиев, Тракийският език, Българска академия на науките, 1957, стр. 5-6).

Tračko ΔΑΔΑΛΕΜΕ se sastoji od dvije riječi: ΔΑΔΑ ΛΕΜΕ (DADA LEME).

Sanskritsko DADA znači DAVATI, POKLANJATI, DARIVATI [5]. Bretonci, Korniši i Velšani direktni su potomci tračanskih Briga. U bretonskom DA znači DOBAR [6], a bretonsko DADER je DOBROTA [7]. U korniškom DA znači DOBAR [8], a to znači i korniško THA, THADER [9]. Korniško DADER je DOBROTA [10] (primjećujemo kako DA naginje ka TA u riječi TATA). U srpskom DA je nosilac značenja u DAVATI (ako ti on DA). U srpskom DAVATI osnova je DAVA što u sanskritu znači GORENJE, VATRA [11]. Sanskritsko DĀVAT znači isto kao i PRĀṆA: DAH ŽIVOTA, ŽIVOT [12].

Kad je neki bogati knez upitao Isusa šta treba da uradi da bi zadobio vječni život, Isus mu je odgovorio: *"Prodaj sve što imaš i razdaj siromasima; i imaćeš blago na nebu; i hajde za mnom."* (Luka, 18, 22) Dakle, sanskritsko DADA znači DAVATI, sanskritsko DAVA je VATRA, VATRA je OGANJ, OGANJ je BOG (Jev. 12, 29), BOG JE SVJETLOST (1. Jov. 1, 5).

Sanskritsko DAVAT je DAH ŽIVOTA, ŽIVOT i to je BOG, a BOG JE DADA, tj. OTAC. Tako Isusova poruka bogatom knezu i srpsko DAVATI znači da DAVATI nekome nešto od svoje imovine OBOŽI DAROVATELJA ZA VJEČNI ŽIVOT.

U Srbiji DADA znači OTAC i sinonim je riječi TATA [13]. Od DADA je postalo srpsko, grčko i sanskritsko TATA [14], postalo je velško TAD [15], bretonsko i korniško TAD ili TAT [16], irsko DAID [17].

Grčko **δᾳδὶ** (dadi) znači LUČ za potpalu vatre [18]. Tako smo riješili značenje tračanskog DADA u natpisu DADALEME: DADA znači OTAC, a prvi i najstariji OTAC je BOG.

Šta znači tračansko LEME u riječi DADALEME?

Sa osnovom LEM arapsko LEMIH znači SJAJ, BLJESAK [19]. Srpsko LEM je ono što je spojeno jakom TOPLOTOM. Kod Arapa LEM je SVJETLOST, kod Srba TOPLOTA. Latinsko LEMURES je SPEKTAR [20]. Tračanski Gali LEMOVIĆI ili LIMOVIĆI živjeli su u centralnoj Evropi. Njihovo ime potiče od LEMO koje nosi značenje SJAJ, SVJETLOST [21], a na sjeveru Egleske u narodu znači PLAMEN [22]. Srednjevijekovno englesko LĒM, LĒME znači PLAMEN, VATRA; BLJESAK, SJAJ, SVJETLO, ZRAKA [23]. Srpsko LEMON sinonim je srpskom LIMUN [24], a LEMON je SJAJAN, ŽUT, zar ne?

Zaključak: tračko ΔΑΔΑΛΕΜΕ (DADALEME) znači OTAC SJAJA, OTAC SVJETLOSTI. U vokativu to je molitveni zov TATA SVJETLOSTI ili OČE SVJETLOSTI.

....

[1] Владимир Георгиев, Тракийският език, Българска академия на науките, 1957, стр. 5.

[2] Ib. str. 6.

[3] Ib.

[4] Ib.

[5] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 467.

[6] Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum: A Dictionary of the ancient Celtic language of Cornwall, Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, p. 84.

[7] Ib.

[8] Frederick W. P. Jago, An English-Cornish Dictionary, London: Simpkin, Marshall & Co., Stationers' Hall Court; Plymouth: W. H. Luke, Printer and Publisher, 1887, p. 69.

[9] Ib.

[10] Ib.

[11] Monier Monier-Williams, Ib., p. 471.

[12] Ib., p. 474, 705.

[13] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga I, JAZU, Zagreb, 1971, str. 371.

[14] Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, Second Edition, Oxford: The Clarendon Press, New York: Mcmillan & Co., 1893, p. 150.

[15] Ib.

[16] Ib.

[17] Ib.

[18] A. Kyriakides, Modern Greek - English Dictionary with a Cypriote vocabulary, Second Edition, Athens, Printed by Anesti Constantinides, 1908, p. 158.

[19] John Richardson, A Dictionary, Persian, Arabic, and English, Oxford, The Clarendon Press, 1777, p. 1543.

[20] Albert Dauzat, Dictionnaire Étymologique de la Langue Françiase, Paris, Libraire Larousse, 1938, p. 433.

[21] James Orchard Halliwell-Phillipps, A Dictionary of Archaic and Provincial Words, Vol. II, London: Thomas and William Boone, 1855, p. 513.

[22] Ib.

[23] Sherman M. Kuhn, Middle English Dictionary, Part L.3, Ann Arbor, The University of Michigan Press, 1989, p. 808.

[24] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga II, JAZU, Zagreb, 1972, str. 287.

PRISILNO POKRŠTAVANJE SRBA

U svom djelu "Žitije (život) Svetog Save" (Glava XIX) Domentijan opisuje vjersko stanje naroda u ondašnjoj državi Stefana Prvovjenčanog i kaže da je u vremenu između ustoličenja Savinog za srbskog arhiepiskopa 1219. godine i smrti Stefanove 1228. godine, Sveti Sava širom Stefanove države poslao svoje protopopove u narod da izvrše vjenčanje onih koji, kaže Domentijan, nisu bili vjenčani u crkvi, već su bili vjenčani samo po zakonu. Dakle, radi se o mladim krštenim supružnicima, jer njihovo krštenje pred vjenčanje ne spominje se kao obaveza, već samo treba crkveno vjenčanje, jer vjenčanje po zakonu za Savu nije bilo validno.

Po kojem zakonu su se vjančavali ovi kršteni mladenci? Priređivači Domentijanovog "Žitija Svetog Save" u komentaru kažu da je to bio zakon srpskog narodnog običaja, tj. srpskog običajnog prava. Opise rituala tog vjenčanja nigdje nemamo, ali je jasno jedno: narod tog vremena nije puno mario za nemanjićku crkvu koju je predvodio Sveti Sava, nego je vjenčanja obavljao po narodnom običajnom pravu (zakonu), a ne po zapovijestima nemanjićke pravovjerne (ortodoksne) crkve. Da bi to spriječio, Sava u narod šalje popove "naoružane svetim Duhom", tj. krštenom vojskom, i narod prisilom mora da se pokorava Savinim naredbama o crkvenom krštavanju i vjenčanju:

"O poslanju Preosvećenoga radi venčavanja ljudi koji sup o zemlji otačastva njegova. Posle ovoga opet izabra od dvojih učenika bogorazumne muževe i postavi ih kao protopope; i ove opet posla u sve krajeve otačastva svoga da popunjuju nedostatke. Jer neki ljudi koji se behu ženili po zakonu, a ne behu venčani, behu

smeteni kao ovce bez pastira. A poslanima zapovedi ovako venčavati rod ljudski: sabirati u crkvu sve, starce i sredovečne i mlade muževe i žene i svu decu koja je rođena od njih bez zakonskog blagoslova, sakupivši ih pod okrilje roditelja svojih, i tako venčavahu pojedince svakoga, da budu svi blagosloveni u ime gospodnje.” [1]

Dakle su svi bezuslovno morali doći u crkvu: svi starci i svi sredovječni i sve žene i sva djeca. Sve je to bilo malo poslije strašnog i krvavog Nemanjinog napada na starovjerce i krstjane dvovjerce i nema tog ko bi se usudio da ne dođe u crkvu na Savinu naredbu:

“I svi njegovi učenici potekoše sa radošću, naoružani svetim Duhom, ispunjavajući zapovijesti Oca nebeskog, slaveći i blagodareći obnovitelja roda čovječjega. “ [2]

Sava je izdao naredbu da svi ubuduće moraju da se vjenčavaju u njegovoj crkvi:

“I ovaj Preosvećeni opet to ispunjujući, obnavljaše svoje otačastvo svakim načinom, jedne učeći pobožnosti, druge osvećujući Duhom svetim i Bogom darovanom mu blagodaću, druge venčavajući novom blagodaću po zapovesti Oca nebeskoga i apostolskim predanjem, i neosvećene osvetivši, i onima koji se posle njih rađaju opet zapovedi ženiti se i uzimati se i da svi budu venčani u ime gospodnje sa svakom pobožnom verom i sa strahom božijim, sto i do danas molitvama preosvećenoga kir Save svaka dobra vera raste i svetli se po celom njegovom otačastvu.” [3]

Dakle su Srbi u arhiepiskopiji Svetoga Save u državi Nemanjića primali hrišćanstvo i tjerani da žive po propisima crkve sve po zapovijedi Savinoj, a ne svojom dragom voljim. Sava je najmoćniji čovjek u državi i

gadno bi prošao onaj ko bi se usudio da javno ne izvrši njegove naredbe.

I pored Savine storge zapovijedi o ispunjavanju obaveznih vidljivih ritualnih crkvenih formi, hrišćanstvo se teško primalo u dušu srpskog naroda. Da je bilo tako svjedoči propis Svetog Save za monahe, gdje piše da sveštenik pri ispovijedi mora pitati pripadnice ženskog pola da li su se molile vilama, Rodu, roženicama, Perunu, Horsu i Mokoši. Koja od žena to prizna, slijedila je crkvena kazna (epitimija) u vidu posta i molitve sa poklonjenjem u trajanju od tri godine:

"Наведимо овде податак (који узимам из 'друге руке') да је, на пример, према пропису св. Саве за монахе (препис из 16 стол.) свештеник морао од својих исповедника извидети 'Я splutila jesi z babami bogomerskija bludy, li molila sia jesi wilaml i rodu i roženicam i Perunu i Chor su i Mokoszi pila i jela: tri leta post z poklony'. (види и: Mal, 1940:19). У слободнијем преводу: 'Јеси ли чинила с бабама (= врачарама) богомрски блуд, јеси ли се молила вилама или Роду и Рожаницами, а Перуну и Хорсу и Мокоши у част пила и јела: (треба) да држиш пост у поклоњењу три године'.

Дакле, и код нас, на подручју деловања српске архиепископије, налазимо најпре у црквеним круговима, а свакако да је тога морало пре свега бити у реалности, у именима цркава, култова и свести људи, помена Перуна, Хорса и Мокоше, Рода и Роженица, Вила, имена која су се хришћанској цркви указивала као мрска." [4]

“Ali i ako su se Srbi pokrstili ipak su zadržali i na dalje mnoge svoje običaje iz neznaboškog doba. Tako su o prazniku Božiću, vršili sve one običaje koje

su vršili o neznaboškom prazniku Koledu: ložili badnjak, mesili česnicu; imali polažajnika i t. d. što i danas traje. Isto tako zadržato je, i do današnjeg dana odražno je, neznaboško verovanje u: vile, veštice, zmajeve snove, vradžbine i t. d. što treba iskorenjivati, jer je to neistinitio i štetno.“ [5]

Iskorjenjivanje elemenata srpske stare prehrišćanske vjere u srpskom narodnom hrišćanstvu traje i danas.

....

[1] Domentijan, Žitije (život) Svetog Save, Glava 19, Matica Srpska - Srpska Književna Zadruga, Novi Sad, 1970.

[2] Ib.

[3] Ib.

[4] Sreten Petrović, Srpska mitologija, Mitološke mape, Knjiga II, Prosveta, Niš, 2000, str. 19-20.

[5] Milan S. Ubavkić, Istorija Srba po domaćim i stranim izvorima i piscima, Knjiga I, Drugo prerađeno i dopunjeno izdanje, Štampano u Kr. sr. državnoj štampariji u Beogradu, 1886, str. 82.

GLOBUS

Keltsko (gaelik) GLOIR je SVJETLOST, SLAVA [1]. STAKLO propušta SVJETLOST i reflektuje SVJETLOST. A GLOBUS? Čija je riječ GLOBUS?

Zapadni i naši etimolozi porijeklo riječi GLOBUS vide u latinskom. Evo kako u jednom rječniku latinskog autor tumači porijeklo “latinskog” GLOBUS:

- **GLŎBUS**. Kao od "κόλος" sto je "κλοβὸς", i kao "κλαμβὸς", "acerbus", "superbus", itd. itd. tako i "glomus", "glombius", "globus". Kao "βαλάνος", "γάλανος" sto je dalo "glans"; "βλέφαρον" dalo "γλέφαρον"; tako od "βολβὸς" postade "γολβὸς", i (kao "ŏΧΛος" sto je dalo "ŏΛΧος", "volgus"; "πλεύμων", "πεύλμων", "pulmo"; "δράκων" od "δαρκων", itd.) tako "γλοβὸς" dade "globus". [2]

Grčko GALA (γάλα) znači MLIJEKO [3], dok u savremenom grčkom GALANOS (γάλανος) znači PLAV (4). Mlijeko je bijelo, a nebo je PLAVO. Da li je grčko GALANOS sa značenjem PLAV moglo postati od grčkog GALA što znači MLIJEKO? Ne, nije moglo jer značenja riječi nemaju ništa zajedničko, iako su po obliku slične, a slične su zato što riječ GALANOS (γαλανος) nije iz grčkog i nema je u klasičnom grčkom jeziku.

U riječi GALA (γάλα), što znači MLIJEKO, osnova je imena Kelta GALA: (Γγαλάται). U srpskom jeziku postoji riječ RAZGALITI i tu je osnova GAL kao nosilac značenja BISTRO, VEDRO, SVIJETLO. Sve to nema veze za riječju GLOBUS, jer jedno je GALAKTIKOS (γαλακτικὸς) sa značenjem MLIJEČNI (5), a drugo je GLOBUS.

U navedenom citatu sa prethodne strane autor tvrdi da je od GLOVOS (γλοβὸς) izvedeno GLOBUS. U klasičnom grčkom uopšte nije postojala riječ GLOVOS (γλοβὸς). Korijen GLO- u GLOVOS (γλοβὸς) isti je korijen kao i GLO- u GLOBUS, ali GLOVOS (γλοβὸς) nije riječ grčkog jezika. To automatski znači da je latinsko GLOBUS nastalo iz nekog drugog jezika ili je iz drugog jezika samo preuzeto u latinski.

Da li etimolozi zaista ili ne znaju, ili nece da kazu istinu o etimološkom korijenu riječi GLOBUS? Pogledajmo riječ: GLO + BUS. Tu su dva dijela i počnimo od gaelika:

- keltski (gaelik) GLOG = MEKI GRUMEN [6]

- kelstki (gaelik) GLOGACH = BOBA, BOBICA, GLOGA, GLOG [7]

- keltski (gaelik) GLOGAG = KLOBUK (vodeni mjehur) [8]

- keltski (gaelik) GLOGAN = GRUMENČIĆ [9]

U navedenim riječima gaelika korijen je GLO-. Pogledajmo srpske riječi sa osnovom GLO-: GLOG, ZGLOB, GLOG, GLOMAZAN. KLOBUK je postalo od GLO + BUK. Srpsko BUK je VAL, TALAS i to je zaobljeno ISPUPČENJE. Pogledajmo i riječ GLOMAZAN: GLO + MASA > GLOMASA > GLOMAZA(N).

Od čega je postala riječ GLOBUS? Riječ ima dva dijela: GLO + BUS.

Keltsko (gaelik) GLOIR je SJAJ, SLAVA, SVJETLOST [10].

Sta je BUS u riječi GLOBUS? P. Skok kaže ovako:

"**bus**[1] m (16. v., Marulić, Vuk) = *busa* f (Srbija, Slavonija, 18. v.) 'cespes'. Postoji u prerazličitim izvede-

nicama kao pridjev na -*av bûsav*, na -*ast busást*, (*busát čokot,* Daničić), na -*enit* (Vuk, od *busen*, v. niže) 'cesposus'; kao imenica deminutiv na -*ъiго búsak*, gen. -*ska* (17. v., Gundulić), ..." [11]

BUS, BUSEN ili kraće BUS je GRUMEN:

GLO + BUS > GLOBUS:

1. GLO = ČIST, SJAJAN, BLJEŠTAV; VELIK

2. BUS = GRUMEN

GLOBUS = SJAJNI BUSEN, VELIKI BUSEN = VELIKI GRUMEN, GLOMAZNI GRUMEN.

....

[1] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. II, Published by Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, p. 505.

[2] Francis Edward Jackson Valpy, A Manual of Latin Etymology, London: Longman and Co.; and H. G. Bohn, 1852, p. 60.

[3] Isaak Lowndes, A Modern Greek and English Lexicon, Corfu, 1837, p. 161.

[4] Ibid., p. 163.

[5] Ibid., p. 162.

[6] Edward Dwelly, Ib.Vol. II, p. 504.

[7] Ib.

[8] Ib, Vol. II, p. 505.

[9] Ib., p. 505.

[10] Ib.

[11] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga I, JAZU, Zagreb, 1971, str. 242.

SARMATIJA

“Ime zemlje u Evropi i Aziji. U ranijim i grčkim oblicima riječ je u obliku SAUROMATI.

Ovo *S-rm* je isti korijen kao *S-rb*, tako da Sarmati i *Srbi*, *Servi*, *Sorabi*, *Srb*, itd., možda nije samo ime za istu populaciju, kao što je pretpostavljano i to ne na razumnim osnovama, već je takođe i zajedničko ime. Izgleda da je ime prvo dospjelo do Grka preko Skita iz donjeg toka Dnjepra i Dona, kojim su oni nazivali neskitsku populaciju. Da li je ova neskitska populacija tako sebe zvala i da li je to od Skita bilo ograničeno samo na njih, ne zna se. To je takođe ime koje su koristili Geti i neki od panonskih stanovnika. Vjerovatno su ga Sarmati koristili za sebe djelimično, njihovi susjedi uopšteno, kao Gali, Grci i mnogi drugi.” [1]

Dakle je ime SARMATI opšte ime za narod neskitskog porijekla kako iz Sarmatije, tako iz Getije (Dacije) i Panonije. Ovdje ćemo objasniti zašto Geti (Dačani) i Panoni takođe sebe zovu Sarmatima, odnosno Srbima, jer korijen S-RM u SARMATI isti je korijen u SRB.

Neka imena sarmatskih plemena u Evropi (nazivi su na engleskom radi eventualne provjere zainteresovanih): *Jazyges*, *Metanastae*, *Vened*i, *Aorsi*, *Alauni*, *Peucini*, *Bastarani*, *Roxolani*, *Peczenjezi* (*Pecenatici*, *Pizenaci*, *Pincenates*), *Petinei*, *Postinagi*, *Peiceni*, *Petinei*, *Besi*, *Behnakije*, *Bisseni*, *Cumani*, *Selones*, *Polyane*, *Lekhs*, *Phrugundiones*, *Burgundy*, *Borani*, *Urugundi*, *Avareni*, *Ombrones*, *Burgiones*, *Arsiaetae*, *Galindae*, *Sudeni*, *Stavani*, *Igylliones* (*Jazwingi* ili *Getwesia*), *Costoboci*, *Transmontani*, *Vendi*, *Veltae*, *Pomerani*, *Ljuticzi*, *Osii*, *Osilii*, *Carbones*, *Curones*, *Kar-eotae*, *Sali*, *Agathyrsi*, *Pagyritae*, *Savari*, *Borusci*, *Akibi*, *Vibones*, *Idrae*, *Vibiones*, *Neuri*, *Naski*, *Alauni*,

Sturni, *Hamaxobii*, *Kariones*, *Sargaty*, *Ophlones*, *Tanaitae*, *Vibio-nes*, *Sabeiri*, *Polabi*, *Sargati*, *Osuli*, *Egzobugitae*, *Carpi*, *Amadoci*, *Astingi*, *Amadoci*, *Tirangeti*, *Tagri*, *Budin*i [2]

Neka imena sarmatskih plemena u Aziji: *Siraceni*, *Psessi*, *Timeotae*, *Turambae*, *Asturicani*, *Arichi*, *Zicchi*, *Caponei*, *Meteibi*, *Agoritae*, *Melanchlaeni*, *Sapothraeni*, *Scymnitae*, *Amazones*, *Sunani*, *Orinaeni*, *Vali*, *Servi*, *Tusci*, *Diduri*, *Vodae*, *Olondae*, *Isondae*, *Grerrhi*, *Achaei*, *Kerketi*, *Heniochi*, *Suanocolci*, i *Sanaraei*. [3]

"U Markomanskom ratu (pod M. Antonijem) Sarmati su istaknuti kao i svi pripadnici konfederacije: doista je vjerovatno da su neki od Marcomana možda bili Sarmati pod drugim imenom. Ovo nije samo podudarno s nesumnjivim njemačkim porijeklom imena Markomani (Marchmen), nego je vjerovatno njegova interpretacija." [4]

Ime MARKOMAN nije izvedeno od njemačkog, nego od brigijskog. Pratimo pažljivo:

"Hermes ili Har-mēs, (Aram, Remus, Haram, Harameias), je Kadmos, Božanska Svjetlost ili Mudrost. MARKURI, kaže Movers, je MAR, Sunce." [5]

Učeni Albert Pajk reče da MAR znači SUNCE! Tako MARCUS AURELIUS znači SUNČANI SJAJ (SVETOZAR), jer je ono AURELIS od AURA i to je SVJETLOST oko SUNCA ili oko bilo kojeg svjetlećeg tijela (po tome je zlato dobilo latinsko ime AURUM). Pogledajmo sanskrit:

a) MARUT = BLJEŠTAV ili SJAJAN, BOG, BOGOVI, ZLATO [6],

b) MARĪCI = ISKRA, VARNICA, SJAJNE ČESTI-CE, SUNČANE ZRAKE [7],

c) MARĪCĪ = SUNČEV ZRAK,

Abasijski (Abassian) jezik: MAR = SUNCE [8]. Aafganistanski: MAR = SUNCE [9].

"Rani vedski astrolozi vjerovali su da svaka energija ishodi iz kosmičkih zraka na sanskritu zvanih MARICI. Zraci MARICI slani su od Maruta kao svjetlosne čestice Sunca ili svjetla Mjeseca...." [10]

MAR je u engleskom MARBLE koje znači KLIKER ili STAKLENAC, latinski MARMON, grčki MARMAROS (μάρμαρος) [11]:

"**μάρμᾰρος** je stijena ili kamen kristalne strukture koja bljeska (μαρμαίρει) na svjetlu...." [12]

Evo i zašto ime MARGARITA (gčrki: μαργᾰρίτης) znači BISER [13], grčko MARMARIGI (μαρμᾰρῐγή) znači PRESIJAVANJE, BLJESKANJE, ISKRIČENJE [14], a to isto znači i grčko MARMAREOS (μαρμάρεος) [15].

Na starom novcu iz Gaze i Sirije nađeno ime Zevsa je MARNAS (Μάρνας) [16], a Zevs je vrhovni bog bogova antčkog grčkog panteona i bog gromova i munja, dakle je MAR- nosilac značenja SVJETLOST, SUNCE (MARLJIV) = VRIJEDAN, ČESTIT). Sanskritsko MĀN znači ČAST, SLAVA [17]. Tako MAR-KO + MAN znači SVJETLOČASNI ili SVJETLOSLAVNI.

U Sarmate su ubrojani i Burgundi:

“Ptolemejevi Frugundi uvijek su bili *srž geografije*. Po imenu oni su vrlo slični Burgundima što sugeriše ideju o migraciji iz *Poljske* u *Burgundiju*. Onda su tamo Urugundi, i Burgundi vizantijskih pisaca (vidi Zeuss, s. vv. *Borani*, *Urugundi*) sa kojima je Ptolemejeva

populacija, vjerovatno, identična. Pisac koji nerado gleda na migracije nepotrebno će pitati da li postojanje nekoliko grupa Burgundijaca može objasniti smisao sugerisanu u riječi *Poljani*, tj. da riječ možda nije samo ime više lokaliteta istog fizičkog izgleda. Vjerovatno je ovo taj slučaj. Na njemačkom, i takodje na slovenskim jezicima, riječ Fairguni, Fergund, Vergunt, Virgunda, Virgunndia i Viraunnia znači brdo, suma, uzvišeni predio." [18]

Ime POLJAN jednako je imenu POLJAK, ali imena nisu nastala od riječi POLJE POLJE nego od POLIR što znači SJAJAN: POL + LIR i POL IR. Portugalski LIRIO je LJILJAN , a korijenska osnova je LIR. Starokeltsko LIR je ŽUTICA [19] (vidljivi simptom žutice je ŽUTA BOJA kože). Katalonsko ILIRI znači LJILJAN. U španskoj Galiciji galicijsko LIRIO [20] znači LJILJAN, španski LIRIO. Starokeltsko IR je BIJES, VATRA [21].

Sanskritsko BHŪR je ZEMLJA [22], gotsko BURG sa značenjem BRDO, BRIJEG, koje je iz gotskog ušlo u anglo-saksonski. Sve je od starotračanskog (sanskritskog) BHUR, kasnijeg tračanskog BUR- u srpskim riječima BURE, BURA, BURNO, BURLJATI. Svemu je korijen BU u srpskom BUK (val, talas), od kojeg je postalo NABUČENO, BUBNJAVO, ISPUPČENO i to je BRDO, BRIG, BREG, VELIKA GOMILA što je na sanskritu POLA [23]. VRH Zemlje je POL. VRH je isto što i VIS i to je NABUČENO BRDO, BRIG, BREG ili BURG.

I evo porijekla imena BURGUND: BURG + GUND. U riječi GUND korijen je GUN, isti korijen je u srpskom GUDURA, GUNDELJ, GUDALO (GUD > GUDA > GUTA). Korijen GUD- nosi značenje GRBAVO. Dakle su BURGUNDI isto što i BRIGI: ŽITELJI BRDSKIH GUDURA (zapadne Alpe, tromeđa Italije, Švajcarske i Francuske).).

“Sarmati su takođe, kao i Daci (Geti), pod zajedničkim imenom Goti bili shvatani u vrijeme vlade Decijusa, Klaudijusa, itd. Dodajmo uz ovo da ime Vandala sada postaje jasno vidljivo i da ćemo pod istorijom Vandala pominjati mnogo toga što je sarmatsko.” [24]

Dakle su SARMATI skitizirani Kimeri, tj. Tračani, narod nastao miješanjem Tračana, potomaka Gomerovog sina Togarme, i Skita, potomaka Gomerovog sina Aškenaza. Poznati su istoriji i kao Kelto-Skiti. Od njih su postali gotski Vandali i Sloveni. Sve se dešavalo izvan granica Rimskog carstva. U toj smjesi razvili su se mnogi srodni jezici, religija i kultura, dok su njihovi preci na Balkanu pod Rimljanima ostali sve do dolaska Slovena skoro nepromijenjenog jezika, kulture i religije kao što su imali prije pada pod Rim.

Etimološko porijeklo imena SAUROMATI je u sanskritu, a sanskrit je od ARIA naroda, tj. od TRAČANA donesen u Indiju:

• SAURA = SUNCE, BOG SUNCA, SLUŽITELJ SUNCA [25]

• MATA = RELIGIJA, VJERA [26]

SAURA + MATA > SAURAMATA = VJERA SUNCA

•ZAR > SAR = SJAJ, SVJETLOST

ZAR + MATA > ZARMATA > SARMATA = SVJETLOSTI VJERA, SVJETLOVJERUJUĆI.

....

[1] William Smith, A dictionary of Greek and Roman Geography, Vol. II, London: John Murray, 1873, p. 914.

[2] Ib., p. 915-917.

[3] Ib.

[4] Ib., p. 919.

[5] Albert Pike,Morals And Dogma, Charleston, 1871, p. 78.

[6] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 790.

[7] Ibid.

[8] Arthur James Johnes, Philological proofs of the original unity and recent origin of the human race, Apendix A, London: Samuel Clarke, 1843, p. 5.

[9] Ibid.

[10] M. G. Boutet, Celtic Astrology from the Druids to the Middle Ages, McFarland & Company, Inc. Publisher, Jefferson, North Carilona, 2017, p. 191-192.

[11] Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, Second Edition, Oxford: The Clarendon Press, New York: Mcmillan & Co., 1893, p. 353.

[12] Henry George Liddell and Robert Scott, A Greek English Lexicon, New York: Harper & Brothers, 1883, p. 922.

[13] Ib., p. 921.

[14] Ib., p. 922.

[15] Ib., p. 921

[16] Ib. p. 922.

[17] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 809.

[18] William Smith, Ib., p. 915.

[19] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. II, Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, p. 592.

[20] Servando Pérez Barreiro, Dictionaro Gaelgo – Inglés, Inglés – Galego, Vigo - España, 2010, p. 493.

[21] Edward Dweli, Ib., p. 556.

[22] Monier Monier-Williams, Ib., p. 763.

[23] Ib., p. 650.

[24] William Smith, Ib., p. 915

[25] Monier Monier-Williams, Ib. p. 1254.

[26] Ib., p. 783.

KAKO JE SVETI SAVA KUPIO DIPLOMU

Godine 1204. krstaši osvajaju Carigrad. Na molbu Save Nemanjića 1217. g. papa Honorije III preko svog legata šalje svoj blagoslov sa kraljevskom krunom Stefanu Prvovjenčano i od istog legata Stefan biva krunisan za kralja.

Sava nije mogao izvršiti obred Stefanovog vjenčanja za kralja, jer to mogu samo poglavari crkve, dakle arhiepiskop ili patrijarh, a Sava tada nije bio ni obični episkop (vladika), a kamo li arhiepiskop.

Godine 1219. sa velikim blagom i velikom pratnjom odlazi Sava u Nikeju nikejskom caru Teodoru I Laskarisu i ondašnjem carigradskom (vaseljenskom) patrijarhu Manojlu Sarantenu Haritopulu, daruje ih blagom i moli da za srbsku državu osnuju posebnu arhiepiskopiju sa srbskim arhiepiskopom. I tada i tako Sava postaje prvi srbski arhiepiskop.

Te iste, ili sljedeće godine, Sava se vraća u svoju arhiepiskopiju u Srbiji, a vijest da je Sava postao arhiepiskop i da je u Srbiji dobio arhiepiskopiju na upravljanje stigla je i do arhiepiskopa Dimitrija Homatijana, poglavara Ohridske arhiepiskopije pod čijom je

juridsdikcijom do tada bila i teritorija tadašnje nemanjićke države.

Homatijanu nije drago što gubi teritoriju i prihode, te piše pismo carigradskom patrijarhu i Savi. Evo šta je pisao Savi:

"AKO SI TO POSTAO RUKOPOLOŽENJEM CARIGRADSKOG PATRIJARHA, PITAMO: ČEGA RADI? OD STARINE SU, ISTINA CAREVI IMALI POVLASTICU DA DAJU GRADOVIMA STEPENE, PA OD MANJEG STEPENA, RECIMO EPISKOPSKOG, DIŽU NA VIŠI, NA ARHIEPISKOPSKI ILI MITROPOLITSKI. ALI JE ZATO TREBALO DA TI PRE TOGA BUDEŠ EPISKOP, TE DA BI SE TAKO MOGAO UZVISITI OD NIŽEG U VIŠI I POČASNIJI ČIN. A TI NITI SI BIO EPISKOP, NITI IMAŠ BILO KAKAV CARSKI DOKUMENT KOJIM BI SE PROGLAŠAVALO TVOJE POSTAVLJENJE. A I GDE JE DANAS CARSTVO KOME PRIPADAJU TA PRAVA I IZDAVANJE PRIVILEGIJA KAD VLAST VRŠI NEGDE OVAJ, NEGDE ONAJ, A NIJEDAN NIJE SAČUVAO NEOKRNJENO CARSKO DOSTOJANSTVO. A POŠTO NEMA PRAVOG CARSTVA, TO NI TI NISI MOGAO IMATI ZAVRŠNI BLAGOSLOV I ODOBRENJE".

Istovremeno on Savu savetuje da se odrekne arhijerejske časti i kaže *'ako se vratiš na put kojim su sveti oci odiskona išli, možda ćeš dobiti oproštaj radi pokajanja'*.

NA KRAJU HOMATIJAN OPOMINJE SAVU: ‘AKO, PAK OSTANEŠ NEPOKORAN I DRZAK I AKO OSTANEŠ PRI SVOME PREZREVŠI OVO NAŠE PISMO, UČINIĆEŠ DA TI SE NA GLAVU SRUČI KAZNA KOJA TI S RAZLOGOM PRETI SILOM AUTORITETA PRAVA; ONDA ĆEMO TE MI ODVOJITI OD

SVETE I ŽIVONAČELNE TROJICE I ISTERATI IZ ZAJEDNICE VERNIH KAO NARUŠITELJA SVEŠTE-NIH ZAPOVESTI I BOŽANSKIH KANONA I KAO ONOGA KOJI JE STVORIO SUMNJE I IZMENE U CRKVENOJ ORGANIZACIJI KOJU SU SVETI OCI ODAVNO UTVRDILI. ISTO TAKO BIĆE KAŽNJENI I SVI ONI KOJI OSTANU UZA TE, BILI ONI DUHOVNOG ČINA ILI SVETOVNOG ZVANJA I BIĆA'." *(Željko Fajfrić, Sveta Loza Stefana Nemanje, Izdavačko preduzeće Tabernakl, 2009)*

Zašto o svom rukopoloženju Sava nije imao nijedan zvanični dokument ni od cara Teodora ni patrijarha Manojla? Zato jer su i car i patrijarh znali sve ovo o čemu govori Homatijan i nisu smjeli zvanično dati bilo kakav dokument Savi, jer bi se oni pred crkvom našli kršitelji kanona i stvaraoci nereda u crkvi.

Tako je Sava odjednom kupio i čin episkopa i čin arhiepiskopa, mada po kanonima to nije mogao ni smio, ali para vrti što burgija neće. No, ni to nisu svi Savini kanonski prekršaji.

Sava je otišao nikejskom caru i vaseljenskom patrijarhu sa velikim blagom. Orhidski arhiepiskop Homatijan nije mogao dokazati da je Sava simonijom (mitom) kupio titulu episkopa i arhiepiskopa, te to i prećutkuje i ne pominje kanone koji to osuđuju i sankcionišu:

“AKO KOJI EPISKOP, ILI PREZVITER, ILI ĐAKON NOVCEM ZADOBIJE OVO DOSTOJANSTVO, NEKA SE SVRGNE I ON, I ONAJ KOJI GA JE POSTAVIO, I SA SVIJEM NEKA SE ODLUČI OD ZAJEDNICE, KAO SIMON VRAČAR MNOM PETROM.” *(Pravila svetih apostola, Pravilo 29)*

“Ako se koji episkop posluži svjetovnim vlastima, da kroz iste zadobije crkvu, neka se svrgne, pak i

odluči, a isto i svi oni koji s njime opće.” *(Pravila svetih apostola, Pravilo 30)*

Arhiepiskop Homatijan ne zna koji su episkopi, gdje i kada hirotonisali Savu za episkopa i arhiepiskopa, jer kao arhiepiskop arhiepiskopije čija se teritorija odvaja Savi za novu arhiepiskopiju, Hometijan zna da to bez njega lično i bez episkopa njegove arhiepiskopije kanonski nije moglo i nije smjelo da se obavi:

“Episkop treba u opće da postavljen bude od sviju episkopa, koji su u eparhiji; a ako je to mučno, ili zbog kakve hitne potrebe, ili zbog daljine puta neka se barem tri na jedno mjesto sakupe, a odsutni neka također svoj glas dadu, pristajuci kroz gramate, i tada neka se obavi rukopoloženje; utvrđenje pak svega toga ima pripadati u svakoj eparhiji mitropolitu.” *(Prvi vaselj. Sabor, Pravilo 4)*

“Episkop neka se ne postavlja bez sabora i ako nije prisutan eparhijski mitropolit; a kad je ovaj prisutan, najbolje je da budu s njime zajedno i svi ostali saslužioci njegovi u eparhiji, koje treba da mitropolit naročitom poslanicom pozove. Pak ako se svi saberu, najbolje je; ako li je to teško svakako neka bude prisutna većina nji, ili putem gramata neka svoje suglasje izjave; i takim načinom, ili u prisustvu ili suglasjem većine, neka se dotični postavi. Postupi li se drukčije nego sto je sada ustanovljeno, neka to ništa ne vrijedi. Ali ako je dotični kanonički postavljen bio, a neki se usprotive tome, radi svoje osobne naklonosti k inatu, neka glas većine odluči.” *(Četvrti vaselj. sabor, Pravilo 19)*

“Za crkveno starješinstvo moraju se postavljati episkopi poslije odluke mitropolita i obližnjih episkopa, i pošto su dotični dugo vremena ispitani bili, koliko u

pogledu učenja vjere, toliko u pogledu dobroga vladanja u životu.” *(Peti vaselj. sabor, Pravilo 12)*

Savino ustoličenje prekršilo je sve citirane kanone. Dakle pred Hristom, glavom crkve, Sava nije bio kanonski arhiepiskop SPC, jer je čin episkopa i arhiepiskopa dobio nekanonskim putem.

……………………………

Bibliografija

• *Nikodim Milaš, Pravila Pravoslavne Crkve s tumačenjima, Knjiga I, Novi Sad, 1896.)*

• *Nikodim Milaš, Pravila Pravoslavne Crkve, Knjiga II, Novi Sad, 1896.*

O HIROTONISANJU SV. SAVE

- Историјске околности и расплети 1219. године доводе Саву у Никеју и шта се збива: тадашњи Васељенски Патријарх, огрнут одеждом немоћи (склоњен у Никеју), потпуно игнорише канонског епископа српских области, а то је био охридски архиепископ Димитрија Хоматијан, и додељује “аутокефалију” српској држави.” [1]

- Поменусмо да је 1219. године Васељенски патријарх потпуно игнорисао канонску ситуацију у областима државе Стефана Немање које су, важно је истаћи, потпадале под јурисдикцију Охридског архиепископа Димитрија Хоматијана (иначе, једног од најугледнијих каноничара позне Византије) и супротно канонима доделио „аутокефалију“ српској држави.” [2]

- Episkop Maksim je u intervjuu povukao istorijsku paralelu između načina dobijanja autokefalije Pravoslavne crkve Ukrajine sa „autokefalijom” Žičke arhiepi-

skopije za koju je, kako se tvrdi, Rastko Nemanjić (Sveti Sava) tomos navodno dobio 1219. godine od patrijarha carigradskoga, izbjeglice u Nikeji.

Episkop Maksim Vasiljević rođen je 1968. u Foči. Od 2004. je vikarni episkop humski, a od 2006. episkop zapadnoamerički. Diplomiravši na Bogoslovskome fakultetu u Beogradu, postaje grčki stipendista i boravi na postdiplomskim studijama u Atini. Tamo je odbranio doktorsku disertaciju.

O tomosu koji je, navodno, Rastko Nemanjić dobio u Nikeji – ne postoje nikakvi onovremeni vizantijski izvori. Niko i nikada nije ostavio svjedočenje da je taj tomos vidio, niti je on sačuvan barem u prijepisu. Ne zna se ni tačna godina kada je taj navodni tomos izdat, ni njegov sadržaj, ni koji ga je od izbjeglih patrijarha eventualno potpisao. [3]

- Српска црква је стекла своју аутокефалију када је задобила и географски државни ентитет па је вожд Србије 1879. године, скупа са помесном јерархијом, затражио своју црквену независност од Васељенске патријаршије. Србија је, међутим, имала и све друге црквене и духовне предуслове за тако нешто, и стекла је своју аутокефалију од Васељенске патријаршије, али не само због своје државне структуре и њеног оснивања. [4]

- Ако Бог да доћи ћу у Београд на јесен, на позив патријарха Иринеја, јер сам позван на прославу 800 година од хиротоније Светог Саве. Када ме питају да ли ћу ићи, кажем: пошто ме је патријарх позвао, ићи ћу са задовољством. [5]

Zbog ove izjave Vaseljenski patrijarh Vartolomej nije prisistvovao pomenutoj jesenjoj prosalavi 6-9. oktobra 2019. godine.

....

[1] Episkop Eparhije zapadnameričke Maksim Vasiljević, Ako ovo bude kraj, znaću da nije ljubav, internet-magazin “Teologija.net”, 17. januara 2019.

[2] Ib.

[3] Vladimir Jovanović, Episkop Maksim iz SPC pravda Vartolomeja i tvrdi da je Sv. Sava nekanonski dobio navodni tomos, internet magazine “Antena M”, 18.01.2019 07:01 | Postavio/la: Mirjana Dragaš.

[4] Живојин Ракочевић, Ексклузивни интервју Са Васељенсим патријархом Вартоломејем: ”Нисам источни папа”, Политика, 21.02.2019.

[5] Ib.

LAŽNA NAUKA SLUŽI LAŽNOJ VJERI

"The Kamer invoice records that the present head is said to have been found 'in the area of St Germain, France'. In a letter dated June 16th, 1961, Fernand Benoît, Curator of the Musée d'archéologie (Château Borély) in Marseille, suggested that the head might originate from much further east, referring to parallels from Romania and Hungary.

For a related example cf. Espérandieu, Recueil général des bas-reliefs, statues et bustes de la Gaule romaine, vol. 11, 1938, no. 7722 (from Carling, Moselle)."

Prevod citata koji prati fotografiju keltske glave:

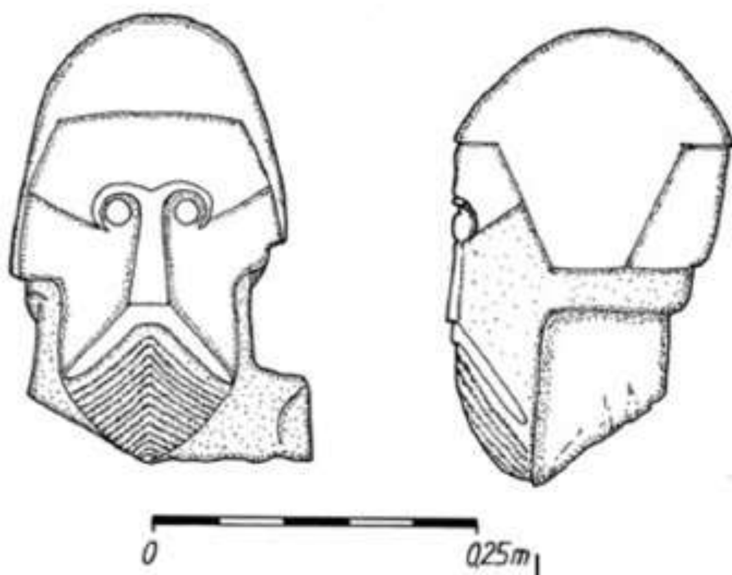
"U računu za Kamer navodi se da je sadašnja glava pronađena 'na području Saint Germaina, Francuska'. U pismu od 16. juna 1961. Fernand Benoît, kustos Musée d'archéologie (Château Borély) u Marseillu, sugerira da glava može porijeklom s mnogo daljeg istoka,

Kamena keltska glava je identična glavama idola iz srednjovijekovnih krstjanskih kapišća u Raškoj oblasti (visina 32 cm, Kramer Gallery, New York).

Idol iz kapišća u Crčevu (foto: Dragica R. Premović-
-Aleksić, Prilog proučavanju skulpturalnih portreta ktitora crkava u okolini Novog Pazara, Zbornik Narodnog muzeja u Beogradu, XX-1, arheologija, Beograd, 2011, str. 475).

Glava idola iz kapišća u Tvrđevu (crtež: Jelena Ćeriman, Dragica R. Premović-Aleksić, Prilog proučavanju skulpturalnih portreta ktitora crkava u okolini Novog Pazara, Zbornik Narodnog muzeja u Beogradu, XX-1, arheologija, Beograd, 2011, str. 477).

pozivajući se na paralele iz Rumunije i Mađarske.

Za srodni primer uporedi Espérandieu, Recueil général des bareljefi, statue et bustes de la Gaule romaine, vol. 11, 1938, br. 7722 (iz Carlinga, Moselle)."

Godinama dokazujem da su u srednjovijekovnim crkvicama širom Srbije postojali idoli prehrišćanskih srpskih bogova, ali lažna arheologija tvrdi da su to portreti donatora koji su gradili te crkve.

Nakon uglavnom nasilnog pokrštavanja naroda, Srbi su zadržali gotovo sve elemente svoje prehrišćanske religije više od hiljadu godina, ali ta istina ne odgovara zvaničnoj svetosavskoj (ortodoksnoj) srpskoj

crkvi i pokušava na sve načine lažno prikazati kako istoriju Srba, tako i istoriju srpske vjere.

Ova keltska kamena glava svedoči da su kameni reljefi iz srednjovekovnih srpskih crkava antropomorfni prikazi prehrišćanskih bogova sunca.

KAKO JE NEMANJA POKRŠTAVAO SRBE

Iz sljedećeg citata Domentijanovog "Žitija Stefana Nemanje" saznaćemo kako su mnogi Srbi Nemanjinom prisilom postali sljedbenici Ortodoksne crkve Nemanjine države. Ovako piše Domentijan o Nemanji:

"I SVE SVOJE OTAČASTVO NAUČI, I SVEČASNU VERU HRISTOVU USTANOVI DA SE JASNO I VELEGLASNO SLAVI I KLANJA PRESVETOJ I ŽIVOTVOREĆOJ TROJICI: OCU I SINU I SVETOME DUHU, ISKORENIVŠI JERETIČKU I MNOGOBOŽAČKU PREVARU PO CELOME SVOME OTAČASTVU, TAKO DA SVI BUDU HRIŠĆANI, SLUŽEĆI JEDINOME ŽIVOME BOGU, MALI I VELIKI, ROBOVI I SLOBODNI, MLADI I STARI, BOGATI I UBOGI. I NIKO SE NE NAĐE DA SE PROTIVI NJEGOVOJ BLAGOČASTIVOJ ZAPOVESTI; PA AKO SE KO I NE SA LJUBAVLJU OBRAĆAŠE, NO IPAK OD STRAHA PREMA ONOME KO JE ZAPOVEDIO, NE ZAOSTAJAŠE. I TAKO SE BOŽJOM BLAGODAĆU I MOLITVAMA PREPODOBNOGA OCA NAŠEGA SVI SE SABRAŠE U SVETU SABORNU I APOSTOLSKU CRKVU POŠTO NJEGOVA DOBRA VERA BEŠE U SPREZI SA VLAŠĆU. RADI TOGA SVA ZEMLJA NJEGOVA OTAČASTVA NAVIČE U JEDNO VREME SLAVITI HRISTA SA OCEM I SVETIM DUHOM.

TADA IŠČEZE OD NAS PREVARNI MRAK IDOLSKE PREVARE MNOGOBOŽJA I MOLITVAMA

PREPODOBNOGA OCA NAŠEGA JAVIŠE SE PO CELOM OTAČASTVU NJEGOVU ZRAKE DOBRE VERE, I RAZRUŠIŠE SE ŽRTVENICI, PODIGOŠE SE CRKVE HRISTOVE, I RAZBIŠE SE IDOLI A JAVIŠE SE IKONE SVETIH; BESI POBEGOŠE, A SVEČANI KRST HRISTOV OSVETI SVU ZEMLJU....” [1]

Hajde sad da vidimo o čemu se ovdje govori! Spomenuta “jeretička i mnogobožačka prevara” koju je Nemanja iskorijenio ujedno je i “jeres i mnogoboštvo”. To su srpski krstjani dvovjerci, pripadnici prenemanjičke Crkve krstjana u kojoj je Nemanja iz rimokatolicizma prešao u pravoslavlje, a ta “jeretička i mnogobožačka prevara” za rimokatolike je bilo bogumilstvo i patarenstvo i da je to tako bilo evo dokaza kad jedan rimokatolički velikodostojnik, govoreći o bosanskom Kulinu banu, piše papi:

“A poslije nek se oženi sa sestrom Stjepana Nemanje, koja bijaše bogomilka, i on postade sljedbenik iste vjere. Još godine 1174. bio je otajni njihov sljedbenik i u isto sljedbeništvo privukao je svoju sestru Anu, njezina čovjeka Miroslava, brata mu Konstantina i svog šuru Stjepana Nemanju, raškog župana; ....” [2]

Nemanjin prelazak iz rimokatolicizma u pravoslavlje za rimokatolike je Nemanjin prelazak u bogumilstvo. Dakle je tada u Srbiji bila ista crkva kao i u Bosni: Crkva krstjana.

Zašto su krstjani Nemanji jeretici? Crkva krstjana je bila autokefalna ili nezavisna crkva i nisu priznavali ni vlast carigradskog patrijarha Ortodoksne crkve, niti su priznavali vlast pape i Rimokatoličke crkve, pa samim tim nisu ni priznavali ni sve kanone ovih dviju crkvava.

Zašto su krstjani mnogobošci? Zato jer su, iako krštavani po pravoslavnom obredu, nisu priznavali

kanone Ortodoksne i Rimokatoličke crkve koji su zabranjivali sve prehrišcansko u svom hrišćantvu, a krstjani su čuvali i njegovali svoje prehrišćanske običaje o kojima govori srpska mitologija i narodna književnost: čuvali su vjerovanja u stare bogove, vile, vilenjake, podizali solarne idole i obavljali svoje prehrišćanske običaje: slavili slave, palili badnjake, obavljali lazaričke, đurđevdanske, kraljičke, dodolske i pokladne običaje; na velike crkveno-kalendarske praznike ložili i preskakali vatre, itd. Držeći se strogo kanona vizantijske Ortodoksne crkve sve je to Nemanja u svojoj državi zabranio.

Kad Domentjan kaže da se “niko nije našao da se protivi” Nemanjinoj “blagočastivoj zapovesti”, a ko se protivio “od straha prema onome ko je zapovedio, ne zaostajaše”, to se odnosi na neposredno vrijeme srpskog vjerskog građanskog rata u kojem je Nemanja pobio i popalio mnoštvo krstjana, mnoge isakatio i mnoge prognao. Stefan Prvovenčani o tome detaljnije piše, a Domentijan to spominje malo kasnije i evo šta kaže misleći na Nemanju:

"…I blagdaću datoj ti od Boga prelesni mrak bezbožnih jeretika odagna i jeres njihovu istrijebi, i kapišta njihova razruši, i idole njihove skrši, i zloslovnu pamet njihovu zlu istrijebi i slavu njihovu bez ostatka ugasi….” [3]

Nemanja je istrijebio Crkvu krstjana (“mnogobožacka jeres”), razrušio sva kapišta, te male i neugledne crkvice po brežuljcima, porazbijao idole (neki su idoli sačuvani u ruinama razrušenih kapišta i njih svetosavski arheolozi nazivaju "portreti ktitora”).

“Zloslovna pamet njihova zla”, kako piše Domentijan, jesu sve od Nemanje popaljene knjige, te je tako izgubljeno svo srpsko pisano znanje do Nemanje.

I kao vrhunac sveg Nemanjinog zla, Nemanja je zabranio slavu. Niko od Nemanjića i niko od nemanjićke vlastele u vrijeme Nemanjića i nakon Nemanjića nije slavio slavu sve do pada pod Turke.

“Od tog gonjenja pobegoše mnogi Bogomoli u Bosnu – banu Kulinu, gde se nastaniše i umnožiše. A u Raškoj ostade sada Pravoslavlje kao jedina narodna vera; i ako se i tu još dugo posle toga nalazilo pritajenih pristalica Bogomolstva i Mnogoboštva.” [4]

I kad je satro krastjane i ugasio autokelalnu Crkvu krstjana, Nemanja crkvu svoje države pripaja vizantijskoj crkvi:

“... svi se sabraše u svetu sabornu i apostolsku crkvu pošto njegova dobra vera beše u sprezi sa vlašću.”

Jasno je: Krstjanska crkva nije bila u sprezi sa vlašću, tj. nije plemenski poredak pokoravala feudalnom ropskom sistemu u kojem jedan vladar ima apsolutnu neograničenu moć i nasljedno pravo nad potlačenim i u roblje pretvorenim narodom.

Prodoše vijekovi, nestadoše Nemanjići, nestade robovanja pod Turcima i nekoliko genocida od rimokatolika pade na potomke krstjani, ali krstjanska vjera i krstjanski duh još se nije sasvim ugasio kod svih Srba:

“*Ali i ako su se Srbi pokrstili i pak su zadržali i na dalje mnoge svoje običaje iz neznaboškog doba. Tako su o prazniku Božiću, vršili sve one običaje koje su vršili o neznaboškom prazniku Koledu: ložili Badnjak, mesili česnicu; imali polažajnika i t. d. što i danas traje. Isto tako zadržato je, i do današnjeg dana održano je,*

neznaboško verovanje u: vile, veštice, zmajeve snove, vradžbine i t. d. što treba iskorenjivati, jer je to neistinitio i štetno." [5]

"Nemanja je prvi otpočeo da i ovo zlo tamani u srpskom narodu. Ali je u ovome malo uspeo, i ako je mnoge i za to izbio i proterao iz zemlje; pa čak i vampire palio. Ta nesrećna mana i bolest, koja beše prenesena u narod još iz neznaboštva, beše se tako duboko ukorenila, da ju je bilo čisto nemoguće uništiti. Ona je u narodu vazda trajala, pa čak i danas u XIX prosvećenom veku još u veliko traje." [6]

I zaista, kao duhovni i svjetovni ogranak vizantijskog ortodoksja i kao sestrinska crkva Rimokatoličkoj crkvi, današnja nemanjićka SPC sve više iskorijenjuje u Srbima posljednje tragove srpskog dvovjernog krstjanstva.

....

[1] Život Svetoga Simeuna, napisao Domentijan, na svijet izdao Đura Daničić, Državna štamparija u Beogradu, 1865, str. 30-31.

[2] Primjeri bosanskohercegovačke pismenosti i književnosti od 11. do 19. stoljeća, Bosanski franjevci –ilirici, Ivan Jukić, Izbor, transkripcija, predgovor i rječnik Darija Gabarić-Bagarić, HDK Napredak, Zagreb – Sarajevo, 2004, str. 79-80.

[3] Domentijan, Ib., str. 64.

[4] Radoslav M. Grujić, Pravoslavna Srpska Crkva, Izdavačka knjižar-nica Gece Kona, Beograd, 1921; II izdanje (reprint) Svetlost – Kalenić, Kragujevac, 1989, str. 14.

[5] Milan S. Ubavkić, Istorija Srba po domaćim i stranim izvorima i piscima, Knjiga I, Drugo prerađeno i

dopunjeno izdanje, Štampano u Kr. sr. državnoj štampariji u Beogradu, 1886, str. 82.

[6] Nikanor Ružičić, Istorija Srpske Crkve, Knjiga druga, Kraljevska srpska državna štamparija, Beograd, 1895, str. 29.

KRESNIK

Glava boga Kresnika nađena pod fasadom crkve u Knegincu kod Varaždina u Hrvatskoj.

Kresnik (rjeđe Krsnik) sa krestom na glavi. On je i Hors, bog vremena, kod Egipćana Horus, kod Persijanaca Huršid.

Kresnik, bog Sunca, toplote i vatre ravan je Svetovidu i Kupalu i glavni njegov praznik je ljetni solsticij, dan ljetne dugodnevnice na prvi dan ljeta.

KRESNIK (KRSNIK) I KRSNA SLAVA

O prehrišćanskom “slovenskom” bogu KRESNIKU ili KRSNIKU vrlo malo se pisalo i vrlo malo se zna i to nije bez velikog razloga. O KR€SNIKU naopako je pisala Maja Bošković-Stuli. Slovenski etnolog Zmago Šmitek se osvrće na pisanje Rusa Nikolaja Mihailova :

“Po Mihailovu etimologija riječi kres je bez sumnje povezana sa pojmom vatre, ali takođe sa udarom vatre (prženjem, sijevanjem, iskrenjem, bljeskanjem).” [1]

Srbima ne treba objašnjavati šta je KRES, jer KRESIVOM je KREŠE vatra, u kutiji šibica su KREHE ili KRESE, ona u ljetne večeri svjetleća buba je KRESNICA, povodom Ivanjdana i Petrovdana pale se KRESOVI. Postoje toponimi KRSNA (Velika Krsna i Mala Krsna u Srbiji), a ima i ona crnogorska kafanska pjesma:

“Kresni okom, garava đevojko,
Kresni okom da palim cigaru!”

Malo zatim Šmitek kaže:

“Govoreći o etimologiji, dozvolite mi da podsjetim čitaoca da starija istraživanja (G. Krek, J. Šuman, J. Kelemina) izvode Kresnik iz imena Horsa (Khors), boga sunca Istočnih Slovena. Khors je sjećanje posuđeno iz iranskog Khurshid (personificirano Sunce).” [2] I kod nas Srba postoji riječ HORA ili skraćeno ORA: to je pogodno, pravo vrijeme za obavljanje nekog posla, a može da označava i negativno emotivno stanje: “Nisam (h)oran”.

Kod Slovenaca i Čeha HORA je GORA, VIS. Grčko KHORA (χώρα) je SJEDIŠTE, PRAVO MJESTO i to je simbolični znak za MJESTO SUNCA O PRVOM

DANU LJETA, kasnije lažno nazvanim “Hristovim monogramom”. Kod Egipćana bog proljetnog i ljetnog sunca je HORUS. Svojim kukurikanjem pijetao iza ponoći najavljuje vrijeme dolaska Sunca i zato je dobio ime (H)OROZ.

Da provjerimo da je li srpsko KRES postalo od iranskog (persijskog) KHURSHID. To ćemo provjeriti u velškom jeziku, jer su Velšani direktni potomci tračanskih Briga koji su živjeli i na prostorima gdje se slavi KRSNIK ili KRESNIK:

- CRES = GRIJANJE, ZAPALJENJE, SPEČEN [3]
- CRESIAD = ZAPALJENJE [4]
- CRESIG = GRIJANJE, UPALA [5]
- CRESOL = ZAPALJIVO [6]
- CREST = SPEČEN [7]
- CRESU = SUŠITI, PRŽITI, OPEĆI, OPALITI [8]
- CRESUR = UPALJENO [9]

U svim navedenim velškim riječima **C** se čita kao **K**, dakle je velško CERS = KRES, itd.. To znači da je KRES iz jezika Tračana ostala u jezicima njihovih – potomaka, a persijsko KHURSID je od sumerskog KUR sa istim značenjem kao i KRES, te je HOROZ isto što i KÚRAC, a kod Slovaka KÚRENIJE znači VATRA, kod Rusa ПРИКУРИТЬ znači ZAPALITI.

Da, KRES je VATRA, a KRESNIK ili KRSNIK je BOG VATRE kako nebeske (SUNCA), tako i zemaljske (OGNJIŠTA). KRES je ujedno i HORS, bog vremena. Ime KRESNIK ili KRSNIK me je sinonim imenu SVETOVID, KUPALO i VODAN, a glavni praznik KRSNIKA je ljetni solsticij, dan ljetne dugodnevnice, prvi dan ljeta.

KRESNIK je KRSNIK, a prisvojni pridjev od KRSNIK je KRSNI, dakle KRSNA SLAVA je KRESNIKOVA

ili KRSNIKOVA SLAVA: KRSNA SLAVA, KRESNI SJAJ, KRSNIKOV SJAJ, a KRSNI KOLAČ je KRESNIKOV KULTNI HLJEB.

Simbol KRESNIKA (KRSNIKA) je KREST ili KRST.

....

[1] Zmago Šmitek, Kresnik: An Attempt at a Mythological Maja Bošković-Stulli, Kresnik-Krsnik, ein Wesen aus der kroatischen und slovenischen Volksberlieferung, Fabula 1960, No. 3, p. 95

[2] Ib.

[3] Daniel Silvan Evans, A dictionary of the Welsh language, Part 3, Carmarthen, W. Spurel & Son. London: Simpkin, Marshall & Co.; Bernard Quaritch. 1893, p. 908.

[4] Ib.

[5] Ib.

[6] Ib.

[7] Ib.

[8] Ib.

[9] Ib.

RIJEČ-DVIJE O CRKVI

Crkva je osnovana od pripadnika tajnog društva, od drevnih pripadnika judejsko-helenističkih misterija (i simboli ikonografije to svjedoče). Treba da znamo da je sva priča o Isusu od njih izmijenjena kako bi sirotinji, koju su gulili i koju gule, ostavili barem nebesku nadu u rajska uživanja.

Pisci Jevanđelja napisali su da je Isus rekao: "Blago ništima i ubogima jer je njihovo carstvo nebesko," ali dok su osnovali crkvu, apostoli Petar i Pavle uveli su desetinu kao porez, jer nisu željeli da budu ni ništi ni

ubogi, već su naređivali vjernicima da svu svoju imovinu prodaju i njima pare da predaju.

Govore da je crkva zajednica vjerujućeg naroda: jedan Bog, jedna vjera, jedno krštenje, jedan narod, dakle bi moralo biti i jedno zajedničko pričešće na zajedničkoj liturgiji.

Međutim, nije tako: episkopi imaju samo svoju liturgiju kad se pričešćuju i tu nisu prisutni ni popovi ni narod. Kako može biti liturgija bez prisustva vjernog naroda i kakva je to liturgija kojoj niže sveštenstvo i kršteni narod ne smiju da prisustvuju? Šta oni tamo ne smiju da vide i ne smiju da čuju? Ne smiju da vide i ne smiju da čuju tajnu visokoiniciranih arhijereja.

Kad se popovi ispovijedaju i pričešćuju, opet posebna liturgija: episkop eparhije ispovijeda i pričešćuju popove bez prisustva naroda, dakle opet tajna!

Dakle tu nema ni jednog zajedničkog Boga, ni jedne zajedničke vjere ni jednog zajedničkog pričešća, ni jednog naroda jer se otimaju za narod i krve ga kao na Balkanu i u Ukrajini.

Crkvu vodi tajno prehrišćansko ezoterijsko društvo sa posebnim misterijama za prvosveštenike, posebno za niže sveštenstvo i posebno za obični narod, dakle je sve stepenovano kao u svakoj ezoterisko-mističkoj grupaciji.

Govore da crkva ima Sedam svetih tajni, ali arhijereji su odbacili Svetu tajnu braka, zabranili su je sami sebi. Zašto?

Zadatak crkve je da se veliki i njima nepodobni narod i narodi razbiju na dijelove od kojih se stvaraju novi narodi, jer se tako lakše vlada i tako se zavađa i krvi

podijeljeni narod i umanjuje se novim diobama sve do njegovog nestanka.

Crkva je još od 325. g. dvorski savjetnik vladara ma ko da je i ma kakav da je. Tako crkva tvrdi da je svaka vlast od Boga i da narod svaku vlast ponizno i bez bune treba da sluša i da se moli za sve koji su na vlasti. Gdje je tu Isusovo učenje o pravdi, istini, milosti i čovjekoljublju?

Crkva je protivnik znanja. Spalila je Aleksandrijsku biblioteku, sve knjige koje su dao tada postojale u svijetu; Justinijan je spalio sve nehrišćanske i neortodoksne knjige u svom carstvu, Nemanja je spalio sve neortodoksne nehrišćanske srpske knjige.

Crkva je ekstremno vjerski netolerantna, protivnik je ljudske slobode i kao takva bila je kroz sav srednji vijek ono što je Islamska država zadnjih desetak godina bila u Iraku i Siriji: zatvarala, žarila, palila, sakatila, čerečila i ubijala sve koji joj se nisu slijepo pokoravali.

I danas crkva progoni slobodne mislioce isto kao i u srednjem vijeku. Žalosno je i znak je opšte propasti naše civilizacije što su i frimasoni, kao bivši nosioci slobode i humanističkih ideja, prosvjete i progresa, javno danas stali uz crkvu, prvi su u crkvi i svjesno služeći totalitarističkoj teokratskoj ideologiji crkve progone i šikaniraju slobodne mislioce koji se ropski ne pokoravaju teokratiji crkve.

I na kraju: crkva ne želi Isusovog Boga Oca za Boga, te preko svojih naopakih dogmata o "bogočovjeku Isusu" crkva propovijeda čovjeka kao Boga i to je cilj Novog svjetsko poretka.

Isus je rekao (ako je i to rekao?) da su Otac i on jedno, ali nije rekao da su isto, jer Sveti Duh ne ishodi

od Isusa, nego od Oca kao što Otac sjedi na glavnom nebeskom prestolu, a Isus njemu s desne strane. Isus je klečao u molitvi pred Ocem što je jasno da nije sebe poistovjećivao sa Ocem, nego je tvrdio da je Otac veći od njega.

Crkva tvrdi da je Isus rekao da mu je predana sva vlast i na nebu i na zemlji, ali ako je ovo stanje zadnjih skoro 2000 godina pod vlašću Isusa, pitam se šta je đavo radio i da li on pored takvog Isusa ima vlast na zemji?

Crkva tvrdi da je Isus vaskrsao u čovječjem tijelu sa pravom ljudskom prirodom, ali kad dobiju pitanje da li u tu pravu ljudski prirodu spada i seksualni nagon, oni zaćute.

Tvrde da je Isusu vaskrsao sa ranom u koju je apostol Toma stavio prst, a kad se upitaju da li će invalidne osobe takođe vaskrsnuti sa svojim tjelesnim manama i da li će svi oni koji su zaklani vaskrsnuti preklanih vratova i da li ce svi oni kojima je mačem odrubljena glava vaskrsnuti sa odsječenim glavama, oni opet zaćute, ili samo odgovore: “Bogu je sve moguće!”

Bog je Istina, crkva je laž i eno ih potpuno u laži razobličeni po krstu u svojim hramovima gaze.

BOG OTAC, MAJKA VODA I SIN SVJETLOST

Velšani (Kumri) su direktni potomci Tračana. Velško ED znači KRETANJE, BRZINA [1]. Svaka BRZINA uslovljena je postojanjem SUŠTINE, nečega što se KREĆE u PROSTORU.

BRZINA je KRETANJE SUŠTINE (EDA ili TVARI) u PROSTORU i to je POČETAK.

ED je KRETAJUĆA SUŠTINA, početna TVAR od koje je stvoren svijet i to je ETER.
Riječ ETER izvedena je od ED + ER:

ED + ER > EDER > ETER

Velško ER je IMPULS, POKRETAČ [2], te ETER znači SUŠTINSKI POKRETAČ ili POKRETAČ SUŠTINE, POKRETAČ KRETANJA, POKRETAČ BRZINE, IMPULS BRZINE.

Sinonim riječi ETER je riječ ETAR:

ED + AR > EDAR > ETAR

Velško AR znači RIJEČ [3], dakle ETAR značI KRETAJUĆA SUŠTINA RIJEČI ili RIJEČ KRETANJA SUŠTINE. To je biblijska RIJEČ ili LOGOS:

"U početku bješe riječ, i riječ bješe u Boga, i Bog bješe riječ. Ona bješe u početku u Boga. Sve je kroz nju postalo, i bez nje ništa nije postalo što je postalo. U njoj bješe život, i život bješe vidjelo ljudima. I vidjelo se svijetli u tami, i tama ga ne obuze." (Jovan,1,1-5)

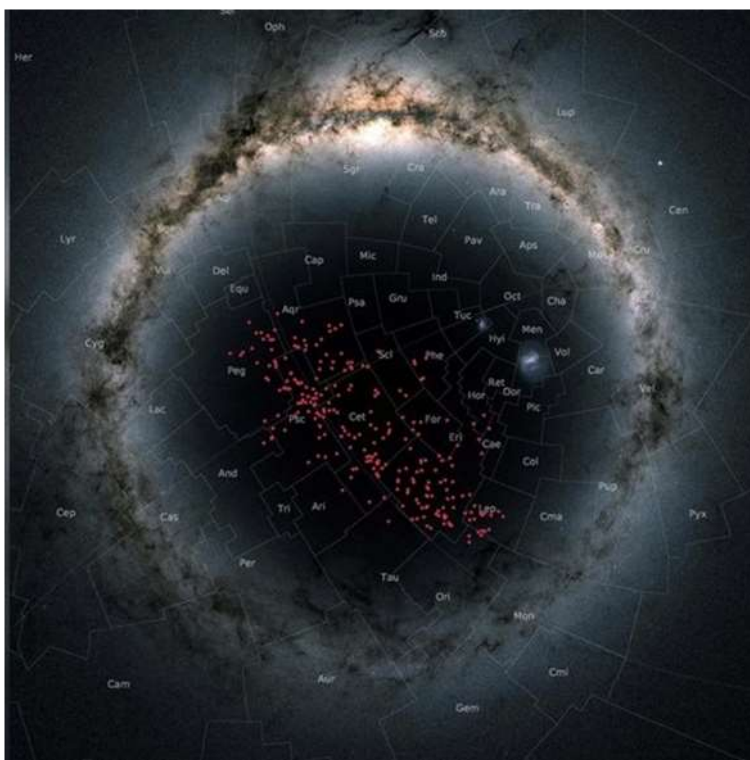
Podsjetimo se na biblijski početak stvaranja svijeta:

"U početku stvori Bog nebo i zemlju. A zemlja beše bez obličja i pusta, i bješe tama nad bezdanom; i duh Božji dizaše se nad vodom." (Stvaranje, 1, 1-2)

U ovom citatu vidimo da zemlja postoji, ali oblika nema, a pošto nema oblika, ona je nevidljiva, sve je tama, sve

je CRNO. Ali tu je VODA kao SUŠTINA u VREMENU i PROSTORU koju POKREĆE IMPUSLNI POKRETAČ, odnosno RIJEČ, tj. LOGOS, tj. BOG. BOG JE DUH. Iznad nebeske vode je Božiji duh kao vodena para iznad jezera. Para ishodi iz vode isto kao što iz nebeske vode (etera) ishodi Božiji duh, što znači da je Bog u eteru, tj. u nebeskoj vodi.

Dakle: RIJEČ BOŽIJA pokreće ETER, a ETER JE SUŠTINA, TVAR ili NEBESKA VODA.

BOŽIJA RIJEČ JE GLAS, GLAS JE VIBRACIJA, VIBRACIJA JE TITRANJE I TO JE FREKVENCIJA ELEKTROMEGNETNIH TALASA.

Postojanje frekvencije uslovljeno je izvorom koji emituje frekvencije i taj izvor je Bog, Superbiće koje emituje frekvencije kao Supermašina.

Dakle su sve nepisane i sve pisane religijske priče o Bogu u ljudskom liku koji govori sa ljudima samo su alegorijske zablude i prevarno zamajavanja naroda:

a) V ED > VED = U EDU = U POKRETNOJ SUŠTINI;

b) VED > VEDA (sanskrit) = ZNANJE [4];

c) VED > VEDĀ (sanskrit) = VODA [5].

d) VED > S VED > SVED > SVET (sanskrit) = BIJEL

Velsko LLO znač i IZBAČENO VAN, KATPULTIRA-NO, IZBAČENA MASA:

SVED + LLO > SVEDLLO > SVETLLO > SVETLO.

Iz ETERA, kao POKRETNE SUŠTINSKE TVARI ili NE-BESKE VODE, munjevito je izbačena, katapultirana prva SVIJETLOSNA MASA od koje su formirani Sun-ce, Mjesec i zvijezde. To je ono što je nauka nazvala VELIKI PRASAK.

BOG JE OTAC, ETER JE MAJKA VODA, SVJET-LOST JE SIN.

....

[1] *William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, The Second Edition, Vol. II, Denbigh: Prin-ted and published by Thomas Gee, 1832, p. 8.*

[2] *Ib., p. 28.*

[3] *Ib., Vol. I, p. 109.*

[4] *Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dic-tionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 1015.*

[5] *Ib., p. 1018.*

ŠESTAR

Svaka pomisao na ŠESTAR vezana je za geometriju, mjerenje, razmjeravanje i KRUG i cijeli UNIVERZUM je KRUG.

Od riječi ŠESTAR je postala glagolska imenica ŠESTARENJE (Vukov Rječnik). "Orao ŠESTARI" znači da orao KRUŽI. Riječ ŠESTAR srodna je španskom ESTAR koje znači BITI, POSTOJATI:

"I reče Bog: Neka bude svetlost. I bi svetlost. (Stvaranje,1,3)

Koliko je stara riječ ŠESTAR? Po svemu sudeći potiče još od vremena stvaranja svijeta, jer su joj oblik i značenje vezani za ŠEST DANA ŠESTARENJA, tj. stvaranja svijeta:

"Tada pogleda Bog sve što je stvorio, i gle, dobro bješe veoma. I bi veče i bi jutro, dan šesti." (Stvaranje, 1,31)

ŠEST + AR > ŠESTAR

Velško AR znači RIJEČ, te ŠESTAR znači ŠEST RIJEČI rečenih od Boga u ŠEST dana Stvaranja.

Nakon stvaranja svijeta u dan ŠESTI sve bijaše DOBRO: u narodnom govoru Dalmacije i danas za SKLADNO, UREDO, DOBRO kažu ŠESTNO. Postoje i prezimena ŠESTAN i ŠESTIĆ.

SAVINE ZABRANE PREHRIŠĆANSKIH PRAZNIKA

“Ako ko pođe na praznik varvarski, ili jeretički, i sjedne u taj dan s njima od njih propast za dušu ištući, ili praznuje s njima, ljeta dva da se ne pričesti po 7. mu pravilu Ankirskoga svetog sabora. Ako li je sveštenik, da se zbaci po 45. pravilu svetih apostola.” [1]

“Praznik varvarski” je praznik nehrišćana staroslavaca (язычниками). Krsna slava je prehrišćansko srpsko duhovno naslijeđe i kao takva bila je zabranjena u državi Nemanjića sve do propasti države kneza Lazara 1389. godine.

U Savino vrijeme svi u njegovoj arhiepiskopiji morali su da se krste. Nema u Savinom Zakonopravilu blagoslova varvarskih praznika i običaja, već samo zabrane i kazne onih koji se drznu da prekreše njegove zabrane.

....

[1] *Sveti Sava, Krmčija - Zakonopravilo (Nomokanon)*

SRBI I NAREDBA SVETOG SAVE

"MATIJA U GLAVI DEVETOJ, U 300. STIHU, ZABRANJUJE VJERNIMA DA UKRAŠAVAJU SEBE, ILI VLASI BRADE DA STRIGU ILI BRIJU, ILI DA PLETU VLASI GLAVE SVOJE. NEPOVINUJUĆE ODLUČITI ZAPOVIJEDA SE." [1]

Odlučenje je izgon iz crkve.

Sad je jasno da su, danas u ruinama, crkvu u selu Gorovič kod Topole gradili krstjani dvovjerci, jer je ukršena kamenim reljefima sa starovjerčkim i krstjanskim

simbolima među kojima je i Svarog (Perun) sa kosom spletenom u pletenicu. Takođe je jasno da Srbi u Srbiji nisu bendali Savine zapovijest kroz svo vrijeme od pogibije kneza Lazara i otomanske okupacije pa do godina Prvog srpskog ustanka kad je neko naredio Karađorđu da Srbi moraju odsjeći svoje perčine.

Izvan Srbije Sava nikad nije imao ni crkvenu ni svjetovnu vlast, te je moj pradjed sve do smrti pred Drugi svj. rat nosio perčin.

....

[1] *Sveti Sava, Krmčija - Zakonopravilo (Nomokanon)*

IDEJA, IDEOLOGIJA I SLOBODA

Ideja je individualna ili kolektivno dogovorena praktična zamisao, a ideologija je oruđe i oružje kojim se praktično realizuje ostvarenje one zamišljene ideje.

Sve dok čovjek i narod posjeduju pojam slobode, sve dok su svjesni šta je sloboda, bore se protiv porobljavanja i ropstva, čak i onda kad budu pobijeđeni i porobljeni imaće svijest o slobodii i stalno će težiti da se oslobode kao vuk u kavezu čija se svijest o slobodi nikad ne gasi.

Znajući to, tajna grupa siledžija i lukavih leziljebovića koji su poželjeli da žive od tuđeg rada, smišljaju kako da čovjeku i narodu izbrišu svijest o slobodi i da čovjeka i narod bez otpora drže u neprekidnoj i nasljednoj ropskoj vlasti. Ali kako to postići?

I smišljali i vijećali dok neko u onoj tajnoj grupi siledžija i lukavih leziljebovića nije dobio ideju:

“Treba da izmislimo vjeru koja će u ime Boga čovjeku i narodu iz uma izbrisati pojam slobode i tako ih pod vidom pokornosti Bogu dobrovoljno i bez bune vječito držati u našoj vlasti i oni će nam biti sluge i robovi dovijeka."

I tako se desilo: ona grupa siledžija i lukavaca leziljebovića stvorila je kroz vjeru sebi narod od kojeg su carski bez rada živjeli.

I vrijeme je prolazilo, potomci onih siledžija i lukavaca leziljebovića su se umnožili i njihov narod nije bio dovoljan za sve njih, te su jedna po jedna grupa siledžija i lukavaca leziljebovića odlazile u strane zemlje i strane narode i tamo propovijedali nove vjere i stvarali sebi nove narode.

I danas je tako kako jest. A sloboda, šta je sa pojmom slobode? Nema toga, nema slobode, jer se vjerskom ideologijom pojam slobode ubija u svijesti ljudi od ranog djetinjstva čim kao djeca prohodaju i počnu da govore, a nekad i ranije: obrezanjem, krštenjem ili nekim drugim okultnim ideološkim ritualom.

Ako se desi da nekom od pripadnika tih vjerskih ideologija proradi pojam slobode i on negdje izgovori riječ “sloboda”, progone ga ili ubiju njegovi najrođeniji, njegovi bližnji ili ga ubije vlast siledžija i lukavaca leziljebovića.

HETITSKI – ENGLESKI - SRPSKI

Hetitski	**Engleski**	**Srpski**	**Strana**
kula	army	kula (za vojsku)	[19]
šiyattal-	arrow	šiljak	[19]
ateš(ša)	axe	tesla	[20]
kuša	leather	koža	[20]
kištu-	basket	kištra	[20]
hullai-/ hulliya	battle, to do	hula	[21]
hara(n)	eagle	oral (orao)	[22]
tita	breast	sisa	[29]
war	burn, to	variti	[29]
warnu	burn, to	varen	[29]
kaluti	circle	kolut	[30]
parkui-	clean	Parkun, Perun	[30]
waš(š)apa	clothing	veš	[30]
waššuwar	clothing	veš	[30]
kammara	cloud	kamara	[31]
harki	white	žarki	[32]
tarwai-	dance, to	tervenka	[33]
luk-	dawn	luk, luča	[34]
waštai-,	evil	veštac, veštica	[37]

waštul-	evil	veštac, veštica	[37]
parkunu-	exonerate, to	oslobođen	[38]
meni	face	mena (Mjeseca)	[38]
marša-			
maršant-	false	laž, prevara,	[38]
maršai-		marškanje	
hanšatar	family	porodica (šatorani, ukućani)	[38]
haššatar	family	ukućani, šatorani	[38]
ezen	festival	proslava (jesen)	[39]
patalha	fetter	vezati (patljika)	[41]
ašma	first	az, as	[41]
imbaru	fog	magla (bara = vlaga)	[42]
paršur-	food	pršut, pršuta	[42]
pata-	foot	stopa	[42]
waršamma	straw	slama (vrševina)	[47]
duškarawant-	happy	radostan	[48]
warš(iya) -	harvest, to	zetva, vrševina	[48]
puggant-	hateful	pogan, mrzak	[48]
innarawant-	healty	zdrav (naravan)	[48]
šawatar	horn	rog (savijen)	[49]
papratar	impurity	nečisto (priprata)	[50]
dušgarat	joy	uživanje (duš-)	[51]
šašanna-	lamp	svjetilo (šešana)	[80]
kuš	leather	koža	[54]
dalugašti-	length	daljina	[54]
dankui-	tin	kalaj (dan)	[58]
zabar	bronze	bronza (sjaj)	[58]
kalmara-	mountain	planina (kamara)	[60]
zammurai-	offend, to	napadati (samuraj)	[64]
ariya-	oracle	viđenje (ar = vid)	[65]
kita-	recitation	kita, kitica (strofa)	[67]
kupiyati-	plot	kup, zavjera	[69]

kup-	plot	kup	[70]
tarant-	promised	garant	[71]
mita	red	crven, Mitar, Mitra	[73]
marušam	red	crven, Mars	[73]
maruwai	red, to be	crveniti	[73]
dušk(iya)	reyoice	radovanje	[74]
dušk	revel, to	radovati se	[74]
mašhuil	mouse	miš	[76]
peruna	rock	stijena	[76]
duddu-	rule, to	vladati (djed, dido, did)	[76]
ardala-	saw	pila (ar = il)	[77]
karuššiya-	silent	karan, skaran, tih	[78]
watar	water	voda	[96]
palhi-	wide	široko, polje	[96]
palhatar	width	širina, polje, plata	[96]
wit	year	vitica, krug vida	[99]

....

Literature: Harry A. Hoffner, An English-Hittite Glossary, Librairie C. Klincksieck, Paris, 1967, p. 7-99.

ETIMOLOGIJA IMENA "MARS"

Istražujući etimologiju latinske riječi MARS, nalazimo da je MARS nastao od MAVROS, MAVORTIS [1], za koje tvrde da je postalo og grčkog **μάω** [2], što znači ŽELJETI, ISKATI, BITI ZABRINU, ŽELJAN; GORJETI, ŽURITI, HITNO [3]. Grčko **μαὼν** znači STAN, BORAVIŠTE [4]. Jasno je da od grčkog **μάω** preko MAVROS nije moglo postati MARS, jer **μάω** ne znači RAT.

MARS je PLANETA poznat i kao CRVENA PLANETA: hetitsko MARUŚAM znači CRVENI [5], a hetitsko MARUWAI znači BITI CRVEN [6]. Latinsko

MARS postalo je od korijena MAR- koji nosi značenje CRVEN.

RAT je proljevanje krvi i počinjao je dolaskom proljeća. Već oko 2650 godina proljeće počinje u MARTU i MART je mjesec rata.

Hetitsko MARUŚAM i MARUWAI povezani su sa sanskritskim MARA, što znači UBIJANJE, UMIRANJE, SMRT [7]. Srpski MARITI znači TUĆI, UDARATI, NAPADATI.

O IMENU ISUSA

O imenu ISUS (grčki: Ἰησοῦς) kažu ovako:

“Njegov originalni i puni oblik je JEHOŠUA (Brojevi, xiii, 16). Skraćenjem postaje JOŠUA, ili JEŠU; I kada se prevede na grčki, uzimajući u obzir završetak karakterističan za taj jezik, to je pretpostavljeni oblik ISUS.” [1]

“Original imena JOŠUA je HOSEA (spasenje), kao sto se pojavljuje u Brojevima, xiii, 8, 16, koje je od Mojsija promijenjeno u JEHOŠUA (JEHOVA je njegovo spasenje), ...” [2]

Grčki oblik imena Ἰησοῦς sastoji se od sljedećih riječi:

a) Ἰη = Ἴα [3]

b) Ἴα = SILA, SNAGA, MOĆ [4]
c) Ἴα = ime BOGA među Jevrejima, JAH [5]
d) σοῦς = KRETANJE UVIS [6]

“**Yah** (Heb. *Yah*, skraćeno za *Yehova* (psalm lxiii, 4, svuda prevedeno “Gospod”), vidi JEHOVAH; HALLELUJAH. Takođe je pisano u sastavu mnogih hebrejskih imena kao ADONIJAH, ISAIAH, itd.” [7]

Ἰη + σοῦς > Ἰησοῦς = ISOUS > ISUS = RASTUĆA SNAGA = RASTUĆI JAHVE.

Tako biva jasno da je pod imenom ISUS i u liku ISUSA ukriven mladi JAHVE i to je VRIJEME MLADOG SUNCA koje nastaje od ISUSOVOG ROĐENJA na zimski solsticij prvog dana zime 25. decembra (Božić), pa sve do prvog dana ljeta kad Sunce prestaje da raste. To svjedoči i ime JOVAN, koje je takođe izvedeno od imena YAH. U Novom zavjetu piše da je Krstitelj Jovan rekao za Isusa sljedeće:

“On treba da raste, a ja da se umanjujem.” (Jovan, 3, 30)

Sve od prvog dana zime do prvog dana ljeta Sunce raste od juga ka sjeveru. Prvi dan ljeta početkom hrišćanske ere od crkve je obilježen praznikom Rođenja Svetog Jovana Preteče: od prvog dana ljeta Sunce se umanjuje, tj. pada ka jugu i svjetlosti dana se umanjuje i dan postaje sve kraći.

Ona najviša godišnja tačka Sunca na zenitu sjevernog neba na dan dugodnevnice pripada Trojstvu, jer se u podnevnim satima tog dana Sunce nađe tačno na sredini između proljeća i ljeta, tj. jednim dijelom bude u proljeću, drugim u ljetu. Linija, koja ujedno i dijeli ispaja proljeće i ljeto, pripada trećem bogu od crkve nazvanim Sveti Duh.

Crkvenom Svetom Trojstvu potpuno odgovara vedsko Trojstvo: Brahma, Višnu i Šiva. Brahma je stvaralac i kao takav pripada proljeću. Isus je vaskrsao u proljeće, što je jasna aluzija na proljetno vaskrsenje prirode. Višnu je zaštitnik i odgovara Svetom Duhu i evo dokaza u Pismu kad Isus kaže apostolima:

“Branitelj - Duh Sveti, koga će Otac poslati u moje ime, poučavat će vas o svemu i dozivati vam u pamet sve što vam ja rekoh.” (Jovan, 14, 26)

Malo zatim opet kaže:

“No kažem vam istinu: bolje je za vas da ja odem: jer ako ne odem, Branitelj neće doći k vama; ako pak odem, poslaću ga k vama.” (Jovan, 16, 7)

U grčkom rukopisu nevedenih stihova **Παράκλητος** je ZAŠTITNIK, BRANITELJ (SVETI DUH) [8].

Siva je razoritelj i odgovara Yahveu, tj. Ocu, jer je za njega rečeno:

"Bog je oganj koji sažiže." (Jev.12,9).

Šiva je bog ljeta, munja i gromova kao i slovenski Perun i svi sažižu, tj. razaraju.

Svaki čovjek dok fizički i duhovno raste je kao Isus; u punoj snazi treba da je zaštitnik i branitelj istine i pravde, porodice i roda; u starosti, kad se tijelo razara, treba da bude kao Otac:

“Budite dakle savršeni kao što je savršen Otac vaš nebeski!” (Mt. 5,48).

I zato je Sveti Avgustin rekao:

"Ovo što se sad zove hrišćanska religija postojalo je među drevnima i nije bilo odsutno od ljudske rase do Hristovog dolaska od čijih vremena istinita religija, koja je već postojala, počinje da se zove hrišćanstvo.” [9].

Da li je sad išta jasnije zašto su biblijske priče objavljene običnom narodu egzoterijski u metaforama, alegorijama i parabolama, a ezoterijski, taj suštinski smisao znaju samo preosvećeni, tj. visokoinicirani prvosveštenici: Isus je bog sunca zime i proljeća i dvije

hiljada godina traju užasna ljudska stradanja zbog i radi crkvene izvitoperene priče.

....

[1] *John McClintock and James Strong, Cyclopaedia of Biblical, Theological, and Ecclesiastical Literature, Vol. IV, New York: Harper & Brothers Publishers, 1872, p. 874.*

[2] *Ib.*

[3] *John Groves, A Greek and English dictionary, Boston: Hilliard, Gray and Company, 1836, p. 297.*

4] *Ib., p. 295.*

[5] *Ib.*

[6] *Henry George Liddell and Robert Scott, A Greek English Lexicon, New York: Harper & Brothers, 1883, p. 1409.*

[7] *John McClintock and James Strong, Ib., p. 747.*

[8] *John Groves, Ib., p. 440.*

[9] *Jirah Dewey Buck, Mystic Masonry, or, the Symbols of Freemasonry and Greater Mysteries of Antiquity [Supplemental Harmonic Series, Vol. V], Chicago: Indo-American Book Company, 1911, p. 69.*

BETHLEHEM

“**Beth’-lehem** (heb. *Beyt-Le’chem*, kuća hljeba, vjerovatno zbog plodnosti oblasti…). [1]

Naziv BETLEHEM je složenica od dvije riječi:

1. BETH (hebrejski BEYT) = KUĆA

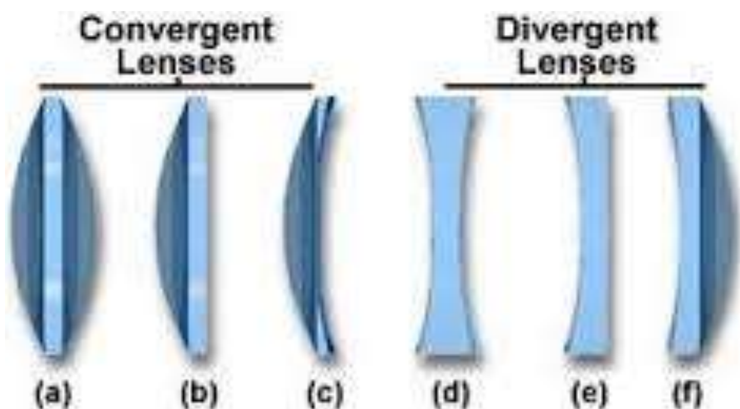
2. LEHEM (heb. LE’CHEM, LECHEM) = HLJEB

LEHEM, LEC’HEM ili LECHEM je HLJEB, ali po čemu je hljeb dobio ovo ime i šta je izvorno značenje korijena LEH- ili LEC’H-, tj. LECH-?

Sanskritsko LEHINA je BORON, BORAKS (latinski: BORAX) ili natrijum borat, natrijum tetraborat ili dinatrijum tetraborat. To je BIJELI mineral i so borne kiseline. Tako nas sanskritsko LEH- u LEHINA upućuje na značenje BIJEL. Kasnolatinsko BORAX je preuzeto od arapskog BURAQ [2] koje znači SVIJETAL, SJAJAN [3] (što je sjaj jači, boja je bjelja).

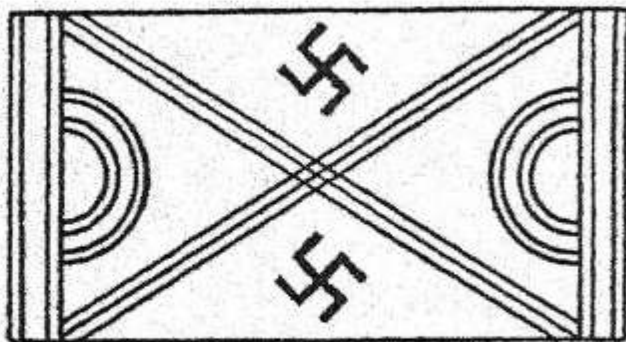
Leća (sočivo).

Leće (sočiva).

Mitski predak nekih slovenskih naroda je LEH, poznat i pod imenima LEĆ (LECH) i LEĆA (LECHA).

Ako uporedimo oblike hebrejskog LEH- LE'CH- i LECH-, vidimo da su oblici isti. Hebrejske oblici u LEHEM, LEC'HEM I LECHEM znače HLJEB, a šta znače slovenski oblici LEH i LECH?

FIG. 25. FROM CYPRUS VASE
Cross of N.-E., S.-E., S.-W. and N.-W., with Swastika and ring symbols of cardinal points

Kuća Sunca (simbol).

LECH je LEĆ od kojeg je postalo LEĆA. To je vrsta žitarice okruglo-konkavnog oblika (latinski: Lens culinaris ili Lens esculenta), ali tako se u optici zove i STAKLENA LEĆA, SOČIVO (latinski: LENS).

Stara srpska narodna riječ za proljeće bijaše PREMALEĆE. Vidimo da je to složenica od dvije riječi: PREMA LEĆE. Riječ PREMA je prijedlog mjesta, a LEĆE je imenica. Tako PREMA LEĆE ne može da znači ništa drugo osim PREMA SUNCU: LEH, LEĆ, LEĆA je SUNCE (u tibetanskom purik dijalektu LEH znači DOBAR, ČIST. [5]

I tako dolazimo izvornog značenja toponima BETHLEHEM, BEYT-LE'CHEM ili BEYTH-LECHEM bukvalno znači KUĆA SUNCA. ISUS (biblijsko Sunce Pravde) je Sunce zime i proljeća i rođen je U KUĆI SUNCA na prvi dan zime 25. decembra, a 12 apostola su 12 znakova zodijaka i 12 mjeseci godine.

To je crkvena ezoterija (pravi smisao), a egzoterija je ono čemu smo od crkve naučeni.

....

[1] John McClintock and James Strong, Cyclopaedia of Biblical, Theological, and Ecclesiastical Literature, Vol. I, New York: Harper & Brothers Publishers, 1872, p. 780.

[2] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 903.

[3] Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, Second Edition, Oxford: The Clarendon Press, New York: Mcmillan & Co., 1893, p. 71.

[4] Ib.

[5] Marius Zemp, A Grammar of Purik Tibetan, Lieden/Boston, Brill, 2018, p. 94.

TRI MUDRACA SA ISTOKA

"A kad se rodi Isus u Vitlejemu Judejskome, za vremena cara Iroda, a to dođu mudraci s istoka u Jerusalim, i kažu: Gdje je car Judejski što se rodio? Jer smo vidjeli njegovu zvijezdu na istoku i došli smo da mu se poklonimo.

Kad to čuje car Irod, uplaši se, i sav Jerusalim s njim. I sabravši sve glavare svešteničke i književnike narodne, pitaše ih: gdje će se roditi Hristos?

A oni mu rekoše: u Vitlejemu Judejskome; jer je tako prorok napisao: I ti Vitlejeme, zemljo Judina! ni po čem nisi najmanji u državi Judinoj; jer će iz tebe izići čelovođa koji će pasti narod moj Izrailja." (Matija 2, 1:6)

Za obični narod tajna ezoterijska društva koriste metafore, alegorije i parabole. U priči o tri mudraca sa istoka pravi smisao je sakriven, a napisana priča sa pravim smislom sasvim je različita:

a) tri mudraca su tri istočne prehrišćanske religije iz kojih su kreatori hrišćanstva crpili osnove hrišćanskog učenja: vedizam, zoroastranizam i budizam;

b) vitlejemska zvijezda je satkona, kod Hebreja poznata kao Davidova zvijezda ili Magen David: Satkona je jedan od najsvetijih simbola u tri pomenute religije;

c) David je rođen u Vitlejemu i po biblijskom proročanstvu budući Mesija treba od bude Davidovog porijekla i da se rodi u Vitlejemu.

Ova zvijezda je solarni simbol južnog i sjevernog neba (dva ukrštena trougla) i simbol je Sunčevog drveta života. Tri mudraca nisu postojla niti je postojala neka na nebu vitlejemska zvijezda koja je mudrace dovela u Vitlejem. To je samo alegorija ovdje kazanog bukvalnog smisla.

KO JE HRIST

“Savršeni čovjek je Hrist: i Hrist je Bog. Ovo je rodno pravo i sudbina svake ljudske duše. Ovo je učeno u svim najvećim misterijama starine, ali egzoterični zakon hrišćanstva proizašao iz parabola i alegorija u kojima su ova učenja sakrivena od neukihi i neprosvijećenih pripisuju ovo Vrhovno Ispunjenje samo Isusu učinivši to nejasnim ili nemogućim za svo ostalo čovječanstvo. Umjesto toga najveće otkriće ikada otkriveno čovjeku teolozi su postavili spasenje vjerom u ljudski stvorenim vjerovanjima i autoritetu crkve da 'što sveže ili razveže na zemlji, tako i na nebesima'. Zakon je poništen; Pravda zbačena, Zasluga ignorisana, Trud obeshrabren i sektaštvo, ateizam i materijalizam su rezultat.” [1]

....

[1] Jirah Dewey Buck, Mystic Masonry, or, the Symbols of Freemasonry and Greater Mysteries of Antiquity [Supplemental Harmonic Series, Vol. V], Chicago: Indo-American Book Company, 1911, p.174.

HRAM KRALJA SOLOMONA

"U masonskom obredu hram kralja Solomona uzet je kao simbol. Zgrada i obnova hrama u Jerusalimu scenski su predstavljeni u radu lože i u ceremoniji inicijacije, predstavom na riječima ujednačenih sa radnjom primjenjenom nad kandidatom sa opomenom, upozorenjem ili ohrabrenjem tokom odvijanja ceremonije. Mjere i proporcije hrama postoje se kako bi se unijela nauka o brojevima, formi i proporciji onako kako se ispoljavaju u arhitekturu povezujući ih sa ‘duhovnim hramom’ s kojim svi imaju iste, iako manje vidljive veze.

Simbolizam je uklopljen u idealne odnose više nego na stvarna postojanja ili istorijske događaje. SOL-OM-ON predstavlja ime božanstva na tri jezika, a biblijska istorija bez sumnje je alegorija ili mit o bogu Suncu. Ne postoji vjerodostojna istorija izgradnje bilo kojeg takvog hrama u Jerusalemu, a nedavna istraživanja i mjerenja uveliko su promijenili ranije date okvire. Hiram Abif dramatično je predstavljen kako je izgubio život kad je hram bio skoro završen, ali je ipak zabilježeno da je nakon završetka hrama godinama gradio i ukrašavao palatu za Kralja. Dodajmo ovim dokazima i činjenicu da je hram bio sagrađen bez lupe čekića ili bilo kakvog željeznog alata, pa je tako sličan onome drugom 'duhovnom hramu', ne pravljenog rukama, vječitom na nebesima, i bukvalni i istorijski prikazi nestaju i simbolizam stoji istaknut u jasnom reljefu ." [1]

....

[1] Jirah Dewey Buck, Mystic Masonry, or, the Symbols of Freemasonry and Greater Mysteries of Antiquity [Supplemental Harmonic Series, Vol. V], Chicago: Indo-American Book Company, 1911, p. 81-83.

VELIKE RIJEČI VELIKOG UČITELJA

"Masonstvo nije religija. Onaj koji od toga napravi vjersko uvjerenje, falsifikovao ga je i obesprirodio. Brahmin, Židov, musliman, katolik, protestant, svaki od njih izvodi svoju vlastitu religiju sankcionisanu zakonima vremena i prilika, mora to zadržati i ne može imati dvije religije; jer su socijalni i sveti zakoni prilagođeni običajima, manirima i predrasudama posebnih zemalja i jesu djelo ljudi.

Ali Masonstvo uči, i ima sačuvano u svojoj čistoći, velika načela starih primitivnih vjera, koje su osnova i temelj su svih religija. Sve što je ikada postojalo bilo je osnova istine: i svi su tu istinu zakrilili greškama.” [1]

U Pajkov spisak zvaničnih religija koje su drevnu istinu zakrilili greškama ubrajam i ortodoksne hrišćane koji se ni po čemu ne razlikuju od ostalih.

"Masonstvo se uvijek najživopisnije sjeća strašnih osmišljenih muka koje su korištene za odbacivanje novih oblika religije ili za gašenje starih.” [2]

"A također se vidi i ugnjetavanje koje se još uvijek vrši u ime religije - ljudi zatvoreni u hrišćanskom zatvo-

ru u hrišćanskoj Italiji zbog čitanja hrišćanske Biblije; u gotovo svim zakonima hrišćanske države zabranjena je sloboda govora o pitanjima koja se odnose na hrišćanstvo; i vješala pružaju svoju ruku preko propovjedaonice." [3]

"Tamo su velike greške i zla u crkvi i državi, u domaćem, društvenom i javnom životu koje treba ispraviti i prevazići. Masonstvo u naše doba ne može napustiti opšti način života. Ono mora da putuje otvorenom ulicom, da se pojavi na prepunom trgu i da uči ljude svojim djelima, svojim životom rječitijim od bilo kakvih usana." [4]

Zbog ovih riječi svijetu javno izrečenih crkva je preko svojih ni u šta upućenih sljedbenika satanizovala Pajka kao što je i SPC u ludnicu zatvorila svog razobličitelja Vasu Pelagića.

P.S. Tek toliko da podsjetim neke šta je pravi mason, a šta crkveni radikalni svetosavski zilot spreman na svako zlo djelo prema onome ko drugačije misli i vjeruje. Da, takvi su mnogi današnji srpski tkz. "masoni", pokorne umne i duhovne sluge svog episkopa koji su svoje masonstvo potčinili antisrpskom ideološkom kultu Nemanjića i stavili svoje masonstvo u službu čuvara tog srboubilačkog kulta.

Neki su zaista pobrkali lončiće.

....

[1] Albert Pike, Morals and Dogma of the Ancient and Accepted Scottish Rite of Freemasonry, Charleston, 1906, p. 161.

[2] Ib., p. 164.

[3] Ib.

[4] Ib., p. 163.

HRIŠĆANSTVO PRIJE HRISTA

"Treba imati na umu da je u modernom Frimasonstvu, u drevnim misterijama i u svim velikim religijama, uvijek postojao jedan egzoterijski* dio koji je vanjskom svijetu davan egzoterijski i jedan ezoterijski** dio rezervisan za inicirane i otkrivan po stepenovima kako je kandidat pokazao sposobnost da primi, sakrije i ispravno koristi tako dodijeljeno znanje. Nekolicina ispovjednika hrišćana su, možda, svjesni da je takav slučaj tokom prva dva-tri vijeka bio sa hrišćanstvom. Sljedeći citat Alberta Pajka može biti od velike dobiti:

‘To je, u svojoj čistoći, kako je mislio i sam Hrist, bila istinita primitivna religija koju je Bog saopštio praocima. To nije nova religija, već kopija starije od svih; i ta prava i savršena moralnost je moralnost Masonstva, kao što je to bila moralnost svakog vjerovanja drevnih.’

Sveti Avgustin kaže:

‘Ovo što se sad zove hrišćanska religija postojalo je među drevnima i nije bilo odsutno od ljudske rase do Hristovog dolaska od čijih vremena istinita religija, koja je već postojala, počinje da se zove hrišćanstvo’.” [1]

....

[1] Jirah Dewey Buck, Mystic Masonry, or, the Symbols of Freemasonry and Greater Mysteries of Antiquity [Supplemental Harmonic Series, Vol. V], Chicago: Indo-American Book Company, 1911, p. 69.

ZIDINE U ŠTREPCIMA KOD BRČKOG

I ove zidine su dokaz političko-vjerskog manipulisanja istorijom i genealogijom današnjeg "Južnoslovenskog" stanovništva. Pošto se istorijski zna da su ove zidine dio drevnog grada na teritoriji Tračana, o gradu se ćuti i grad se ne istražuje, jer zvanična hrišćansko-islamska religijska istoriografija, poznata i pod nazivom "Bečko-berlinska škola", od druge polovine 19. vijeka tvrdi da su Iliri preci Šiptara.

“Monosyllabic Primeval Language > Agglutinate: Turanian > Amalggamate: Japhetic or Iranian or Indoeuropean > Celtic: Thracian or Illirian…” [1]

"Zbog svog geografskog položaja Albanci ponekad pretpostavljaju da su do dana današnjeg potomci Ilira, ali nema dokaza da se to dokaže. Njihov jezik je prvi put zabilježen 1462. godine, a posebno njihov riječnik je pod velikim uticajem susjednih jezika (grčki, latinski, slovenski i turski)." [2]

"Identitet Tračana i Ilira je dokazan od starih pisaca pripisujući, neki ranije, neki kasnije ove epitete jednom te istom narodu. Tako Dardanci, opisani kao Iliri, od Strabona i Apijana, imenuju su Moezima i samim tim Tračanima od Diona Kasijusa, dok su Tribali, koje su drevni generalno svrstavali u Tračane, imanovani u Ilire od Aristofana i Livija. Aristofanov skolastik u opisu odjeljka u Oblaku, izričito naglašava da su 'svi Iliri Tračani'. Adelung dijeli veliki stari narod Tračana na tri grupe: ilirsku, pelašku i helensku." [3]

…………………………...

[1] David N. Livingstone, Adam's Ancestors: Race, Religion, and the Politics of Human Origins, Baltimore, The Johns Hopkins University Press, 2008, pg. 103.

[2] Hans Frede Nielsen, The Continental Backgrounds of English and Its Insular Development Until 1154, John Benjamins Publishing, Odense: Odense University Press, 1998, pg. 25.

[3] The Edinburgh Magazine and Literary Miscellany, Vol. 15, August 1824, Edinburgh, Printed for Archibald Constable and Company, 1824, p. 135.

ZAŠTO SRBIJA I BOSNA NEMAJU MORE

U vrijeme cara Dušana došlo je do javnog zbližavanja Ortodoksne crkve Dušanove države sa Rimokatoličkom crkvom, te su bosanski patareni (dvovjerni krstjani ili “bogumili”) izgubili nadu u zaštitu od Dušana. Tada bosanski ban Stjepan II Kotromanić (prije 1295 - umro u septembru 1353), inače u neprijateljstvu sa Dušnom, 1354. obnovlja pregovore sa papom Klementom VI:

“Patareni oćutiše udarac i na drugom kraju bosanske

kraljevine, koj bude sada od nje odijeljen. Dubrovačka naime obćina dobi ugovorom od 15 ožujka 1333 od bana Stjepana ‘Rat, Ston, Prevlaku i otoke, koji su okolo Rata i vse što je od Prevlaki i Loišća’, t. j. sav stonski rt ili poluotok Pelješac. Stanovnici ove zemlje bijahu to pravoslavni to Patareni, dočim se katolikom nenalazi traga. Za iztočno-pravoslavnu vjeru pobrinu se srbski kralj Stjepan Uroš, koji potvrdivši dne 19 svibnja r. g. onaj odstup izhodi od vijeća dubrovačkoga za stanovnike ove crkve podpunu slobodu vjeroizpovijesti. Ali Dubrovčani posjednuvši poluotok ne brinuše se mnogo za ovu obavezu, te držeć katoličku vjeru za vladajuću u cieloj oblasti svojoj nastojaše oko obraćenja tako pravoslavnih kako Patarena. U tu svrhu predaše bosanskim Franjevcem samostan navještenja u Stonu, u kom su prije kaluđeri sv. Vasilija stanovali, a za tiem jim ondje sazidaše samostan sv. Nikole. Franjevci su dakle, poduprti dubrovačkom oblasti, priveli pravoslavne i Patarene onoga poluotoka u kat. crkvu tako da je ova koncem stoljeća ondje posvema vladala.” [1]

Dakle je prvo car Dušan (Stjepan Uroš IV). Dušan 1333. prodao Dubrovčanima Pelješac za 8.000 perpera i godišnju doplatu od 500 mletačkih dukata, a onda i bosanski ban Stjepan II Kotromanić, priklanjajući se papi i rimokatolizmu, sve to sa svim otocima oko Pelješca do Prevlake poklanja Dubrovačnima.

U međuvremenu su oni pokatoliečni pravoslavci i patareni (krstjani) preko rimokatolicizma postali Hrvati i to je tako kako sadašnje državne granice bilježe.

………………………..

[1] Franjo Rački, Bogumili i Patareni, Rad Jugoslavenske Akademije Znanosti i Umjetnost, Knjiga VIII, Zagreb, 1869, str. 125-126.

IZ BIGRAFIJE BOSANSKOG KRALJA TVRTKA

Nakon smrti bosanskog bana Stjepana II Kotromanića 1353., na banski bosanski presto dolazi Tvrtko Kotromanić:

“Novi ban, Stjepan Tvrdko, rodjen od Vladislava, brata pokojnoga Stjepana, i Jelene Šubičke, sliedio je vjeru svoga otca, t. j. iztočnu crkvu, te je ova ne samo u Bosni podupirana bila državnom vlašću, nego si tiem nov ugled i upliv steče. Neuspjeh dogovora izmedju rimske stolice i srbskoga dvora o sjedinjenju utvrdi položaj iztočne crkve u Bosni.” [1]

Tvrtkov brat Vuk je prešao u rimokatolicizam, te je između njega i Tvrtka bilo velikih neslaganja zbog čega Vuk mora da bježi u Dubrovnik odakle pokušava da dobije podršku pape:

“Ova razlikost u vjeroizpovijesti razdvoji još više braću, politikom i onako razdvojenu, te obstojavšu razmiricu poveća u toliko, da je mladji brat pobjegao u Dubrovnik i zaprosio posredovanje rimske stolice.

Ovo posredovanje prihvati rimska stolica tim radije, što joj bješe podjedno doglašeno, da ban Stjepan Tvrdko ‘slijedeć odurne stope svojih praroditelja, koji su bili većnom razkolnici i krivovjerci, goji i brani heretike stičuće se u Bosnu kano gnjusno stecište, s raznih strana svijeta, dočim njegov brat Vuk, mrzi ove heretike, te bi jih rado uništio, kada bi to do njega stalo.” [2]

…………………………

[1] Franjo Rački, Bogumili i Patareni, Rad Jugoslavenske Akademije Znanosti i Umjetnost, Knjiga VIII, Zagreb, 1869, str. 126-127.

[2] Ib.

ŽRNOV I NJEGOVO IME

Prirodni pigment od cinoberita (rumenice).

Žrnov je bio srednjovjekovna utvrda na najvišem vrhu Avale. Po čemu je Žrnov dobio ime i šta ime znači?

Riječ ŽRNOV je postalo od osnove ZRN i nastavka -OV: ZRN - OV > ZRNOV > ŽRNOV.

U osnovi ZRN korijen je ZR- izveden od SR-: SR- > ZR- Korijen SR- nalazimo u srpskim riječima: SRB, SRD, SRP, SRŽ, SRMA, SRAM, SRNA, SRČA, SRČIKA, SRCE, SRDAČAN, SRŠLJEN.

Koje značenje riječima daje korijen SR-? Hajdemo ovako: SRD je LJUTNJA, SRDA se brzo NALJUTI. Kad se neko NALJUTI, on je RAZJAREN i sav POCRVENI. SRDNJA je emotivno stanje VATRE! Ovdje SR- znači emotivna VATRA i pošto je to preneseni

smisao značenja, dakle mora postojati i buk-valno smisao VATRA.

Uzmimo korijen SR- u riječi SRŽ i to je ono što je JEZGRO, SUŠTINA u centru nečega: SRŽ drveta ili SRIKA drveta je u sred stabla, a koštana SRŽ je u sred kosti. Tako smo dobili da korijen SR- znači VATRA, SUŠTINA.

Organizam ima svoju VATRU koju nazivano TEMPERATURA. Ovu vatru organizam stvara sagorijevanjem hrane koju kroz tijelo raznosi KRV, a KRV je SUŠTINA oganizma i nju kroz tijelo pokreće SRDCE, tj. SRCE.

Šta je SRAM? To je kad je se nađemo u neprijatnoj situaciji pa POCRVENIMO: SRAM je CRVENOG lica, jer je i SRAM emotivna unutrašnja VATRA:

a) SRAM = CRVEN (latinski PUDOR) = naPUDERisan;
b) SRAMITI SE = CRVENITI (latinski PUDERE)
c) SRETI > ZRETI

SRČA je STAKLO. STAKLO se CAKLI, tj. PRESIJAVA, SJA. Keltsko (gaelik) SORCHA (SORČA) znači SJAJ, SVJETLOST [1]. SRČA je SORČA, odnosno SOR ima isto značenje kao i SR: SJAJ, SVJETLOST.
Bez VATRE nema ni SJAJA ni SVJETLOSTI, jer je VATRA uzrok pojavi sjaja i svjetlosti, VATRA je SUŠTINA sjaja i svjetlosti.

Kakve je boje SRNA? CRVENKASTE, RUDE boje i to značenje je u korijenu SR- koji je značenjem isti osnovi SOR, a to je opet isto kao ZOR u srpskom ZORA, što je u sanskritu SORA.

Dakle: SR- = ZR- = SOR = ZOR = SRŽ, SUŠTINA, VATRA, SJAJ, SVJETLOST. U keltskom gaeliku ovo

SR- u riječi SRAD znači SKRA, VARNICA; VARNIČENJE [2].

Sanskritsko SṚṆĪKA znači VATRENI VJETAR, MUNJA, SVJETLICA [3]. Korijen u ovoj riječi je SṚ- (SRR), osnova riječi je SṚṆ. Sanskritsko SṚṆI je MJESEC [4], a SṚṆĪ znači SRP [5].

SR-N > SRN-OV >SRNOV > ZRNOV > ŽRNOV.

Zaključak: korijen SR- nosi značenje SRŽ, SUŠTINA, SJAJ, SVJETLOST, VATRA.

ŽRNOV je na vrhu Avale. Avala je poznato nalazište rude CINOBARITA ili CINABARITA. Ime ovog minerala je od velškog (tračanskog) CIN - A + BAR.

Velško CIN znači POKROV, POVRŠINA [6], a BAR znači GNJEV, NESREĆA, BOL [7]. Tako ime CINABAR znači POKROV NESREĆE, POKROV BOL, MJESTO BOLA I PATNJE.

Zašto je cinobar BOL I PATNJA? Cinobar je sulfid ŽIVE koja je otrovna, a simptomi trovanja živom su bolovi u prsima, problemi sa srcem i plućima, kašalj, oboljenje mozga, halucinacije, itd..

CINOBARIT je CRVEN KAO VATRA i od drevnih vremena od njega se dobija pigment za CRVENU BOJU (latinski VERMELION, kasnije srpsko CRVAC). Narodni naziv za CINOBARIT je RUMENICA što je istog značenja kao i naziv SRNOV, tj. ZRNOV, odnosno ŽRNOV dobijeno od SRN (srna je crvena).

....

[1] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. III, Published by Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, p. 874.

[2] Norman Macleod and Daniel Dewar, A Dictionary of the Gaelik Language, Glasgow and London, W. R. M'Phun Publisher, 1833, p. 544.

[3] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 1245.

[4] Ib.

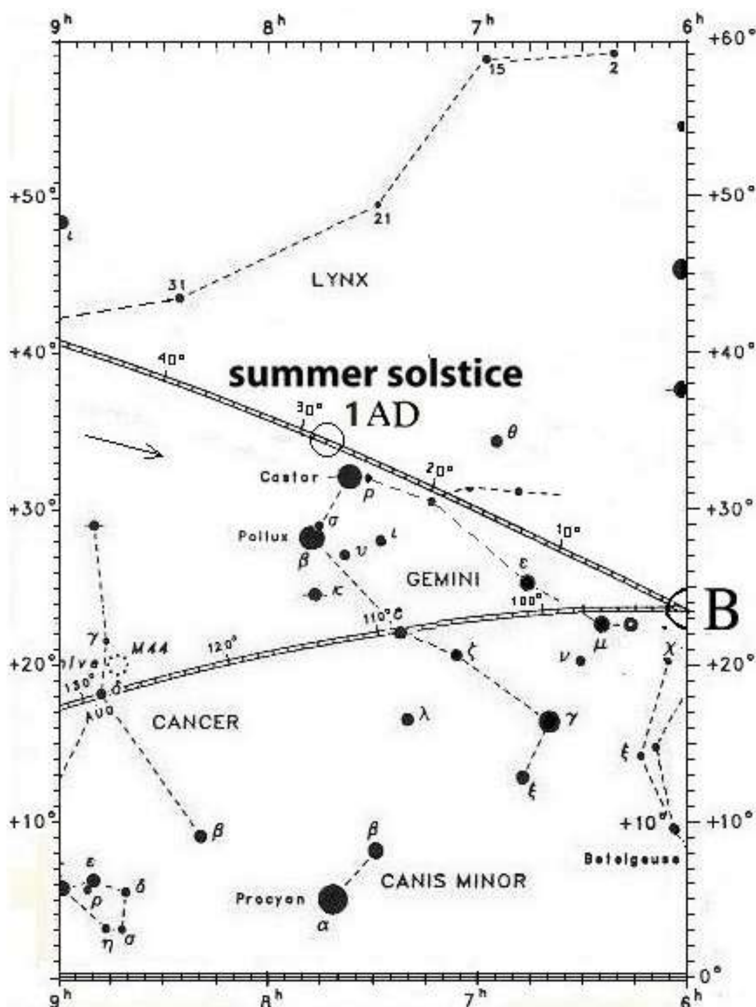
[5] Ib.

[6] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, The Second Edition, Vol. I, Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. p. 218.

[7] Ib., p. 149.

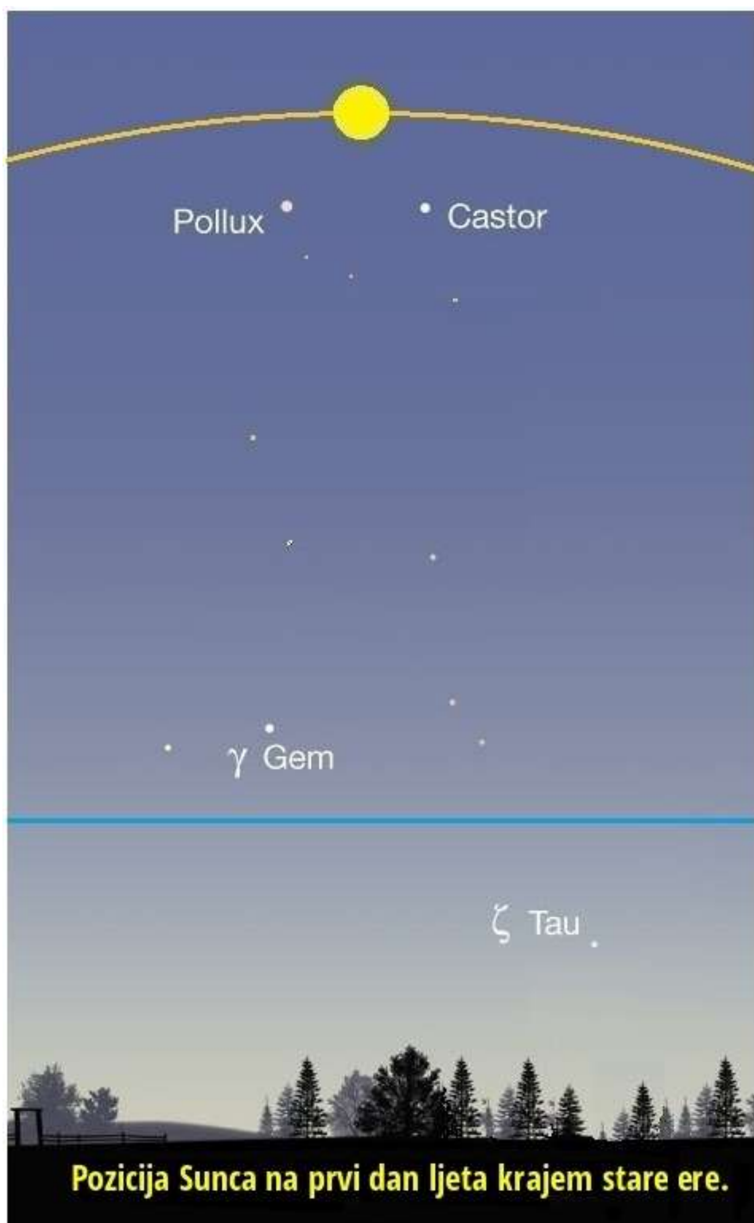
NEBULOZE FOMENKOVE "NOVE HRONOLOGIJE"

Krajem stare ere Sunce je na prvi dan ljeta bilo iznad Poluksa i Kastora (Dioskura).

Sve što je u svijetu i među Srbima intelektualno bolesno, to se potura Srbima. Današnji Srbi uveliko su zaraženi virusom laži i bez zaštitne odbrane svoje potkupljene inteligencije, sve to olako prihvataju.

Pozicija Sunca na prvi dan ljeta krajem stare ere.

Među tim bolestima uma je i tkz. "Nova hronologija" Anatolija Fomenka, koja se podmeće prostom narodu,

ili što Zapad kaže "srednjoj klasi", tj. onima koji svojim obimom opšteg znanja ne mogu kritički da sude o informacijama koje im se kroz propagandu nudi pod vidom istine. Na kraju krajeva, nemoguće je sve znati, ali zato treba stručnjaci svojih struka da brane narod od propagandnih laži, ali ni toga više nema, jer su se i stručnjaci prodali lažima, te jedni ćute za pare, dok drugi za pare šire laži.

Između Poluksa i Kastora je nebeski prestol Sunca dugodnevnice.

Tako taj Fomenko i njegovi epigoni "smatraju da su osvajanja Aleksandra Velikog, velika seoba naroda, invazija mongolskih hordi i turska osvajanja jedan isti

događaj, koji je desio u 14. veku i predstavljao sloven-sko-turska osvajanja Evrope, Azije i Severne Afrike. Za mongolsku imperiju tvrde da je živela od 14. do kraja 16. veka i da je predstavljala konfederaciju Rusije i Tur-ske sa kozacima kao vojskom." (Wikipedia)

Haloooo!

Sva ta laganja o Fomenkovom "matematičko-as-tronomskim proučavanjima" pomoću kojih je došao do gore citiranih nebuloza, vrlo je lako objasniti razum-nom čovjeku.

Adramytion, Mysia, 2nd Century B.C.

Radi se o astronomiji i astronomskoj pojavi zvana "opšta precesija". Da ne rasplinjujemo priču o tome šta je precesija, kazaćemo ukratko: po svojoj ekliptičkoj putanji Sunce se godišnje pomjeri kroz zodijački znak

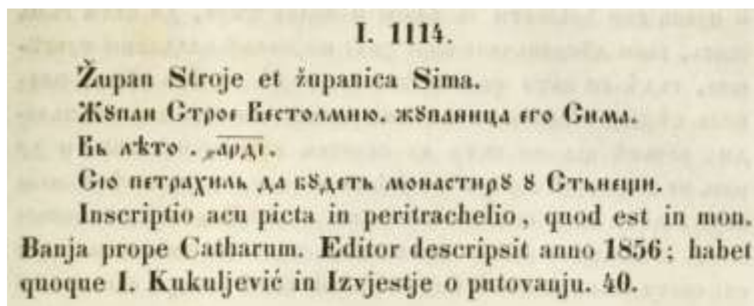
za oko 50.29 lučnih sekundi i da bi prešlo 30 stepeni jednog zodijačkog znaka potrebno je oko 2160 godina. Tako je, npr. pred kraj stare ere na prvi dan proljeća Sunce iz znaka Ovna ušlo u znak Riba i za prošlih 2160 godina u ovo naše vrijeme već ulazi u znak Vodolije.

Tako se prije 2160 godina na prvi dan ljeta Sunce nalazilo iznad znaka Blizanaca, tačnije iznad zvijezda Poluks i Castor. Ove zvijezde u vrijeme Rimljana bile su poznate pod imenom Dioskuri. Da bi iz te pozicije došlo u današnju poziciju na samoj granici Blizanaca i ulaska u Bika, moralo je proći najmanje 2160 godina. Dakle niko nije ukrao vrijeme, eto ga Sunce svjedoči svakim prvim danom ljeta.

Prvi dan ljeta iznad Dioskura prije 2160 i više godina obilježen je na mnogim artefaktima iz tog rimskog perioda, bilo da su to kovanice, kameni ili olovni reljefni prikazi i to se ne može pobiti nikakvim astronomsko-matematičkim proračunima, jedino se može lažima maskirati u to radi varanja neupućenog naroda kojeg više ne štiti ni državni pravni sistem ni intelektualna elita, nego se sve prodalo lažovima.

SVETOSAVSKE LAŽI O “SRBSKOM KALENDARU”

O romejskom kalendaru tkz. konstantinopoljske ere, kojeg su neki neuki i nepismeni srpski etnolozi i metereolozi kroz svoje neznanje i laži proglasili originnalnim srpskim kalendarom tvrdeći da je taj kalendar prvi počeo da koristi Sv. Sava "unijevši ga u crkveni kodeks". To je laž, laž koju šire medijska sredstva primajući od SPC mito za svaku javnu objavu te laži. Laž je i to da je Sv. Sava prvi počeo da koristi taj kalendar, jer se tim kalendarom romejska crkva neprekidno slu-žila od zadnje decenije 7. vijeka.

I. 1114.

Župan Stroje et županica Sima.

Жȣпан Строе Вестолмию. жȣпаница его Сима.

Вь лѣто .҂арді.

Сıо петрахиль да бȣдеть монастирȣ ȣ Стьнещи.

Inscriptio acu picta in peritrachelio, quod est in mon. Banja prope Catharum. Editor descripsit anno 1856; habet quoque I. Kukuljević in Izvjestje o putovanju. 40.

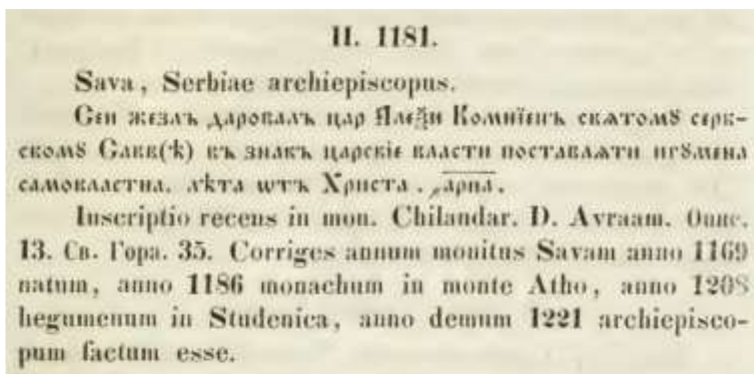
Ni prvi zapisani trag ovog kalendara kod Srba nije od Svetog Save, jer Upotrebu ovog kod Srba nalazimo 107 godina ranije kod vlaškog župana Stroje i žene mu Si-me u darovnici manastiru Stanešta u Rumuniji [1] (današnji manastir Stănișoara):

"Župan Stroje et županica Sima.

ЖУПАN СТРОЕ ВЕСТОЛМИЮ. ЖУПАNИЦА ЕГО СИМА.

В ЛѢТО. ҂АРДІ.

СІО ПЕТРАХИЛЬ ДА БУДЕТЬ МONАСТИРУ У СТЬNЕЩИ." [1]

II. 1181.

Sava, Serbiae archiepiscopus.

Сеи жезлъ даровалъ цар Алеѯи Комнинъ свѧтомȣ србскомȣ Савв(ѣ) въ знакъ царскіе власти поставлѧти игȣмена самовластна. лѣта ѿтъ Христа .҂арпа.

Inscriptio recens in mon. Chilandar. D. Avraam. Опис. 13. Св. Гора. 35. Corriges annum monitus Savam anno 1169 natum, anno 1186 monachum in monte Atho, anno 1208 hegumenum in Studenica, anno demum 1221 archiepiscopum factum esse.

Gornja datirana 1181. godina je po ondašnjem kalendaru Konstantinopoljske ere koji je koristila vizantijska, tj. grčka romejska crkva. Tu se govori o poklo-

njenom igumanskom zezlu Svetom savi od vizantijskog cara Aleksija II Komnena Svetom Savi [2].

Takođe na jednom stećku u Radimlji kod Stoca stoji natpis 6666, što je 1158. Godina (slika iznad).

Postavši arhieposkop srpski 1221., taj kalendar ozvaničio je Sveti Sava kao državni civilni i crkveni kalendar države Nemanjića.

Dakle to nije izvorni srpski calendar, jer je kod romejske crkve u upotrebi tek od 691. (6199) na Petošestom (Trulskom) vaseljenskom saboru:

"Pošto je blagočestivi i hristoljubivi car naš oslovio ovaj sveti i vaseljenski sabor u pogledu toga, da oni koji su ubrojeni u kliru i drugima božanstvene darove dijele, budu čisti i neporočni služitelji i dostojni mislene žrtve

velikoga Boga, Koji je žrtva i Arhijerej, i da budu čisti od skvrne, koja je uz nekih od njih prionula od nezakonitih brakova; obzirom na to, što su podvlasni presvetoj crkvi rimskoj predlagali, da se ima obdržavati sva strogost pravila, a podvlasni prijestolu ovog Bogom čuvanog i carskoga grada praviločovjekoljublja i snishođenja,- otačaski i bogoljubno složivši i jedno i drugo, da ne bi ostavili ni krotost slabom, ni strogost oštrom, navlastito pak, kad je zbog neznanjaprekršaj zahvatio dosta veliko mnoštvo ljudi, zajednički ustanovljujemo za one, koji su se dva puta ženili bili, pak su pod teretom grijeha sve do petnaestog dana prošloga mjeseca januara, minulog četvrtog indikta, ŠEST HILJADA STO DEVEDESET DEVETE GODINE ostali, i ne će da od istoga k sebi dođu, da imaju kanoničkome svrgnuću..." [3]

Zašto je nekim srpskim medijskim manipulantima stalo da ovaj kalendar utrape Srbima i unazade im razum besmislenim lažima, to zaista nije jasno. Već dvije decenije upornim ponavljanjem ove laži od istih osoba dokaz je da se radi o težim patološkim slučajevima.

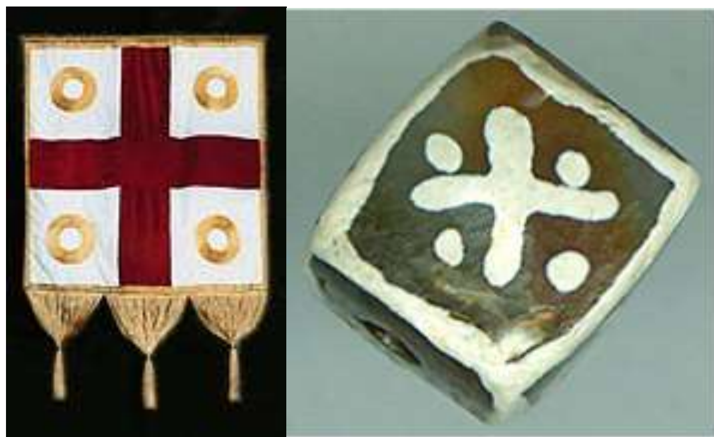
....

[1] Franz Miklosich, Monumenta Serbica Spectantia Historiam Serbiae, Bosnae, Ragusii; Viennae, Apud Guilelmum Braumüller, 1858, I, str. 1.

[2] Ib.

[3] Nikodim Milaš, Crkvena Pravila, Pravila svetog peto– šestog Vaseljenskog sabora - Trulski sabor, Pravilo 3, Novi Sad, 1895, str. 442-443.

SVETOSAVSKA ŠTAFETA LAŽI

Zastava iz manastira Miholjske Prevlake nazvana “Svetosavski lavarum” i budistički tkz. Taxila cross (3. v. st. ere).

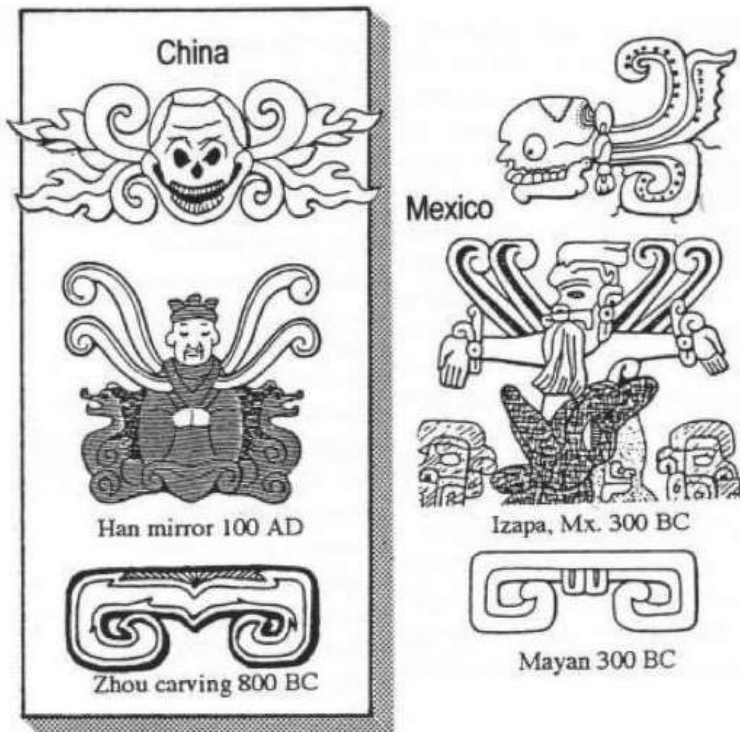
Razobličiš jednog svetosavskog lažova i poništiš mu laž, on ućuti, ali laž preda drugom koji je kao Titovu štafete predaje i dijeli ostalima. I tako Svetosavska štafeta laži krene iz Patrijaršije i dijeli se po svim eparhijam i parohijama širom svijeta i po društvenim mrežama.

Idemo i sad da ispod citirano govno šutnemo tamo gdje je govnima mjesto:

"На литијама ових дана у Црној Гори можемо видјети заставу са крстом и четири круга и многима није јасно која је то застава и што значи?

Шта значе четири огњила или четири круга на застави? – Значи: „Цар Царева, Царује над Царевима“ („Βασιλεὺς Βασιλέων, Βασιλεύων Βασιλευόντων“).

На којег се то Цара односи? Кратко и јасно – односи се на Исуса Христоса – Цара небеског, који царује над свим царевима свијета."

Ognjilo kod Kineza (Boo g. st. ere) i kod Maja.

Prvo da vidimo ko je taj Car careva. Znamo da zemaljski carevi imaju zemaljsku vlast i svetosavsci tvrde da je Car zemaljskih careva Isus i da on daje vlast zemaljskim carevima. Ovo mišljenje bilo je nenapisani crkveni dogmat srednjovijekovne crkve i njenog feudalnog poretka sve do 20. vijeka. A šta kaže Sveto Pismo? Idemo redom po Isusovim riječima onako kako piše u Novom zavjetu. Evo sta govori Isus pred raspeće uoči Velikog petka:

Četiri ognjila oko Sunca na štitu prehrišćanskih Dačana (Trajanov stup u Rimu).

"Sad je sud ovome svijetu; sad će biti istjeran knez ovoga svijeta napolje. (Jovan, 12,31)

Isus spominje kneza, starješinu, vladara ovog svijeta. U izvornom grčkom obliku to je ἄρχων (Árchōn), u Vulgati je *princeps*, tj. vođa, starješina, princ, vladar, gospodar.

I ove riječi su Isusove:

"Već neću mnogo govoriti s vama; jer ide knez ovo-ga svijeta, i u meni nema ništa." (Jovan, 14,30)

I ovo reče Isus:

"A za sud što je knez ovoga svijeta osuđen."
(Jovan, 16,11)

O kome Isus govori? O sebi ili o starješini ovog svijeta? Govori o vladaru ovog svijeta, o Satani govori, jer je, po Bibliji, Satana gospodar ovog svijeta i on, opet po Bibliji, Satana postavlja zemaljske careve i daje im vlast. To je onaj starješina ovog svijeta koji je neposredno nakon Isusovog krštenja i u vrijeme Isusovog posta, nudio Isusu sva zemaljska carstva samo ako mu se Isus pokloni:

"I odmah Duh izvede ga u pustinju. I bi ondje u pustinji dana četrdeset, i kuša ga sotona, i bi sa zvjerinjem, i anđeli služahu mu." (Marko, 1,12-13)

Apostol Mateja to opisuje u detalje gdje između ostalog precizno kaže da Satana nudi Isusu sva carstva ovog svijeta:

"Opet ga uze đavo i odvede ga na goru vrlo visoku, i pokaza mu sva carstva ovoga svijeta i slavu njihovu; I reče mu: sve ovo daću tebi ako padneš i pokloniš mi se." (Matej, 4, 8-9)

I ko je taj CAR CAREVA? Po Pismu SATANA je KNEZ, tj. VLADAR ovog svijeta i, opet po Pismu, SATANA je CAR CAREVA što i apostol Pavle tvrdi:

"U kojima nekad hodiste po vijeku ovoga svijeta, po knezu koji vlada u vjetru, po duhu koji sad radi u sinovima protivljenja;...." (Efescima, 2,2)

Sva crkvena teologija tvrdi da je Satana vladar ovog svijeta, a pošto je on vladar cijelog svijeta, dakle je on

car cijelog i on je car svih careva. Satana je Isusu nudio sva zemaljska carstva:

"...i pokaza mu sva carstva ovoga svijeta i slavu njihovu; I reče mu: sve ovo daću tebi ako padneš i pokloniš mi se."

Od 5. vijeka i vremena postanja crkvenog feudalnog sistema, crkva se priklonila “Isusu Hristu” iz "Jovanovog otkrivenja" i taj “Isus” je crkveni car careva:

"I iz usta njegovijeh iziđe mač oštar, da njime pobije neznabošce; i on će ih pasti s palicom gvozdenom; i on gazi kacu vina i srdnje i gnjeva Boga svedržitelja. I ima na haljini i na stegnu svome ime napisano: car nad carevima i gospodar nad gospodarima." (Otkrivenje, 19, 15-16)

Ko je taj crkveni Isus? Evo ko, jer on sam za sebe posvjedoči:

"Ja Isus poslah anđela svojega da vam ovo posvjedoči u crkvama. Ja sam korijen i rod Davidov, i sjajna zvijezda Danica." (Otkrivenje, 22,16)

Evo šta kaže Justin Popović:

"Glavni, vrhovni duh zla naziva se u Svetom Pismu: Satana (jevrejski: satan = protivnik, obmanjivač), đavo (διάβολος = klevetnik, opadač), Velzevul, Velijar, knez vlasti vazdušne, knez ovoga sveta, knez đavolski, kušač, Denica (ó ‘Εωσφόρος = Lucifer), Avadon, a ostali zli dusi nazivaju se: nečisti duhovi, duhovi zla, zli duhovi, besi, demoni, anđeli Satane." [1]

Danica ili Denica, svejedno, to je jutarnja zvijezda ili na grčkom originalu "ὁ ἀστὴρ ὁ λαμπρὸς ὁ πρωϊνός", tj. "sjajna zvijezda Danica".

A sad o četiri kruga na novoj zastavi iz manastira Miholjska Prevlaka za koje autor u početku navedenog navedenog citata kaže:

"Шта значе четири огњила или четири круга на застави? "

Ognjilo je ognjilo, a krug je krug i svako zna da to nije isto ni po obliku ni po simbolici. Krug je simbol beskonačnosti i kao takav uzima se kao simbol Boga, a ognjilo je simbol vatre i toplote što se u krajnjem smislu odnosi na Sunce. Četiri kruga oko krsta su četiri vremena, četiri sezone, četiri godišnja doba. Ovaj simbol potiče od drevnih vremena i nema nikakve veze sa hrišćanstvom, naročito nema veze sa onim "Car Careva Caruje nad Carevima".

Iako se ognjilima kod Paleologa pripisuje ono "Car Careva Caruje nad Carevima", to je isto kao i ono naše "Samo Sloga Srbina Spasava", dakle proizvoljno, propagandno i netačno tumačenje, jer je taj znak ognjila prehrišćanski simbol i nalazimo ga širom svijeta od prastarih vremena.

I za četiri kruga i za ognjila zajedničko je da predstavljaju četiri godišnja doba, ali ognjilo ima mnogo šire značenje: simbol plodnosti, rađanja, rasta, života i besmrtnosti (beskonačnosti).

Na kraju o novoj zastavi iz manastira Miholjske Prevlake svetosavci tvrde:

"Под тим знамењима је Михољски збор одржавао саборе, дочекивао владике, одлазио у бојеве и на феште. Тако је, уз превлачке симболе и дух који зрачи из овог светилишта, одржан континуитет Манастира до данашњих дана."

Za svaku tvrdnju treba imati svima jasan dokaz, a ne postoji dokaz da je taj "Miholjski zbor" imao takvu zastavu, pa čak i da ju je imao, ta zastava nema nikakve veze sa sa crkvom, jer je simbol na njoj mnogo, mnogo stariji od crkve.

....

[1] Dogmatika Pravoslavne Crkve – Tom I, Deo drugi - odeljak prvi, Odnos Boga prema tvari – Bog kao Tvorac sveta, 32. O zlim dusima

SARDIATI SU RAŠANI, TJ. SRBI

Sardiati su ilirski pleme iz centralni Bosne. U vrijeme rimskog cara Trajana (vladao od 98 - 117.g. n. e.) mnogi Sardiati su sa Pirustaima i Baridustaima naseljeni u Daciju, današnja Rumunija. Tamo su mnogi Sardiati radili u rimskim rudnicima u Rošia planini (Roșia Montană) ili Crvenoj planini. Tu je neki SARDIAT podigao kameni oltar svom kućnom zaštitniku (geniusu).

Ovdje ćemo se zabaviti etimologijom i značenjem imena SARDIAT da bi se dokazalo da SARDIAT znači isto što i SARBAT, SURBAT, SORBAT ili SERBAT, tj. SRB.

U imenu SARDIAT korijenska osnova je SAR. Sumersko SAR znači CAR, GOSPODAR [1]. Gaelik SÀR znači HEROJ, ODLIČNIK, a to što znači i gaelik SIR [2]. Feničansko i haldejsko SAR ili ZAR znači PRINC [3]. SAR ima isto značenje kao i ZAR: SVJETLOST, SJAJ. Od ZARINA postalo je i rusko TSARINA, tj. CARICA [4]. Persijsko SÂR ili SER znači POGLAVAR, PRINC [5]. Orijentalno SAR, ZAR, SER, SOR znači GLAVA, POGLAVAR [6]. SERAFIM znači SOR znaci isto kao i ZERAFIM [7].

Sardijatov oltar

“U izvještaju koji je dat u Enfildovoj Istoriji filozofije, čini se da je Zarva šef svih bogova među Persijancima i da je stvorio dobri i zli princip Hormisda i Satane. Mis-

lim da je iz očigledne veze između religioznog sistema Persijanaca i Hindusa, identitet dobrog Zarve i induskog Sarve mora biti neosporiv….” [8]

“SARVA, m. (fr. śáru) N. ime boga koji strijelama ubija ljude, (pominje se skupa sa ‘Bhava’ i drugim imenima Rudra Šive; ….” [9]

Velško SAR znači ŽESTINA, GNJEV, BIJES, SRDNJA [10]. Dakle bi po logici i jezičkim zakonitostima od osnove SARD i imenu SARDIAT treba da potiče i srpsko SRDNJA.

Šta znači SARD u imenu SARDIAT? Postoji dragi kamen pod nazivom SARD ili SARDIS, a ime je dobio po svojoj NARANDŽASTO-CRVENOJ, tj. RIĐOJ boji:

“SARD; komercijalni izraz za prozirnu, jednolično obojenu svijetlu do tamno smeđu ili duboko narandžasto-crvenu vrstu kalcedona ili ponekad raznolikokog karnelija. Takođe se naziva i sardius, sardine.” [11]

I evo: SARD > SARDIAT.

SARDIAT znači NARANDŽASTO-CRVEN, RIĐ, dakle su SARDIATI porijeklom Tračani, a njihovo ime SARDIATI znači isto što znači ime CERAUNI koji su živjeli na području RAŠKE. Ime CERAUNI izvedeno je od osnove CER. To je prosta riječ keltskog gaelik dijalekta:

- CER = CEAR [12]
- CEAR = KRV, POTOMAK, ROD [13]
- CEARA = BOJA KRVI, CRVEN [14]

“Fizičke karakteristike Tračana, gdje je utvrđen običaj iz šestog vijeka stare ere, Ksenofan uzgred ukazuje na plave oči i crvenu kosu kao stereotipne osobine kada raspravlja o tome da li se fiziononomske osobine Etiopljana i Tračani odnose na njihove bogove. (Xenophanes, Fr. A15, 16)” [15]

A sad da se vratimo na imena SARDIATI i SARBI, SERBI, tj. SRBI:

• SARDI SE skraćenjem je dalo SRDI SE,

• SAR > SARD > SARDCE > SRCE

Oblik SÀRDCE za SRCE je u književnoj upotrebi sve do prihvatanja Vukove reforme. Tako je i današnje SRDAČAN zapisano kao SARDAČAN: “SÀRDCE > SÀRDAČAN” [16].

Kod Mažuranića i Užarevića u njihovom “Njemačko-ilirskom rječniku” umjesto SRCE piše SÀRCE [17].

SÂRKA je VRSTA DIVLJE PATKE (mergus) [18], a SARDAR je bio sinonim današnjem SERDAR [19] (sinonimi su se gubili jer su ih reformatori jezika i državni cenzori izbacivali iz književnog jezika i umiranjem starih generacija umirale su i riječi).

Srpsko SRMA na rumunskom je SIRMA, na bugarskom SARMA i to je NAJČISTIJE, tj. NAJSJAJNIJE SREBRO [20].

Dakle je SAR u SARD i SARDIAT isto što i SR u SRB ili SAR u SARB ili SER u SERB i sve ima isto značenje kao i RASAN, RAŠAN: SJAJAN, VATREN, CRVEN, RIĐ.

Prvo pominjanje Rašana je iz vremena asirskog cara Tiglath-Pilesera III (8. vijek stare ere):

"On je takođe potčinio Rašane i Bit-Amukane." [21]

Drugo pominjanje Rašana je iz 1346. godine u pismu rimskog pape Klemensa VI (papa od 1342 - 1352). Ovim pismom papa obavještava da postavlja dumanjskog biskupa Ivana i preporučuje ga splitskom nadbiskupu i banu Stjepanu II Kotromaniću. Evo izvoda na atinskom: *"archiepiscopo Spalatensi et Stephano Bano principi Rasciensi (Bosnensi)."* [22] Na srpskom: ***"arhiepiskopu splitskom i Stefanu Banu starješini Rašana (Bošnjana)."***

SARDIATI su tračanski RAŠANI zapadno od Drine.

....

[1] William Ricketts Cooper, An Archaic Dictionary, London: Samuel Bagster and Sons, 1876, pg. p. 488.

[2] Robert Archibald Armstrong, Gaelic Dictionary in Two parts, London, Printed for James Duncan, 1825, p. 48, 482.

[3] Ib.

[4] Ib.

[5] Charles de Pougens, Trésor des origines et dictionnaire grammatical raisonné de la Langue Fran-çiase, Paris: De L'imprimerie Royale, 1819, p. 279.

[6] Ib.

[7] Augustin Calmet, Dictionnaire historique, criti-que, chronologique, géographique et littéral, p. 215.

[8] John Wilson, The Parsi Religion as Contained in the Zand-Avastá, Bombay: American Mission Press, 1843, p. 138.

[9] Sir Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 1057.

[10] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, The Second Edition, Vol. II, Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. 497.

[11] Mohsen Manutchehr-Danai, Dictionary of Gems and Gemology; Berlin, Heidelberg, New York: Springer-Verlag, 2000, p. 415.

[12] Edward Dwelly, Faclair gaidhlig: a Gaelic dicti-onary, specially designed for beginners, Vol. 1, Pub-lished by: Herne Bay: E. Macdonald & Co, 1902-, pg. 188.

[13] Ib., p. 181.

[14] Ib.

[15] Joseph E. Skinner, The Invention of Greek Ethnography: From Homer to Herodotus, Oxford - – New York, Oxford University Press, 2012, pg. 85.

[16] Josip Drobnić, Ilirsko-nemačko-talianski mali rečnik, Matica ilirska, Beč, 1846-1849, p. 255.

[17] Ivan Mažuranić und Dr. Jakov Užarević, Nje-mačko-ilirski slovar, Zagreb, 1842, str. 213.

[18] Vuk Stefanović, Srpski rječnik, Beč, 1818, st. 743.

[19] Josip Drobinić, Ib.

[20] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga III, JAZU, Zagreb, 1973, str. 321.

[21] C. H. W. Johns, Ancient Babylonia, Chapter VIII, University Press, Cambridge, 1913, pg. 115.

[22] Vasilije Derić, O Srpskom imenu po zapadnijem krajevima našega naroda, Biograd, Državna štamparija Kraljevine Srbije, 1900, str. 22.

TRAIANUS, TRAJANUS, TJ. TRAJAN ILI TROJAN

Caesar Nerva Traianus Divi Nervae filius Augustus bio je rimski imperator od 98 – 117. godine.

Ime TRAIANUS je složenica od dvije riječi: **1.** TRA, **2.** IANUS (JANUS).

1. TRA je korijen riječi TRABS, TRĂBIS, TRĂHO. Latinsko TRABS ili TRĂBIS znači GREDA, ZRAKA [1]. Latinsko TRĂHO znači CRTAM, VUČEM, POVLAČIM, VLAČIM [2].

Korijen TRA je u srpskom TRAG, TRAKA i najstarije značenje ovih riječi je ZRÄKA. Kad je nešto TRAČNO, od toga zrače TRAKE, tj. ZRÄKE. Najstariji pojam TRAČNOSTI je SUNCE sa svojim ZRAKAMA, odnosno TRAKAMA. Tako je od TRA + IANUS postalo TRAJANUS:

TRA + IANUS > TRAIANUS > TRAIANUS = TRAJANUS = ZRAK JANUSOV = ZRAKA JANUSA.

U drevna vremena znak “I” važio je kao slovo za glas J, dakle je latinsko TRAIANUS zapravo TRAJANUS.

Ko je JANUS? Pogledajmo:

“Jānus i Jāna su par drevnih latinskih božanstava koji su obožavani kao Sunce i Mjesec. Imena Janus i Jana samo su drugi oblici od *Dianus* i *Diana*, riječi koje imaju isti korijen kao *dies*, dan. Janus je obožavan obostrano kod Etruraca i kod Rimljana i zauzimao je važno mjesto u religiji Rimljana. Prethodio je početku svega i zato je bio prvi prizivan u svakom poduhvatu, čak prije Jupitera. On je otvarao godinu i godišnja doba, stoga i prvi mjesec u godini nazvan je po njemu. Bio je nosač neba i zato je nosio prezime *Patulcus* ili *Patulcius otvarač*, i *Clusius* ili *Clusivius*, *ključar*.” [3]

Janus (, 490-480 st. ere, Tenedos, Grčka).

JANUS i JANA su latinski oblici, srpski su JANKO i JANA, dakle ni JANUAR nije isključivo latinska riječ, kao što to uopšte nije ni sjajni JANTAR (ćilibar) za koje Skok kaže da je navodno “u novije vrijeme preuzeto iz ruskog” [4], kao što to nije ni JANJE, ni JANJA. Riječ

JANJE je cenzurom izbačena iz književnog jezika, iako je sinonim nazivu JAGNJE.

Sanskritsko JAN znači UZROČNIK ROĐENJA, ZAČETAK, STVARANJE [5]. Sanskritsko AN u ANĪT znači ZIVJETI [6]. Riječ JAG je u imenu JAGE, drevne slovenske boginje proljeća. Osnova u JAG je AG: to je korijen za AGNI što je u sanskritu VATRA i BOG VATRE [7]. I tu je rješenje: JANUS je SUNCE, dakle AGNI, tj. OGANJ, te su JANJE (od JAN) I JAGNJE (od JAG) istoznačne riječi. Perzijsko JAN znači ZIVOT, DUŠA [8].

JANUS PATULKUS ili JANUS PATULCIUS znači JANUS OTVARAČ (godine i godišnjih doba). JANUS se još preziva CLUSIUS ili CLUSIVIUS, što znači JANUS KLJUČAR. I gle osnove PAT u srpskom:

a) PATLJICA = NOSAČ, DRZAČ VOĆNOG PLODA;

b) PATAR – PATAREUS (ime APOLA);

c) PATAREN

d) PATERICE = OCI (uoči Badnjeg dana);

e) PATRIA = OČEVINA, OTADŽBINA

f) PATINA = ZAŠTITA

g) PATULE = BOGINJE, OSPICE

h) PATOS = DRŽAČ

Dan uoči Badnjeg dana je srpski običajni praznik PATERICE i na tj. dan djeca jedne porodice vežu OCA. Na početku hrišćanske ere bio je dan uoči prvog dana zime kad PATAR, tj. OTAC JANUS, odnosno SUNCE, otvara NOVU GODINU. Štap vladike ili bilo koji lijepo izrađeni štap je PÄTARICA [9]. U igri karti postoji termin PATA-KARTI. To je kad oba igrača na kraju partije imaju isti broj karata, POLA-POLA.

“KLJUČ, gen. *ključa* m (Vuk) = *ključ*, gen. *ključa* (Buzet, Sovinjsko polje), sveslav. i praslav., ‘1° clavis’, ...” [10]

Dakle je srpsko KLJUČ, postanjem sveslavensko i praslovensko, u latinskom bilo CLUS (čitaj KLUS). Englesko CLUE je KLUPKO, ali je takođe i KLJUČ neke tajne ili problema.

Vratimo se opet onom TRA u imenu TRAIANUS, tj. TRAJAN: sanskritsko TRA znači TRI [11], dok TRĀ znači BRANILAC, ZAŠTITNIK [12]. Srpski pridjev TRÁJAN znači DUGOVJEČAN, VJEČAN, BESKONAČAN. To sve znači TRAIANUS ili TRAJANUS, tj. TRAJAN.

Sanskritsko TRA u srpskom je TRI, te je troglavi TRAJAN u srpskom TROJAN: BOG ZIMSKOG I LJETNOG SOLSTICIJA ILI TROJČINDANA.

....

[1] Francis Edward Jackson Valpy, An Etymological Dictionary of the Latin Language, London: Printed by A. G. Valpy, 1828, p. 480.

[2] Ib., p. 481.

[3] Sir William Smith, A New Classical Dictionary of biography, mythology, and geography, London: John Muray; Taylor, Walton and Maberly, 1853, p. 352.

[4] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga I, JAZU, Zagreb, 1971, str. 754.

[5] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 410.

[6] Ib., p. 24.

[7] Ib., p. 5.

[8] Sir James W. Redhouse, A Turkish and English Lexicon, Beirut, Libraire du Liban, 1987, p. 637.

[9] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga II, JAZU, Zagreb, 1972, st.619.

[10] Petar Skok, Ib., str. 104.
[11] Monier Monier-Williams, Ib., p. 457.
[12] Ib.

I.N.R.I – ZNAČENJE

I.N.R.I na ortodoksnoj ikoni.

I.N.R.I. kod reda Vitezovi Ružinog Krsta.

“Vi ste hrišćanin, dragi čitataoče, možda katolik, i poštujete krst. Krst poštujete ne zbog njegovog oblika, već isključivo i jednostavno zato što je predstavlja gu-

bilište na kojem je Hristos umro za otkupljenje ljudi. Samo zbog ovoga vi poštujete i ni zbog čega drugog. Ulazite u ložu Vitezova Ružinog Krsta, a tamo, na istaknutom mjestu iznad sjedišta učitelja, stoji krst, a na tom krstu opažate **I.N.R.I.** 'Ah', uzvikujete ', ovdje je sigurno hrišćanski amblem i, štaviše, na vidnom počasnom mjestu; amblem očigledno i izrazito hrišćanski; jer čak ako to i nije samo krst, inicijali koje nosi, inicijali riječi napisanih na Spasiteljevom krstu daju mu karakter koji niko ne može osporiti. ' – Pitamo: jeste li sigurni u sve ovo?” [1]

“Hajdemo do brata Pajka, nije zamorno da vas podučavam, iako, nažalost, dokazujete da ste učenici teški za poduku: ‘'Riječi I.N.R.I' [ne govori o inicijalima] upisanom u Crux Ansata iznad sjedišta učitelja' on kaže' da su mu dodijeljena mnoga značenja. Inicirani hrišćani s poštovanjem tu vide inicijale natpisa na krstu na kojem je Hristos patio - *Iesus Nazarenus Rex Iudæorum*. Mudraci antike povezali su to s jednom od najvećih tajni prirode, s onom univerzalne regeneracije. Oni su to protumačili kao *Igne natura renovatur tegra* [čitava priroda je obnovljena vatrom]. Alhemijski ili hermetički masoni uramili su to u ovaj aforizam *Igne nitrium roris inveritur*. A jezuiti se se terete da su na to primijenili ovaj grozni aksiom *Iustum necare reges impios*. Četiri slova su inicijali hebrejskih riječi koje predstavljaju četiri elementa - *Iammim*, mora vode; *Nour*, vatra; *Rouach*, vazduh; i *Iebeschah*, suva zemlja’. *(Morals and Dogma, p. 291, Italics Pike’s)*. Bili ste toliko sigurni u svoj znak, čitaoče; da li ćete naučiti da sumnjate? Ako želite, možete ga uzeti kao hrišćanski znak. Može to stajati za *Iesus Nazarenus Rex Iudæorum*, Isus Nazarećanin Car Izrailja. Ali to je uobičajeno tumačenje - neprosvijećena riječ oko nas tako je razumije, ali je neprosvijećena riječ isključena iz masonske svjetlosti. Tom tumačenju stoga nedostaje utisak

masonske istine, jer je prvo: očigledno i očito, nije okultno; i drugo, to je svima poznato i stoga nije izrazito masonsko.” [2]

Ovo je dio onoga o čemu često govorim: crkvu su osnovali judeo-grčki pripadnici tajnog društva, ezoteristi, i oni znaju svoju simboliku, a obične neupućene mase hvataju se na udicu lukavo osmišljenih bajkovitih priča.

....

[1] Arthur Preuss, A study in American Freemasonry, St. Louis, MO, B. Herder; Friburg: B. Herder; London and Edinburgh: Sabs & Co., 1908, p. 49.

[2] Ib., p. 50.

NATPIS NA AMAJLIJI IZ TARTARIJE

Natpis:

1. UDE = ZIMA (sumersko UD znači DAN, BIJELO [1]; srpsko UDI znači ŠTETI, NANOSI ZLO;

2. SRBOG = PROLJEĆE (SR < SER = ZER = SAR = ZAR = SVJETLOST);

3. HR = LJETO (HOR = ROG = VIS; HR = HER = = tračansko GER = VREO, VRUĆ) [2];

4. ELLZ = JESEN (galsko ELL je OPASNOST; JATO, tj. vrijeme seoba ptica selica).

Tablice iz Tartarije su iz postpotopskog doba, 2500 -1500 stare ere, jer su ovi hijeroglifi poznati kako kod Sumeraca, tako kod Egipćana i Hetita.

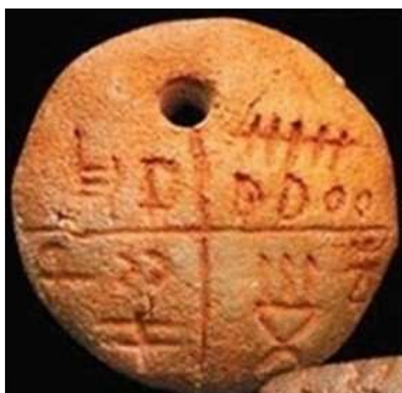
....

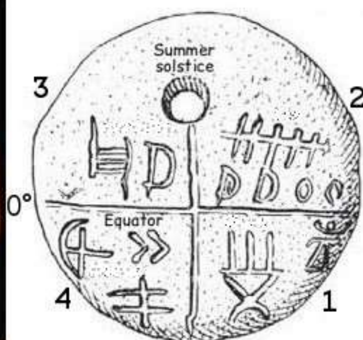
[1] John Dyneley Prince, Materials for a Sumerian Lexicon, Leipzig, J. C. Hinrichs’sche Buchhandlung, 1908, p. 341.

[2] J. P. Mallory, Douglas Q. Adams, Encyclopedia of Indo-European Culture, Fitzroy Dearborn Publisher, London and Chicago, 1997, p. 263.

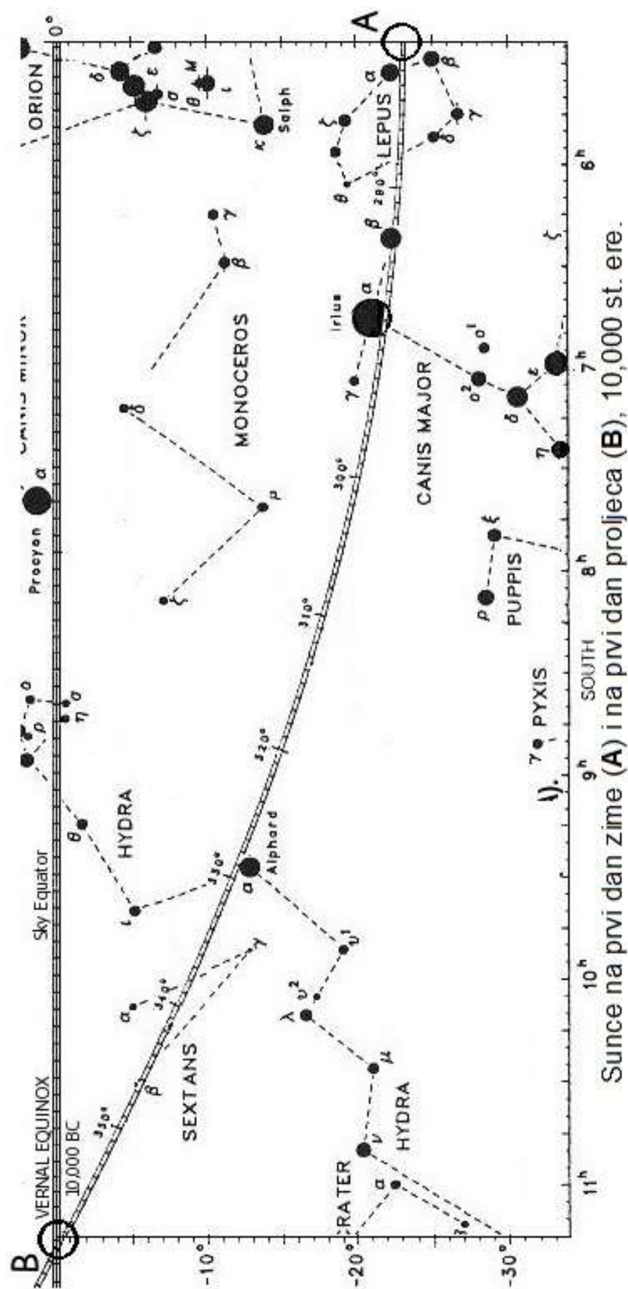
SUMER	EGYPTIAN Early Alphabetic	Hiero.
Da, Du		
E		
E(n)		
Gi		
Ha, Hi Kha		
La		
O, U		
Ra, Ri		
Si(l)		
U(V)		
Za(g)		

Najstarija sumerska i egipatska slova (Laurence Austine Waddell, The Aryan Origin of the Alphabet, London, Luzak & Co., 1927, Plate I-II).

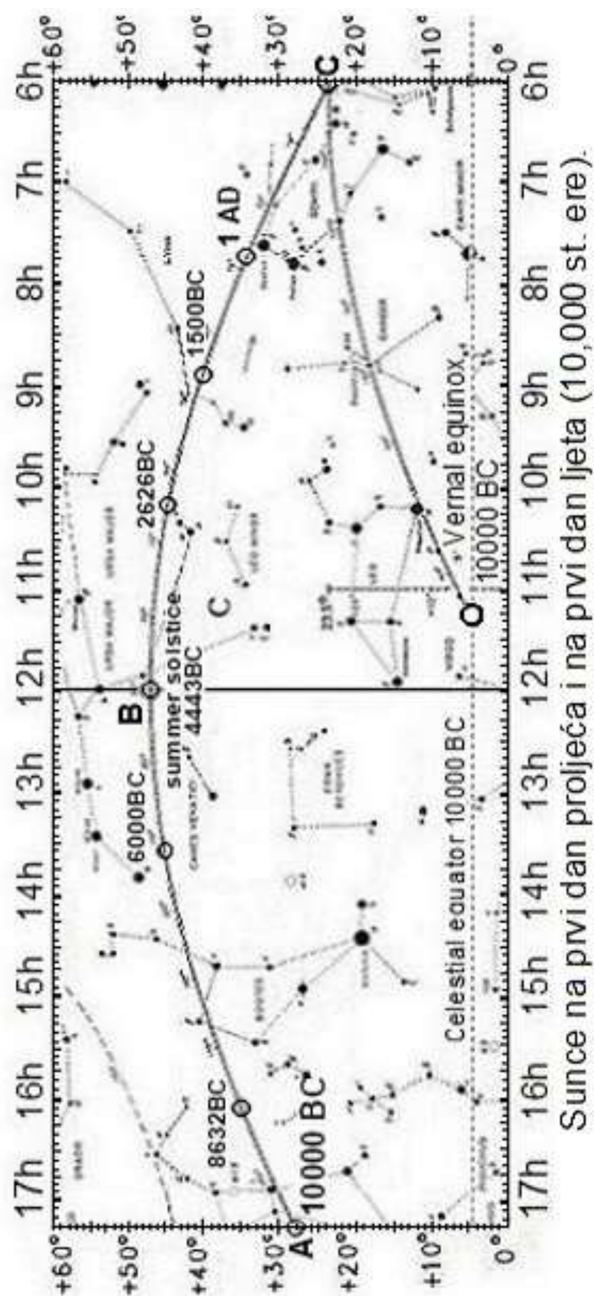

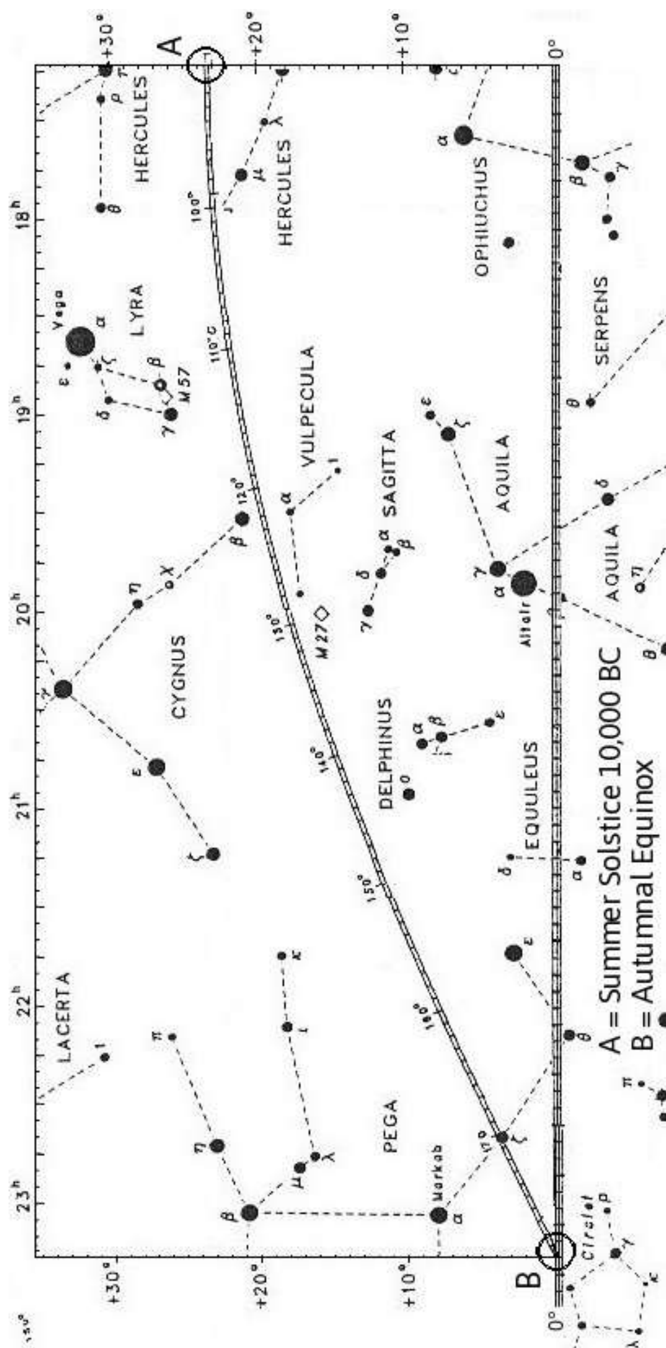
Krst sa četiri godišnja doba: ude (zima), srbog (proljeće), hor ili her (ljeto) i ellz (jesen). Ovo je iz postpotopskog vremena i to nije starije od 2500-1500 stare ere, jer su ovi hijeroglifi poznati kako kod Sumeraca, tako kod Egipćana i Heta, a rezultat su arjanskih migracija s juga.

Sunce na prvi dan zime (**A**) i na prvi dan proljeca (**B**), 10,000 st. ere.

Sunce na prvi dan proljeća i na prvi dan ljeta (10,000 st. ere).

A = Summer Solstice 10,000 BC
B = Autumnal Equinox
HERCULES
LYRA
Vega
M57
VULPECULA
SAGITTA
OPHIUCHUS
SERPENS
AQUILA
Altair
M27
CYGNUS
DELPHINUS
EQUULEUS
LACERTA
PEGA
Markab
Circlet
18h
19h
20h
21h
22h
23h
+30°
+20°
+10°
0°
100°
110°
120°
130°
140°
150°
160°
170°
A
B

MARIJA JE VENERA, NEBESKA VODA

Srednjevijekovna freska u Pećkoj patrijaršiji.

"Zato će vam sam Gospod dati znak; eto djevojka će zatrudnjeti i rodiće sina, i nadjenuće mu ime Emanuilo." (Isaija 7,14)

U Septuaginti, najstarijoj Bibliji, piše ovako:

"...διὰ τοῦτο δώσει Κύριος αὐτὸς ὑμῖν σημεῖον· ἰδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἕξει, καὶ τέξεται υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ ᾿Εμμανουήλ·"

Originalna hebrejska Biblija, iz koje je u 3. v. st. ere prevedena Septuaginta, nije sačuvana.

U citatu su bitne dvije riječi:

1. παρθένος = DJEVICA [1].

2. ʾΕμμανουήλ = Emmanuel = Immanuel = epitet Spasitelja [2].

U Vulgati, najstarijoj latinskoj Bibliji, piše isto kao u Septuaginti: EMMANUEL.

Grčko **ʾΕμμανουήλ** potiče iz hebrejskog. Hebrejskog EMMAUS znači VRUĆA BANJA [3]. Grčko **Εμμανουήλ** prevode i kao IMMANUEL samo radi toga da bi se riječ mogla prevesti kao S NAMA BOG [4], iako EMMAN (*ʾΕμμαν*) nikako ne može biti isti obliku IMMAN koje znači S NAMA, jer EMMA u EMMAN znači VRUĆ.

U složenici ʾΕμμανουήλ druga riječ je ήλ, tj. IL. To je jedno od drevnih imena Boga je IL (EL ili AL).

Hebrejsko ILAY (ILAJ) znači VRHOVNI, VIŠNJI [5].

Tako bukvalno smisao Isaijinog proroštva glasi:

“Zato će vam sam Gospod dati znak; eto djevojka će zatrudnjeti i rodiće sina, i nadjenuće mu ime VRUĆI IL.”

Tako ime Εμμανουήλ znači VRUĆI BOG = SUNCE.

Ko je djevica koja će roditi VRUĆEG ILA, tj. SUNCE? Po Novom zavjetu Marija je rodila Isusa, a Isus je *Sunce Pravde* i *Car Slave*, tj. *Car Svjetlosti*. Po jednima MARIJA (grčki: **Μαριάμ**) na hebrejskom znači POBUNJENIK [6], po drugima je od hebrejskog MIRYĀM ili MIRYÂM što znači GORČINA, arapski MARARAT [7].

Onog MIR u rječnicima Biblije nema. MARIJU Arapi zovu MARYAM [8]. U tom MARYAM prva riječ je MAR

Simbol iznad Marije (freska u Pećkoj patrijaršiji).

kao i u grčkom MARIÁM. Arapsko MAR se nalazi i u arapskom MARIR sa značenjem ROBUSTAN, JAK [9]. Arapsko MARIع je PLODNAN [10], dok MARĪY znači JAK, HRABAR [11]. Arapsko MARĪK je ŠAFRAN [12]. Naziv ŠAFRAN je od arapskog, ZAFIR sa značenjem PLAMEN [13]. Dakle je u imenu MARIAM (**Μαριάμ**) prva riječ MAR. Šta znači MAR? Pogledajmo:

"Hermes ili Har-mēs, (Aram, Remus, Haram, Harameias), je Kadmos, Božanska Svjetlost ili Mudrost. MAR-KURI, kaže Movers, je MAR, Sunce." [14]

Da vidimo MAR u sanskritskim značenjima:

a) MARUT = BLJEŠTAV ili SJAJAN, BOG, BOGOVI, ZLATO [15],
b) MARĪCI = ISKRA, VARNICA, SJAJNE ČESTICE, SUNČANE ZRAKE [16],
c) MARĪCĪ = SUNČEV ZRAK
U abazijskom (Abassian) jeziku MAR je SUNCE [17], takođe u afganistanskom MAR znači SUNCE [18].

"Rani vedski astrolozi vjerovali su da svaka energija ishodi iz kosmičkih zraka na sanskritu zvanih MARICI. Zraci MARICI slani su od Maruta kao svjetlone čestice Sunca ili svjetla Mjeseca...." [19]

Englesko MARBLE znači KLIKER ili STAKLENAC, latinski MARMON, grčki MARMAROS (**μάρμαρος**) [20]:

"**μάρμᾰρος** je stijena ili kamen kristalne strukture koja bljeska (μαρμαίρει) na svjetlu...." [21]

Sa korijenskom osnovom MAR ime MARGARITA (grčki: **μαργᾰρίτης**) znači BISER [22]. Grčko MARMARIGI (**μαρμᾰρῐγή**) znači PRESIJAVANJE, BLJESKANJE, ISKRIČENJE, SVJETLA [23], a to isto znači i grčko MARMAREOS (**μαρμάρεος**). [24]

Na starom novcu iz Gaze i Sirije nađeno ime Zevsa je MARNAS (**Μάρνας**) [25]. Zevs je vrhovni bog bogova grčkog antčkog panteona i bog gromova i munja: dakle je SVJETLOST, SUNCE.

"AM je αμ (u hebrejskom JOM, što znači DAN), u dorijskom jeziku to je ἆμαρ (‘amar), u atičkom grčkom

to je ημ-ερα, DAN; to je feničansko božanstvo M-AR ili OM-AR, to je Hindu bog Jama, persijski Jima." [26]

Sanskritsko YAM daje značenja ŠIRITI SE, RASPROSTIRATI SE; DRŽATI, ODRŽAVATI [27]. Hebrejskog YĀM (YÂM) znači MORE, OKEAN, DUBINA, JAMA: MAR + YAM > MARYAM > MARIAM (**Μαριάμ**).

A šta ćemo sa onim tvrdnjama da ime MARIJA znači POBUNJENIK? Pobunjenik je svako ko radi suprotno od većine. VENERA se oko svoje ose obrće u suprotnom pravcu obrtanja svih ostalih planeta i kao takva je simbolični POBUNJENIK.

Dakle: MAR je svjetlost, JOM je DAN, YAM je DUBINA, JAMA, DUBOKI PROSTOR, NEBO, NEBESKA VODA, NEBESKI OKEAN, ETAR ili ETER. Simbol sveg nabrojanog je VENERA, Velika Majka bogova. Neko će prigovoriti da ETER nije SVJETLOST? Jeste, kako nije, pogledamo li svjetlosni spektar boja, tamo vidimo i crnu boju, dakle je i crni etar dio svjetlosti

Venera, Venus Danica, Inana, Anat, Izis, Ištar, Astarta, Asera, Kibela ili Marija: sve ista Kraljica Neba.

Svim nabrojanim boginjama odgovara grčka AFRODITE ili po grčki ΑΦΡΟΔΙΤΗ, riječ u kojoj ΑΦ’ znači OD TOG VREMENA, a starogrčko ΡΟΔΙΤΗ (RODITE) sa korijenom ΡΟΔ (ROD) znači CRVENA, tj. VATRENA, PLAMENA (na grčkom *ruža* je *ῥόδον*).

Na prikazanoj fresci u Pećkoj patrijaršiji iznad Marije sa malim Isusom naslikan je veliki bijeli krug sa manjim krugom u sredini. U malom krugu je kao pješčani sat koji upućuje na vrijeme Sunca i Danice. Zašto je ovaj simbol iznad Marije? Zato što je MARIJA u bukvalnom smislu Danica: Kraljica Neba koja rađa Sunce

Pravde i Cara Slave. Zovu je i Golubica i takvom je prikazuju mnoge figurine počev od vinčanske kulture.

....

[1] *John Groves, A Greek and English Dictionary, Boston: Hilliard, Gray and Company, 1836, p. 447.*

[2] *Ib., p. 196.*

[3] *James Austin Bastow, A Bible Dictionary, New Edition, London; Longam, Brown, Green, Longmans, and Roberts, 1859, p. 238.*

[4] *Ib., p. 353.*

[5] *John McClintock and James Strong, Cyclopaedia of Biblical, Theological, and Ecclesiastical Lite-*

rature, Vol. IV, New York: Harper & Brothers Publishers, 1872, p. 495.

[6] James Austin Bastow, Ib., p. 451.

[7] Ramdhun Sen, A dictionary in Persian and English, Calcutta: The Baptist Mission Press, 1841, p. 163.

[8] John Richardson, A Dictionary, Persian, Arabic, and English, Vol. I, The Clarendon Press, Oxford, 1877, p. 915.

[9] Ib.

[10] Ib.

[11] Ib.

[12] Ib.

[13] Ib., p. 499.

[14] Albert Pike,Morals And Dogma, Charleston, 1871, p. 78.

[15] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 790.

[16] Ib.

[17] Arthur James Johnes, Philological proofs of the original unity and recent origin of the human race, Apendix A, London: Samuel Clarke, 1843, p. 5.

[18] Ib.

[19] M. G Boutet, Celtic Astrology from the Druids to the Middle Ages, McFarland & Company, Inc. Publisher, Jefferson, North Carilona, 2017, p. 191-192.

[20] Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, Second Edition, Oxford: The Clarendon Press, New York: Mcmillan & Co., 1893, p. 353.

[21] Henry George Liddell and Robert Scott, A Greek English Lexicon, New York: Harper & Brothers, 1883, p. 922.

[22] Ib., p. 921.
[23] Ib., p. 922.
[24] Ib., p. 921
[25] Ib. p. 922.

SUNCE AR I ARIA

“U drevna vremena Tračani su zvani Peske ili Aria, ...” [1]

Sanskritsko AR u riječi ARU nosilac je značenja SUNCE [9]. Sanskritsko TARK = SJATI, BLJEŠTATI [3].

Maorski ARIA znači POJAVA, POJAVITI SE [4]. Tahićansko ARIARI znači JASAN, VIDAN [5].

Srpsko ARS, sinonim je srpskom RAS, RASA, srpsko ARSA istoznačno je srpskom RASA, tj. RAŠKA . Od ARS je srpsko vlastito ime ARSEN, ARSO. U Sremu je zabilježena riječ ARZOVAN i to je svijeća [6]. Jermenski AREV je SUNCE.

"AR, m. samo u Štulićevu rječniku gdje se tumači: 'riječ stara, origo, principium'." [7]

AR je ORIGO, PRINCIPIUM, tj. ORIGINAL, POČETAK.

…………………………...

[1] John Pym Yeatman, The Shemetic Origin of the Nations of Western Europe, London: Burns and Oates, 1879, p. 212.

[2] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 88.

[3] Ib., p. 439.

[4] Edward Tregear, The Maori-Polynesian Comparative Dictionary, Wellington, N. Z., Lyon and Blair, 1891. p. 23.

[5] Ib.

[6] Đura Daničić, Rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, JAZU, Zagreb, 1880-1882, str. 114.

[7] Ib., str. 98

HAPAC HAPA

Nekoliko vijekova nakon opšteg potopa svi narodi današnjeg svijeta živjeli su u zemlji Senari oko grada Vavilona u oblasti Bliskog istoka. Bili su jedan narod, jednog jezika, jedne kulture i jedne vjere. Svjedoci tome su postojanje istih ili srodnih riječi, sličnih običaja, te postojanje istih vjerskih simbolia. Jedan primjer istih riječi je HAPA, jedna od mnoštva riječi koju su državni cenzori izbacili iz književnog jezika proglasivši je šatrovačkim govorom i riječ tek što se nije izgubila iz jezika. Pogledajmo u polinezijske jezike:

a) maorski HAPA = POVIJEN, SAVIJEN, KRIV, NAKRIVLJEN (polukružni pokret ispružene šake znak je za "krađa") [1]

b) tahićanski HAPA = PREKRŠAJ, KRIMINAL [2]

- HAPA > HAPATI = KRASTI;
- HAPA > HAPAC = KRADLJIVAC, LOPOV;
- HAPA > HAPS > HAPSITI > HAPSANA

Za riječ HAPS Skok kaže: "Balkanski turcizam arapskog porijekla (ar. *habs* – zatvor(enik)...." [3]

Eto vidite da nije u pravu.

....

[1] Edward Tregear, The Maori-Polynesian Comparative Dictionary, Wellington, N. Z., Lyon and Blair, 1891. p. 47.

[2] Ib.

[3] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga I, JAZU, Zagreb, 1971, str. 654,

MAORSKI I SRPSKI

Maori su domorodci Novog Zelanda:

- ARIA = POJAVA, POJAVITI SE [23]
- ARIARI (tahićanski) = JASAN [23]
- AWETO = DNO PAKLA > AVETINJA = PRIKAZA [35]
- HANGA = PRAVITI, GRADITI, IMANJE = HANGAR [46]
- KAMAKA = KAMEN [121]
- KAPI = POKLOPLJEN = KAPAK [125]
- KAPUA = OBLAK (KAP pada sa KAPUE) [127]
- KAPURA = VATRA = ZAJAPURENO [127]
- KARA = BAZALTNI KAMEN, KARP [128]
- KARAMEA = CRVENA KREDA, KARMIN [128]
- ARAMEA = CRVENA ZEMLJA (AR = SUNCE = = VATRA) [128]
- KARANGATA = ČOVJEK = KARAN (svijetal, vladar) [128]
- KARAPA = BLJESAK (AR = SUNCE) [128]
- KARAPOTI = OKRUŽENJE > KARPATI [129]
- KARITO, RAUPA = TRSKA (zbog šupljine u stabljici: KORITO, RUPA) [131]
- KATAKATA = PRST (prstom se TAKA, tj. TAKNE) [132]
- KATAO = VODA > KOTAO [133]
- KIKI = PRAV (KIKA) [145]
- KIHA = DAHTANJE (kihanje) [147]
- KIHI = SIKTANJE, ŠIŠTANJE (KIHANJE) [147]
- KOKI = KRETANJE NAPRIJED = KOKINO (drevna astronomska opservatorija Kokino brdo) [159]
- KOMA = ČIST = KOMATI (kukuruz) [160]
- KOMAE = RAZARATI, MRVITI = KOMATI [160]
- KOMARU = SUNCE (KOMAR = VIS < GOMAR = GOMER) [161]

- KOMAU = ČUVATI VATRU U ŽARU = KOMIN, KOMIJEN [161]
- KUMANU = STARATELJ = KUM [182]
- KUMETE = DRVENA POSUDA ZA TEČNOST (ima veze sa kumstvom) [183]
- KUMARA = SLATKI KROMPIR (ime GOMER znači KAMARA, GOMILA, GOMOLJ) [182]
- KOMUTU = IZNENAĐENJE, PRESRETANJE = KOMITA [162]
- KONAPU = SJAJAN, SVIJETAL > KONOPLJA [162]
- KONEI = OVO MJESTO, VRIJEME > KONAK [162]
- KOPATA = ROSA = KAP ("koptiti" znači "umnožavati") [164]
- KOPATAPATA = KAPANJE [164]
- KORAHA = ISPRUŽEN, ISTEGNUT, OTVOREN = KORAK [167]
- KORANGA = RANGIRANJE [167]
- KORETO = PLAKATI = BITI UKOREN [168]
- KORITI = UPOZORAVATI = KORITI [169]
- KOROWHITI = UVITI [178]
- WHITI = VITICA, OBRUČ [178]
- KORU = SAVIJENO, OMOTANO = KORA [173]
- KORUA = RUPA, UDUBLJENJE = KORUGA [174]
- KOTARE = BALKON, VERANDA [175]
- KOTE = MNOGO POSLIJE = KOTENJE [175]
- KURA = CRVEN ("BAN") [185]
- KURI = PAS = KURJAK [186]
- KURI = UKRASNI ORNAMENT = KURAC [186]
- KUKUTA = MOČVARNA BILJKA = KUKUTA [187]

………………………...

<u>Izvor</u>: *Edward Tregear, The Maori-Polynesian Comparative Dictionary, Wellington, N. Z., Lyon and Blair, 1891*.

SUNCE SAVA I RIBA SAVKA

Riba savka (Alburnus alburnus).

Mala riječna riba SAVKA naraste do 15 - 18 cm. Poznata je i pod nazivima: uklija, ukljeva, bjelka, kleja, muharica, švarba i zeka. Ovdje ćemo se zabaviti njenim imenom SAVKA.

Ovako SAVKU opisuju na Vikipediji:

“SAVKA je vrlo lijepa, posebno kada se preokreće na suncu i obasjava svoje srebrnaste ljuske. Njena leđa su sivo-zelena s plavkastim tonom, bokovi i trbuh srebrno-bijeli visokog sjaja, gornje i donje peraje su sive, samo po sredini osnove, žućkaste, te srebrnaste oči. Ljuske se prelijevaju srebrno-metalik bojom.”

Latinsko ime SAVKE je *Alburnus alburnus*: ALB + URNUS. ALB znači isto kao ALB u ALBA sa značenjem BISER, a kad se misli na neko stvorenje, tada znači BIJEL [1]. URNUS znači isto kao UR u URNA što je postalo od UR-ERE sa značenjem PALITI, GORJETI [2].

Engleski naziv SAVKE je BLEAK što znači BLIJD. BLEAK potiče od anglosaksonskog BLǼC (BLÁE), BLICAN sa značenjem SJAJAN, SJATI [3]. Zato kad se preokreće na suncu, SAVKA zbog svog sjaja BLICA, tj. BLJESKA.

Sanskritsko SAVA znači SUNCE [4], pa SAVKA po

tome znači SUNČICA, SJAJNA, BLJEŠTEĆA.

SUNCE je SAVA i to je tračanski BOG SUNCA SAVAZIOS, grčki pisano Σαβάζιος, Σαβάδιος, Σαβάζιος, Σάβος, Σεβάζιος (ne zaboravimo da u nekim riječima grčko **β** odgovara srpskom **V**).

Tako po Suncu SAVI kod Srba postoje lična imena SAVA, SAVICA, SAVKA, SAVATIJE, SAVANA; postoje toponimi SAVA (rijeka), SAVINAC (selo), SAVA MAHALA (gradska četvrt), SAVINA (crkva u Herceg-Novom).

I sad dolazimo do poente ovog ogleda: zašto je Rastko Nemanjić pri monašenju uzeo ime SAVA?

Crkvenjaci tvrde da je uzeo ime po Savi Osvećenom, monahu iz 5. vijeka porijeklom iz Kapadokije. Njegovo ime grčkim pisano je Σαβας, latinskim SABBAS. Tvrde crkvenjaci da je Σαβας (SABBAS) aramjeska riječ sa značenjem STARAC, DJED i pišu to današnjim jevrejskim pismom **סבא** (čita se s desna: **SBA**). To upšte ne odgovora imenu **Σαβας** (**SABAS** ili **SAVAS**) kojem odgovara hebrejsko SABAOT ili SAVAOT.

Ime Save Osvećenog je SABBAS i to ime poznato je još iz vremena Aleksandra Makedonskog i njegovog osvajanja Indije:

“Zarobio je deset gimnozofista koji je najviše doprinijeli da Sabbas krene u bunu i napravi mnogo problema Makedoncima." [5]

“Sigurno je mišljenje da je Sabbas identičan Sambusu jer Strabon naziva samog kralja ‘Sabus’ u kontekstu koji ne ostavlja nikakve sumnje u njegov identitet." [6]

Dakle su grčko **Σαβας** i latinsko **SABBAS** identični imenu **SABUS**, tj. **SAVUS**.

Grčko **Σαβας** nije ništa drugo do skraćeni dio imena **Σαβάζιος**: **Σαβάζ** > **Σαβας** gdje je zadnji glas **Z** (**ζ**) u izgovoru prešao u glas **S** (**ς**).

Rođeno ime SAVE Nemanjića je RASTKO. Persijsko RAST znači POREDAK, SIGURNOST, RAST [7]. Ime RASTKO znači isto što i SAVA, jer RA znači SJAJ, SUNCE; RAS je SJAJAN, SUNČAN; a RASTKO znači SVJETLORASTUĆI i taj SVJETLORASTUĆI slavi se na SAVINDAN 27. januara (14. jan. julij.).

Dakle je RASTKO pri monašenju svoje svjetovno ime zamijenio starim istoznačnim imenom SAVA.

Sad ćemo pokazati i jedan od mnogih primjera podešavanja crkvenog kalendara prema starom srpskom kalendaru.

Poznata je ona narodna obredna pjesma o Varindanu: "Varica se vari, Savica je hladi, Nikolica kusa."

Varindan je 4. decembra julijanskog (17. decembra greg.), a pomenuti SAVICA je sutradan 5. decembra (18. dec. greg.), dan ispred dana Nikolice (Nikoljdana).

Dan SAVICE je dan **malog i nejakog sunca SAVE**. To je **vrijeme Hromog Dabe** kojeg je Veselin Čajkanović pobrkao sa Savom Nemanjićem. Taj dan crkva je posvetila onom Savi Osvećenom. Od polovine tog dana do polovine dana Božića tačno je 20 dana.

5. dec. jul. = 18. dec. greg. = Sv. Sava Osvećeni
25. dec. jul. = 7. jan. greg. = Božić
14. jan. jul. = 27. jan. greg. = Savindan

Početkom hrišćanske ere zimski solsticij sa prvim danom zime bio je na Božić. I gle: od polovine dana Božića do polovine SAVINDANA i crkvenog dana Save Nemanjića 14. januara julijanskog (27. jan. greg.) opet je tačno 20 dana. **Dakle od dana SAVICE, nejakog sunca Hromog Dabe**, **do SAVINDANA, naraslog i ojačanog sunca SAVE, ima 40 dana**.

Da li je taj omjer od 20 x 2 dana slučajan? Ne, crkva je samo na već postojeće dane tračanskog (srpskog) narodnog kalendara ubacila svoje svece sa imenima SAVA, što ukazuje na mogućnost da ni jedan od njih dvojice nije umro baš na te dane, nego oko tih dana, ali zbog potrebe onih 40 dana iz srpskog narodnog kalendara oni su mogli ozvaničili te dan kao dane njihove smrti.

I gle šta dobijemo po kodu Velike piramide 40 dana pretvorimo u mjeru dužine (1 dan = 2.466586509 cm):

• 40 dana po 2.466586509 = 98.66346036 cm

• √98.66346036 = **31.4**0558136 ≈ 10Pi (nije u bobu, ali razumnom dovoljno).

....

[1] Francis Edward Jackson Valpy, Etimologycal Dictionary of the Latin Language, London: printed by A. J. Valpi, 1828, p. 14.

[2] Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, Second Edition, Oxford: The Clarendon Press, New York: Mcmillan & Co., 1893, p. 677.

[3] Ib., p. 66.

[4] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 1190.

[5] Pierre Herman Leonard Eggermont, Alexander's Campaigns in Sind and Baluchistan and the

Siege of the Brahmin Town of Harmatelia, Leuven University Press, Leuven/Louvain (Belgium), 1975, p. 21.

[6] *Ib.*

[7] *John Richardson, A Dictionary, Persian, Arabic, and English; Vol. I, Oxford, The Clarendon Press, 1777, p. 472.*

SRPSKA “SPASONOSNA” VJERA

“Ukupna populacija Hrvatska-Slavonija u 1900. iznosi 2,400,76, povećanje za 688,413 u dvadeset godina. Od ovih 1,482,353 su Hrvati, 607,381 Srbi – ili ukupno 2,089,734 Srbo-Hrvata kao suprotnost 311,032 drugih rasa (uključujući 90,180 Mađara i 134,000 Nijemaca). Po religijama njih 1,710,425 su rimokatolici, 612,604 su pravoslavci, 43,628 protestanti i 20,032 Jevreji.” [1]

Dakle u 1900. godini procenat Srba u Hrvatskoj je skoro 41%. Koliko je procenat bio od 1900 - 1941. godine? Koliki je procenat Srba u Hrvatskoj danas?

Nema Srba u Hrvatskoj, pobio ih i protjerao crkveni “milostivi Isus koji propovijeda ljubav”. Tako "od mukotrpnog i bezvrijednog" zemaljskog života 'spasava' Isus 'voljene' Srbe još od Nemanje i Nemanjića i ostalih svetosavskih -ića i papskih Pavelića.

“Populacija Bosna-Hercegovina iznosi po popisu iz 1895. do 1,568,092 i sada se procjenjuje na 1,800,000. Od ovih najmanje 96 posto su Srbo-Hrvati. Pokušaj bivšeg barona Kalaja da stvori umjetni 'bosanski' jezik bio je samo vješt manevar namijenjen kočenju zagovornika Srpsko-Hrvatskog jedinstva; u ovom slučaju to ni na koji način ne odgovara istinitim činjenicama. Ukupna domorodačka populacija ovih dviju provincija

– izuzimajući 8000 Jevreja glavnog grada – je Srbo-Hrvat po porijeklu i jeziku. Ali kao i u drugim balkanskim zemljama, linija cijepanja dosad je bila rađe religijska, nego rasna. Ovako izdijeljeni populacija je sljedeća:

pravoslavnih 670,000
muhamedanaca 550,000
rimokatolika 334,000

Svi pravoslavci, bez izuzetka, smatraju se Srbima, svi rimokatolici su Hrvati. Muhamedanci, na drugu ruku, - porijeklom od starog slovenskog plemstva koji su predali vjeru da bi zadržali svoje posjede – nemaju jaku nacionalnu svijest i nastoje ostati samo Bosanci.” [2]

Koliko danas ima Srba u BiH? Od 1895. do 2000. proteklo je 105 godina? Ne zna se koliko danas ima Srba u BiH, ne zna se koliko ima Bošnjaka ni Hrvata. Ne zna se čak ni koliko Srba ima u Republici Srpskoj, jer popis stanovništva u BiH nije izvršen od 1991. Godine. Zašto?

....

[1] Robert William Seton-Watson, The Southern Slav Question and the Habsburg Monarchy, London, Constable & Co. Ltd., 1911, p. 4.

[2] Ib., p. 7-8

RASAD

Perzijski:

- RŌZ = DAN [485]
- RASH = BRDOVITA ZEMLJA [473]
- RAST = POREDAK, SIGURNOST, RAST [472]
- RASAD = SJEME, ZRNO [472]
- RAS = DOLAZAK; ZRELOST [471]
- ROYIDAN = ROJEN, NAROJEN [488]

…………………………
Izvor: John Richardson, A Dictionary, Persian, Arabic, and English; Vol. I, Oxford, The Clarendon Press, 1777.

TUT - ZABORAVLJENA RIJEČ

Od matere Jelke u rodnom selu Viduša, centralna Bosna, u djetinjstvu šezdesetih godina dvadesetog vijeka čuo sam priču da golub dupljašu da pjeva sljedeću pjesmu:

„Ko to tu sjedi,
Pasji sin sjedi,
Pasju kćer drži,
Tut "

Ne radi se o sinu psa, nego o PÁSU, o struku gdje se OPASUJEMO: PÁS > PÁSJI = KRUG (tijela).

Riječ PAS dolazi iz vedskih vremena i sanskrita sa sljedećim značenjima:

• PAS > PĀSAYATI = VEZANOST, OPASANOST [1];
• PAS > PASTYA = STABILNOST [2];
• PAS > PASTYĀ = DOMAĆIN, STAN, KUĆA [3];

a) PAS = KRUG, UNIVERZUM, POVEZ, BORAVIŠTE, STABILNOST, DRŽAČ = BOG;
b) PÁSJI SIN = TUT;
c) PÁSJA KĆER = ZEMLJA

Englesko TUT (nalazi se samo u starim, manje cenzurisanim rječnicima) znači ORB, SPHERA, GLOBUS [4] = sanskritsko MAṆḌALA [5];

• sanskritsko PRADHĪ = ORB, VRHOVNI RAZUM, NAJVIŠI RAZUM [6].

Sanskritsko PRADHĪ je složenica od dvije riječi: **1.**

PRA, **2.** DHĪ: **1.** PRA = PRE (PRIJE), NAPREDAK; ČELNI, PUNJENJE, PUNOĆA [7];

2. DHĪ = RAZUM, RAZUMIJEVANJE, MUDROST [8], MEDITACIJA, PROSVJETLJENJE, SJAJ, DIVOTA [9].

Englesko TUT znači isto što i sanskritsko PRADHI, a PRADHĪ sa svim njegovim značenjima: PRE, ORB, VRHOVNI RAZUM, NAJVIŠI RAZUM; NAPREDAK; ČELNI, PUNJENJE, PUNOĆA; RAZUM, RAZUMIJEVANJE, MUDROST, MEDITACIJA, PROSVJETLJENJE, SJAJ, DIVOTA = TUT = SIN BOGA = STARATELJ, ZAŠTITNIK ili TUTOR.

PLATE II. SUMER-ARYAN EVOL-

1 SUMER	2 AKKAD	3 EGYPTIAN Early Alphabetic	Hiero.
Ta(r) 12.			
Ti(b) 70.			
U(V) 365.			

Sumerian letters T and U (Laurence Austine Waddell, The Aryan Origin of the Alphabet, London, Luzak & Co., 1927, PL. II).

= TUT

Naziv TUT je u triskelionu: **Y**. Tu su tri sumerska slova **YVY**, tj. **TUT**:

„Primitivni sveti simbol sastavljen od tri slova u kojima je shvaćena Vedska Trijada, trebalo bi da se čuva u tajnosti kao druga Trojna Veda. Ko poznaje mističnu vrijednost ovog sloga, poznaje Vede." [10]

TUT je egipatski THOTH ili TEḤUTI, grčki Hermes. Grcima je THOTH postao HERMES TRISMEGISTUS.

TUT je keltski vrhovni bog TUATHA DE DANANN, što znači OTAC VATRE DANA: TUT je SUNCE, mada je to ime mogao dobiti i neki vodeći Vanzemaljac.

……………………………

[1] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 612.

[2] Ib.

[3] Ib.

[4] Burt's Swedish-English dictionary, New York: A. L. Burt Company, Publishers, 1900, p. 395.

[5] Monier Monier-Williams, Ib., p. 775.

[6] Ib., p. 681.

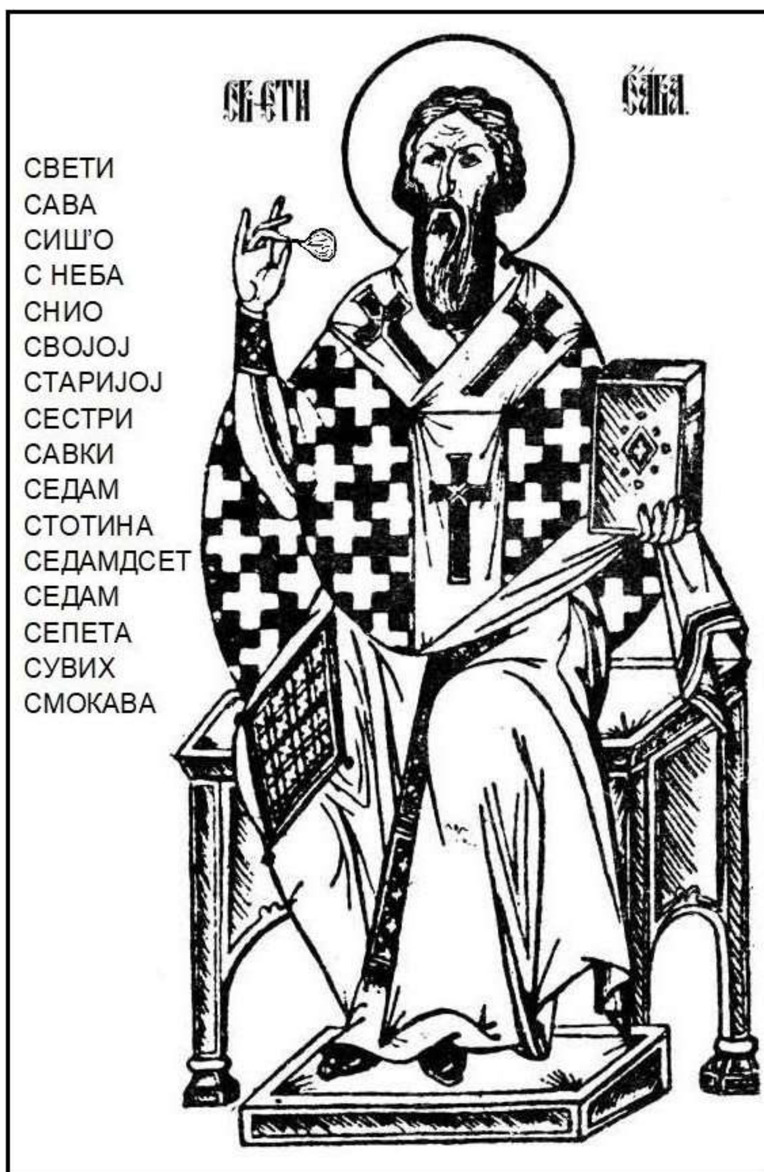
[7] Ib., p. 652.

[8] Ib., p. 516.

[9] Ib., p. 517.

[10] Laws of Manu, Book XI, No. 265.

NARODNA NABRAJALICA NA “S”

SVETI TRIFUN

Trifon na mramornom reljefu (39 X 33,5 cm, 1-2 vijek, sarmatski period, Rostovo oblast, Tanais, Državni muzej Ermitaž, Petrograd,Rusija; Inv. br. TH.- 304).

Dan pred Sretenje (sredina zime u 6. vijeku) u crkvenom kalendar je dan SVETOG TRIFUNA. Crkva kaže da je dan posvećen nekom mučeniku Trifunu koji je posječen za vjeru sredinom 3. vijeka. Pokazaćem

ovdje da je i ovo jedan od prehrišćanskih kalendarskh dana kojeg je kao takvog crkva izbrisala iz narodnog pamćenja.

Ime TRIFON, TRUFUN ili TRIPUN potiče još iz vedskih vremena. Sanskritsko TRIPALA znači VAGANJE, MJERENJE [1]. Sanskritsko TRIPHALA ili TRIPHALĀ znači TRI SLATKA VOĆA (GROŽĐE, NAR, DATULA) [2].

Sanskritsko TRPHALA izvedeno je od TRI + PHALA. TRI je TRI, TROJNO, TRODUPLO [3], a PHALA ima sljedeća značenja: VOĆE SA DRVETA; SJEME, JEZGRO; KRAJ JEDNE AKTIVNOSTI; REZULTAT PRORAČUNA, JEDNAKOST (RAVNOTEŽA); KORIST, UŽITAK [4].

Prelaskom glasa **O** u **U**, od starog oblika TRIFON postalo je TRIFUN (kao što je od *volk* postalo *vuk*).

U Bugarskoj TRIFUNA zovu TRIFON ZAREZAN (*Трифон Зарезан*) i danas to tumače kao TRIFUN ZASJEČENI, jer na taj dan voćari počinju da obrezuju grožđe i ostalo voće, ali ZAREZAN ima mnogo stariji značenje: ZARITI, SJATI.

Orijentalno ZAR, SAR, SER, SOR znače GLAVA u smislu POGLAVAR [5]. Ime asirskog cara BELTAZAR znači BELI VOĐA, jer je ZAR = SAR > CAR [6] i kad kažemo “lice mu se ZARI”, jasno nam je da ga obuzima ili sjaj radosti ili rumenilo stida.

Naziv ZAREZAN je od ZARESAN sa značenjem ZARAN, SJAJAN, USIJAN. Postanjem isto kao DRAŽESTAN: ZAR + ESTAN – DRAŽ + ESTAN. Dakle je ZARESAN opisni pridjev postanjem od ZARITI, a ne od ZAREZATI.

Tako biva jasno da je TRIFON, TRIFUN ili TRIPUN ojačano SUNCE sredine zimei prvi dan drugog mjeseca godine, te je kao takav prikazivan božanski trački (panonski) konjanik, božanstvo sunca.

....

[1] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 459.

[2] Ib.

[3] Ib., p. 457.

[4] Ib., p. 716.

[5] Charles de Pougens, Trésor des origines et dictionnaire grammatical raisonné de la Langue Françiase, Paris: De L'imprimerie Royale, 1819, p. 279.

[6] Ib., p. 278-279.

SVJETOST U RIJEČI "SEBAR"

Član 69. Dušanovog zakonika:

69. О СЕБРѢ

СЕБРОВА СЪБОРА ДА NѢСТЬ; КТО ЛИ СЕ ОБРѢТЕ СЪБОР'NИКЬ, ДА МОУ СЕ ОУШИ ОУРЕЖОУ И ДА СЕ ОСМОУДЕ ПОВОДЬЧІЕ.

"69. О Себрима

Збора Себрова да не буде, ко се ко нађе као саборник, да му се уши одрежу и да се осмуде покретачи."

Naziv SEBRI, šta znači i od čega potiče? Zvanični istoriografi tvrde da su Sebri stalež, a ne narod, a mi ćemo ovdje pokazati da je to narod, a ne stalež, jer se potčinjeni narod pretvara u niži stalež. Da ne bismo nabrajali šta je ko rekao o značenju ove riječi, navešćemo

ustaljeno mišljenje da je SEBAR kmet, prost, neugledan čovjek [1].

Pogledajmo sastav riječi:

1. SE + BAR
2. SE + BRI
Dakle su tu dvije riječi i prvo tražimo šta znači SE?

Sanskritsko SE, jednina od **Ā**, postanjem je od korijena **AS**. Sanskritsko AS znači BITI, POSTOJATI, ŽIVJETI, BITI PRISUTAN [2]. To je ono prvo slovo srpske azbuke: **A** = **AZ**. Muški rod SE i ženski rod SI znače USLUGA, SLUŽENJE, SLUŽBA [3].

Grčko **Σέλᾳ**, **σέλας** znači SVJETLO, BLJESAK, SJAJ, SIJEVANJE, SUNČANE ZRAKE [4]. Grčko **Σελήνη** je MJESEC [5], jer je sjajan, a grčko **Σέλλα** (latinski SELLA) je SJEDIŠTE, STOLICA [6].

Grčko Σέλᾳ (SELA) oblikom liči srpskom SЁLO (naselje), dok grčko Σέλλα (latinsko SELLA) odgovara srpskom SÉLA (sjedeljka) od čega je postalo SEDLO i SÉLO (sjedeljka u društvu).

Ekavskom SÉLA odgovara ikavsko SILA: ona je sela = ona je sila; on je seo = on je sio. Ikavsko SILA ima dva značenja: **1.** SELA, SJELA; **2.** SILA (snaga, moć). I nije slučajno grčko Σιός (SIOS) stari oblik za θεός, Bog.

Dakle je ekavsko SE sinonim ikavskom SI: SENO = = SINO, SETVA = SITVA. Od SELEN je postalo ZELEN, od SIV je ŽIV; SIVA > ŽIVA. Tu su i ostale izvedenice od SEL: SELJAK, VESELO, VASELENSKI, VAZELIN i sl.

Od SIL je VASILICA (obredni HLJEB koji se priprema za Mali Božić, 1. januara julij. kal.), zatim SIONICA, OSION, itd.

I gle: grčko Σέλᾳ (SELA), σέλας (SELAS) znači SVJETLO, BLJESAK, SJAJ, SIJEVANJE, SUNČANE ZRAKE. Srbi ekavci govore SEVA (munja), SETVA, SEJE, SEJALICA, SENO, SED. Ikavci oblici su SIVA, SITVA, SIJE, SIJALICA, SINO, SID. U svim riječima, počev od grčkih pa preko ekavskih do ikavskih oblika, osnova je SE, kojoj je po značenju ista osnova SI. I sad nam SINE misao:

a) SINI, JARKO, IZA GORE SUNCE (stih iz lirske narodne pjesme);
b) SINU MUNJA NA ČASNE VERIGE (stih iz epske narodne pjesme).

U svim već pomenutim grčkim riječima SE je nosilac značenja SVJETLOST, SJAJ, BLJESAK, SIJEVANJE, SUNČANE ZRAKE. U srpskom je ekavsko SE je značenjem isto ikavskom SI koje takođe znači SVJETLOST, SJAJ, BLJESAK SIJEVANJE, SUNČANE ZRAKE. To je ono SE u riječi SEBAR i SEBRI.

Ptice SELICE dobile su taj naziv po SELI (grčki Σέλᾳ), po SVJETLOST kao i riječ SEOBA koja je postala od starijeg SELBA. SELICE sele samo u određeno vrijeme određene jačine sezonske sunčeve SVJETLOSTI.

Šta znači BAR u nazivu SEBAR?

Sumersko BAR znači SJAJ [7]. Hebrejsko BAR znači SIN, starogaelik BAR takođe je SIN [8] kao što i srpsko SIN bukvalno znači SJAJ. Perzijsko BAR ĪN je VAJVIŠI, VRHOVNI [9].

Šta je BRI u imenu SEBRI?

Tračko i keltsko BRIA je GRAD, a grad je na BRIGU, dakle BRI znači VIS, VISOKI. Ovo BRI nalazi se u srpskom BRIJATI, BRIČITI sa značenjem ČISTITI,

SJAJITI (npr. lice). U starogaeliku BRI znači DOS-TOJANSTVO, ČAST, SLAVA [10], što znači i velško BRI [11].

I da zaključimo: ime SEBAR znači SJAJA SIN, SUNCA SIN; množina SEBRI znači SVJETLA ČAST, SVJETLA SLAVA.

SEBRI su pokoreni domorodci, domorodci ratari, isti narod kao što su bili i Vlasi stočari. Vlastela je pripadala SRBLJIMA (СРЬБЛЮ) i Grcima. U poveljma bosanskog bana Matije (vladao 1232–50) koriste se dva naziva: СЕРБЛИНЬ [12] i СЬРБЛИНЬ [13]. U Bosni su to zajednička imena i za vlastelu i za kmetove [14] (prisvojni pridjev СРЬПСЦИЕ [15]).

....

[1] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga III, JAZU, Zagreb, 1973, str. 210.

[2] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 117.

[3] Ib., p. 1246.

[4] John Groves, A Greek and English Dictionary, Boston: Hilliard, Gray and Company, 1836, p. 513.

[5] Ib.

[6] Ib.

[7] Stephen Langdon, Sumerian Grammar And Chrestomathy, Paris:Librairie Paul Geuthner, 1911, p. 206.

[8] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. I, Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, p. 68.

[9] John Richardson, A Dictionary, Persian, Arabic,

and English, Oxford, The Clarendon Press, 1777, p. 179.

[10] Edward Dwelly, Ib., p. 122.

[11] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, The Second Edition, Vol. I, Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. 170.

[12] Franz Miklosich, Monumenta Serbica Spectantia Historiam Serbiae, Bosnae, Ragusii; Viennae, Apud Guilelmum Braumüller, 1858, XXXV, XXXIX.

[13] Ib., XXX.

[14] Ib., XXXV.

[15] Ib., LXXXIX.

Φ = ΦOC = SVJETLOST

Φ	
VENETIC Este	(= b) = F
EAST RAETIC Magrè	
WEST RAETIC Bolzano-Sanzeno	
CAMUNIC Sondrio	

Grčko **Φῶς** (FOS) znači SVJETOST, VATRA, LUČA; ZNANJE; ČISTOĆA; SVETOST; UŽITAK; UČENJE; PRINCIP RUKOVOĐENJA. [1]

Srpsko FOSNA (u Bosni) znači DRŽAČ, NOSAČ; njemačko PFOSTEN. Englesko FOSTER je HRANITELJ.

Sva nabrojana značenja gornjih riječi proizašla su iz uloge i značenja SUNCA.

Ka znak prvog glasa u riječi **Φῶς** (FOS) ćirilićno slovo **Φ** simbol je za solsticije i ekvinocije, prvenstveno za ljetni solsticij i kao solarni simbol nalazi se kroz sva vremena širom svijeta.

....

[1] John Groves, A Greek and English Dictionary, Boston: Hilliard, Gray and Company, 1836, p. 597.

IL, ILIR, ILIRIJA I PILE

Kakve je boje PILE kad se tek izleže? Svako tek izleženo PILE je SJAJNOŽUTO, a nosilac značenja te boje u riječi PILE je riječ **IL**. Arapsko IL, AL znači BOG [1]. Arapskom IL i AL prethodilo je semitsko EL. Tako su IL, AL i EL ista drevna imena BOGA i SUNCA. Svako PILE izleže se ŽUTO kao IL, tj. kao SUNCE

IL se nalazi u latinskom SILVA (šuma) i SILVAN, ilirsko-rimski BOG LJETA I ŠUME. Čak i PILAV ima IL, jer se i PILAV ŽUTI. IL u riječi SVILA daje značenje SJAJA, a PILA je ZRAKASTA kao IL, tj. SUNCE. PILOT je VOĐA, VOZAČ.

Starogaelik IR je LJUTNJA, BES [2]; latinsko IRA [3]. Gaelik IRIS je BRONZA [4]. Od IR je IRITIRA što izaziva emotivno stanje LJUTNJE, tj. emitivne VATRE, BIJESA. Korijenska osnova IR nalazi se i u latinskom IRIS koje znači DUGA i PERUNIKA [5].

IR se nalazi u engleskom FIRE i to je VATRA. IR je

sa istim značenjem u grčkom **Πῦρ** (PIR), Πῦρὸς (PIROS). Srpsko KROMPIR takođe ima PIR, jer sirovi krompir služi za skidanje VATRE, tj. visoke temperature (KROM je kimrijski bog Zemlje). Oganj PIRI [6]. Tu su i riječi PIRIKA (vrsta trave) i PIRGAV.

Suštinsko značenje riječi IR nalazimo u sumerskom i u velškom. Sumersko IR znači STVORITI, ZAČETI, OPLODITI [7]. Velško IR znači ČISTO, TANANO, LAHORASTO, PROBOJNO, PRODORNO [8], dakle IR ne može biti ništa drugo već VATRA: VATRA je ZAČETNIK STVARANJA ŽIVOTA, VATRA je ZORA STVARANJA.

Ljiljan (grčki: λίριον).

Egipatsko IRIS znači ZORA, IRI je “OKO”, tj. SUNCE (OS-IR-IS) [9]. Korejsko IRU znači SUNCE [10]. Kod sibirskih Samojeda WIRI i IRRI je MJESEC [11], jer i Mjesec SJA. Srpsko VIRI znači GLEDA POMALJUĆI SE (Sunce zorom viri sa istoka). Kod centralnoafričkih domorodaca GIRI je SUNCE [12], IRU je

NEBO [13]. Finsko IRTI je RAZDRIJEŠEN; SLOBODAN, ČIST, JASAN [14]. Sanskritsko ĪR znači IĆI, KRETATI, USTAJATI, RASTI; RADOVATI, UZROKOVATI RAST; DONOSITI ŽIVOT; PODIZATI [15]. Sve ovo uzrokuje SUNCE svojom VATROM.

Riječi IL i IR nalaze se u nazivima ILIR I ILIRIJA. Naziv ILIRIA i ILLIRION su tračanske (keltske) složenice:

1. ILIR + IA > ILIRIA > ILIRIJA
2. IL + IRION > ILLIRION

Riječi IA i IRION u gaeliku znače OBLAST, ZEMLJA [16].

Tako ILIR (< IL + IR) znači SJAJNA VATRA ili SJAJ SUNCA, dok ILIRIA i ILIRION znače ILIJEVA ZEMLJA, SVJETLOSNA ZEMLJA, SUNČEVA ZEMLJA.

Starogrčko **Ἰλλυρία** ili **Ἰλλυρίς** je od **Ἰλ + λυρ** u kojem IL znači SUNCE, a λυρ je VATRA, SJAJ. Od grčkog λυρ izvedeno je λίριον (LIRION) sa značenjem LJILJAN [17]. I opet po tome Ἰλλυρία i Ἰλλυρίς znače SUNČEV SJAJ, SUNČEVA SLAVA.

Značenjem srodna riječ imenu ILIR je DINAR (DIN + AR), a imenu ILIRIJA srodna je riječ DINARA. Sanskritsko DINA znači DAN [18], sanskritsko RA znači VATRA, TOPLOTA, DAVATI, ZLATO, SJAJ, BLJESAK [19].

Bretonskom i korniškom IR u njihovom DINAIR (dinar) [20] odgovara AR u DINAR. AR je SUNCE i RA je SUNCE, dakle je IR takođe SUNCE, VATRA, SJAJ.

....

[1] John Richardson, A Dictionary, Persian, Arabic, and English, Oxford, The Clarendon Press, 1777, p. 145.

[2] Robert Archibald Armstrong, Gaelic Dictionary in Two parts, London, Printed for James Duncan, 1825, p. 335.

[3] Francis Edward Jackson Valpy, An Etymological Dictionary of the Latin Language, London, Printed by A. J. Valpy, 1828, p. 210.

[4] Robert Archibald Armstrong, Ib.

[5] Francis Edward Jackson Valpy, Ib.

[6] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga II, JAZU, Zagreb, 1972, str. 661.

[7] Stephen Langdon, A Sumerian Grammar and Chrestomathy, Paris, Libraire Paul Geuthner, 1911, p. 222.

[8] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, The Second Edition, Vol. II, Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. 255.

[9] Arthur James Johnes, Philological proofs of the original unity and recent origin of the human race, Apendix A, London: Samuel Clarke, 1843, p. 4.

[10] Ib., p. 5.

[11] Ib.

[12] Ib., p. 20.

[13] Ib., p. 40.

[14] Severi Alanne, Suomalais-englantilainen sanakirja (Finnish-English Dictionary), Superior, Wis., Työmies Kustannusyhtiön Kustannuksella, 1919, p. 140.

[15] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p.170.

[16] Robert Archibald Armstrong, Ib.

[17] John Groves, A Greek and English Dictionary, Boston: Hilliard, Gray and Company, 1836, p. 367.

[18] Monier Monier-Williams, Ib., p. 478.

[19] Ib., p. 859.

[20] Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum: A Dictionary of the ancient Celtic language of Cornwall, Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, p. 104.

DOBAR DAN

Četvrto slovo srpske azbuke je slovo **Д** sa značenjem DOBRO.

U srpskom DAN osnova je AN. Sumersko AN je NEBO [1]. Persijsko AN je VRIJEME, ČAS [2]. Persijsko ANĪ je VRIJEME, DIO VREMENA, PRAVO VRIJEME, NAJVIŠA ČAST [3]. Persijsko ANŪ znači VRIJEME, DIO VREMENA, ČAS [4]. Persijsko ANWĀ znači ZVIJEZDA [5], ANWĀR je SVJETLOST, SJAJ, BLJESAK, VATRA [6].

I tako srpski pozdrav DOBAR DAN znači DOBRO NEBO, tj. NEK TI JE NAKLONJENO VRIJEME I BOG. Dakle je to pozdrav koji Srbi koriste od sumerskih vremena.

....

[1] John Dyneley Prince, Materials for a Sumerian Lexicon, Leipzig, J. C. Hinrichs’sche Buchhandlung, 1908, p. 32.

[2] John Richardson, A Dictionary, Persian, Arabic, and English; Vol. I, Oxford, The Clarendon Press, 1777, p. 114.

[3] Ib., p. 128.

[4] Ib., p. 127.

[5] Ib.

[6] Ib.

DAMASTINON (DAMASTION), CARIČIN GRAD

U blizini Damastiona bili su rudnici srebra.

Strabon piše:

"Dalje iznad Epidamnosa i Apolonije, sve do Keraunskih planina, borave Vulioni, Taulanti, Parthini i Brigi. Tu negdje u blizini su rudnici srebra Damastiona." [1]

Keruanske planine su na teritoriji ilirskih Kerauna (Ceraunii, Rašani) i to su današnje PROKLETIJE, jer Strabon kaže IZNAD EPIDAMNOSA i APOLONIJE.

Sanskritsko DAMA znači DOM, KUĆA [2], galsko DAM je GOSPODAR [3] i sinonim je galskom DOM: DOM, GORAVIŠTE, GOSPODAR; SUNCE [4]. U sklopu grčke mitologije James G. Frazer u svojoj “Zlatnoj grani” pominje DAMIU, božanstvo ženske moći u gradu Troezenu na Peleponezu [5].

Perzijsko DAM je DAH, ŽIVOT; VATRA, TOPLOTA; KRV; PONOS; UŽITAK; VRIJEME, TREN; SUŠA; OŠTRICA (sablje); ŠILJAK (koplja) [6].

Arapsko DAM, DAMĀ znači KRV, ŽIVOT [7]; perzijsko DAMAR je KORIJEN, ŽILA; DAH, ŽIVOT [8]. Za srpsko DAMAR, Petar Skok tvrdi da je turcizam [9], mada dvije oblikom i značenjem iste riječi mogu postojati u dva i više jezika iz nekad zajedničkog protojezika. Uostalom, osnivači Perzije su Kelti Parsi (Persi), a Kelti su isto što i Kimeri, tj. Tračani.

Perzijsko DAMĀGH je PALATA [10], ilirski DAMASTION je GRAD, a palate su unutar grada.

Zapisano na grčkom DAMASTION je Δαμαστίῳ i Δαμάστιον, ali na kovanicama iz DAMASTIONA piše DAMASTINO(N), DAMASTINON. Godine 1923. mještanin iz sela Kutina kod Leskovca pronašao je 100 kovanica damastinonskih tetradrahmi sa natpisima ΔΑΜΑΣ-ΤΙΝΩΝ [11]. DAMASTINON je originalno ime grada. To je složenica od tri keltske, tj. tračanske, odnosno ilirske riječi:

1. DAMA
2. STIN
3. ON

1. Riječ DAMA je imenica ženskog roda, a oblik muškog roda je od DAM. DAMA znači GOSPODARICA, GOSPOJA, GOSPA; DAM je GOSPODAR, GOSPOD. DAMA je DAMARA, DAM je DAMAR.

Na novcu piše: ΔΑΜΑΣΤΙΝΩΝ = DAMASTINON.

DAMAR je DAH, ŽIVOT; VATRA, TOPLOTA; PONOS; KRV; UŽITAK; VRIJEME, TREN; SUŠA; OŠTRICA; ŠILJAK. DAMARA je sve to isto, samo je žensko i jasno je šta je najstariji izvorni smisao: DAMAR je BOG, a DAMARA je BOGINJA; BOG je DAM, DAMA je BOGINJA, GOSPOD i GOSPA, NEBESKA DOMAĆICA, MAJA:

DAM > TAM

Galsko TAM sinonim je galskom DAM: BAL, SUNCE [12]:

b) DAM > DAMUZ > TAMUZ = SUNCE [13]
c) DAM > DAMAR > TAMAR > TAMARA

Sumersko DAM je BRAČNI DRUG: MUŽ, ŽENA [14]:

"...ali žena boga zvala se Dam, što bi moglo biti izvor našeg Dama, riječi koju su koristili Kelti i prevodioci i Septuaginte." [15]

Po sumerskom DAM je BRAČNI DRUG bilo da je muž ili žena i ovdje riječ DAMA označava ženu, suprugu. Čuvena je pariska katedrala *Notre Dame* i.sve je povezano sa ADAM i ADAMA, pa i dalje od toga, sve do početka stvaranja i do Boga i Boginje Vode. U sumerskoj mitologiji EA, bog vode, imao je ženu sa imenom DAM [16].

2. Druga riječ u imenu DAMASTINON je STIN. U riječi je keltsko TIN, koje je značenjem isto keltskom TAN, TEN, TON, TUN i to je VATRA [17] (u srpskom vatra još TINJA). Prefiks **S** ispred TIN daje srpsko ikavsko STIN > STINA, ekavsko STENA, što je u galskom STIGN sa značenjem STIGNUTO, STEGNUTO, TVRDO, ČVRSTO, ŽESTOKO [18] i simbol toga na kovanicama DAMASTINONA jesu dva pod pravim uglom popriječena eksera (od STIN je BASTION, BAŠTINA).

3. Treća riječ u DAMASTINON je keltsko ON: DOBRO, DRAGO; ODLIČNO, VODEĆE, LIJEPO; BORAVIŠTE [19] (ON je u srpskim prilozima mjesta ONDE, ONDJE).

I kad sve složimo, dobijemo DAMA + STI + ON, DAMA + STIN + ON = GOSPE TVRDO BORAVIŠTE. To je kod lokalnih Srba to je zapamćeno kao CARIČIN GRAD (i u hrišćanstvu GOSPA je CARICA). Tu je Justinijan dogradio svoju *Justiniana Prima* i sve to neki

arheolozi znaju, ali ne smiju da kažu, jer tu nikad nije bilo Ilira Šiptara, nego su tu Iliri Serdi, tj. Srbi. Riječi CAR i CARICA su iz galskog jezika, posta-njem su od srpskog ZAR i njihovo značenje Srbima je poznato.

……………………….

[1] Strabon, VII,7,8.

[2] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 469.

[3] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome II; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 433.

[4] Ib. p. 433, 497.

[5] James George Frazer, The Golden Bough, Vol. I, Abrdiged Edition, New York, The Macmillan Company, 1925, p. 7.

[6] John Richardson, A Dictionary, Persian, Arabic, and English; London: by J. L. Cox, 1829, p. 684.

[7] Ib.

[8] Ib.

[9] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga I; JAZU, Zagreb, 1971, str. 378.

[10] John Richardson, Ib.

[11] Dr Balduin Saria, Iz numizmatičke zbirke Narodnog Muzeja u Beogradu, Damastionske tetradrahme iz Kutine; Starinar, Treća Serija, Knjiga treća (za t1924 i 1925), Beograd, 1925, str. 97.

[12] Jean-Baptiste Bullet, Tome II, p. 399.

[13] James George Roche Forlong, Rivers of Life, Vol. II; London: Bernard Quaritch, 1883, p. 60.

[14] Stephen Langdon, A Sumerian Grammar and Chrestomathy, Paris, Libraire Paul Geuthner, 1911, p. 208.

[15] James George Roche Forlong, Ib. p. 55.

[16] William J. Hinke, A New Boundary Stone of Nabuchadrezzar I; Wipf & Stock Publishers, Eugene, Oregon, 2009, p. 222.

[17] Jean-Baptiste Bullet, Ib.Tome III; p. 419, 411.

[18] Ib. p. 376.

[19] Ib. p. 218.

OB, OBEL, SER I SIR

“U reformisanoj Kaldeji tada je Bel postao glavno božanstvo, iako, kao što su učeni znali, ali samo oni, njegovo je ime proizašlo iz starije vere, Ob-el, Zmija Bog. Povremeno je dobio imena kao što su *Sar*, *Sir*, i *Gospod*, ili Hlebar, ili Hlebodavac, koji vraća sećanje na još stariju veru Maha-Deve ili Totha, njega pred koga je jevrejski vođa stavio posudu s manom u znak zahvalnosti za hleb koji je kišio iz neba.” [1]

Tvrdeći da OB znači GUJA (zmija), citirani autor pogrešno tumači reč OB: OB nije GUJA, nego OBLO TELO, OBRUČ, KOLO, KRUG. Nebo je KRUG, Sunce je KRUG, ciklusi su KRUG i sve je telom OB, OBLO, KOLO, KRUG, KUGLA, SUNCE.

Sinonimi nazivu OBAL su OBEL i OBIL. To su tri reči za tri telesne suštine vidljivog OBA: OB je OBAL, OBEL i OBIL.

Simbol OBA je GUJA (zmija) koja guta svoj rep (ouroboros): glava guta rep, početak guta kraj, početak je spojen sa krajem i kraj je spojen s početkom: KOLO,

KRUŽENJE, CIKLUSI, SEZONE, VREME.

Ime OBEL zamenjuju reči SER i SIR i one su od ZER i ZIR:

a) OB + ZER > OBZER > OBSER > OBSERVACIJA > OPSERVACIJA = OSMATRANJE;

b) OB + ZIR > OBZIR > OBZIRATI = OSMATRATI

Za bilo kakvo osmatranje potrebno je SVETLO, te su ZER i ZIR = SVETLO. OB je VIDLJIVO, SVETLEĆE TELO; OBSERVACIJA JE SVETLOST OBA. Prvi OB je SUNCE.

Tako je od SER dobijeno SERB, SERBIN; tako je od ZIR (iz ZIRKATI) dobijeno SIR, SIRB, SIRBI; tako je od ZUR (iz ZURITI) dobijenu SUR , SURI, SURB, SURBI; tako je od ZOR (iz ZORA dobijeno) ZORB, SORB, ZORBI, SORBI.

……………………….

[1] James George Roche Forlong, Rivers of Life, Vol. I; London: Bernard Quaritch, 1883, p. 104.

PAR

PAR = DVA JEDNAKA I RAVNOPRAVNA:

"U početku stvori Bog nebo i zemlju. A zemlja bješe bez obličja i pusta, i bješe tama nad bezdanom; i duh Božji dizaše se nad vodom." (*Postanje, 1,1-2*)

1 + 1 = 2 = PAR = DUH BOŽJI + NEBESKA VODA = = BOG DUH + BOGINJA ETAR = MUŠKO I ŽENSKO = POZITIVAN I NEGATIVAN = PLUS I MINUS = VIBRACIJE = STVARANJE = RAĐANJE > SVJETLOST = SUNCE...

To je simbolika zmije, to je smisao drevnog "obožavanja zmije." Prosti narod onda kao i danas: sve shvata bukvalno, pa se tako bukvalno i od ezoterista narodu

tumači. To što MARIJA znači MORE, to prostom narodu ništa ne znači, za njih je to samo vlastito žensko ime, a ne NEBESKA VODA, ne KOSMIČKO MORE:

"I reče Bog: neka bude svjetlost. I bi svjetlost." (*Postanje, 1, 3*)

PAR = DVA JEDNAKA I RAVNOPRAVNA:

"U početku stvori Bog nebo i zemlju. A zemlja bješe bez obličja i pusta, i bješe tama nad bezdanom; i duh Božji dizaše se nad vodom." (*Postanje, 1,1-2*)

1 + 1 = 2 = PAR = DUH BOŽJI + NEBESKA VODA = = BOG DUH + BOGINJA ETAR = MUŠKO I ŽENSKO = POZITIVAN I NEGATIVAN = PLUS I MINUS = VIBRACIJE = STVARANJE = RAĐANJE > SVJETLOST = SUNCE...

To je simbolika zmije, to je smisao drevnog "obožavanja zmije." Prosti narod onda kao i danas: sve shvata bukvalno, pa se tako bukvalno i od ezoterista narodu tumači. To što MARIJA znači MORE, to prostom narodu ništa ne znači, za njih je to samo vlastito žensko ime, a ne NEBESKA VODA, ne KOSMIČKO MORE:

"I reče Bog: neka bude svjetlost. I bi svjetlost." (*Postanje, 1, 3*)

1 + 1 **+** 1 **= 3** = NEBESKO TROJSTVO = BOG OTAC + BOGINJA MAJKA + BOG SIN = SVETA PORODICA.

To što je ISUS u Pismu SVJETLOST, VIDJELO, SUNCE PRAVDE i BOZJI SIN rođen od MARIJE, to prostom narodu ništa ne znači, prosti narod sve bukvalno shvata, a rečeno je: "Kako gore, tako dole!"

"Potom reče Bog: neka bude svod posred vode, da rastavlja vodu od vode. I stvori Bog svod, i rastavi vodu pod svodom od vode nad svodom; i bi tako. A svod nazva Bog nebo. I bi veče i bi jutro, dan drugi." (*Postanje, 1, 6*)

"Potom reče Bog: neka se sabere voda što je pod nebom na jedno mjesto, i neka se pokaže suho. I bi tako. Potom reče Bog: neka se sabere voda što je pod nebom na jedno mjesto, i neka se pokaže suho. I bi tako.I suho nazva Bog zemlja, a zborišta vodena nazva mora; i vidje Bog da je dobro." (Postanje, 1, 9-10)

Drugi PAR:

SUNCE + ZEMALJSKA VODA = PAR = MUŠKO I ŽENSKO = POZITIVAN I NEGATIVAN = PLUS I MINUS = VIBRACIJE = STVARANJE > MUŠKO I ŽENSKO.

I gle:

"I stvori Bog čovjeka po obličju svojemu, po obličju Božijemu stvori ga; muško i žensko stvori ih." (*Postanje, 1, 27*)

Tu se koristi jedan glagol u obliku aorista, radnja je tenutna: *stvori ih*, dvoje, PAR. Uporedimo to sa ovim:

"I uzevši Gospod Bog čovjeka namjesti ga u vrtu Edemskom, da ga radi i da ga čuva." (*Postanje, 2, 15*)

Tu nema žene, samo MUŠKO, nema PARA. Gdje je

ona stvorena žena po obličju Božjem? Nema žene!

"I reče Gospod Bog: nije dobro da je čovjek sam; da mu načinim druga prema njemu. I reče Gospod Bog: nije dobro da je čovjek sam; da mu načinim druga prema njemu." (*Postanje, 2, 18*)

"I Gospod Bog pusti tvrd san na Adama, te zaspa; pa mu uze jedno rebro, i mjesto popuni mesom. I Gospod Bog stvori ženu od rebra, koje uze Adamu, i dovede je k Adamu."

Ovdje je niz radnji kroz koje je žena stvorena od čovjeka. To je od Vanzemaljca "Boga" bio redizajn jednog čovjeka i stvaranje žene genetskim bioinžinjeringom.

SVASTIKA

Ispod svastika u krugu dana sa 12 sati je Sunce sa svastikom (stećak, sredina 19. v., Rajac, Negotin).

Pošto još traju nejasnoće o izvornom značenju i porijeklu riječi SVASTIKA, vrijeme je i to da objasnimo:

"Svastika se nazivala različitim imenima u različitim zemljama, iako su gotovo sve zemlje u kasnijim godinama prihvatile drevno sanskritsko ime Svastika; i ovo ime se preporučuje kao najtačnije i najsigurnije, sada je najopširnije i, zaista, gotovo univerzalno. Ranije se pisalo s-v-a-s-t-i-k-a i s-u-a-s-t-i-k-a, ali kasniji način pisanja, i engleski i francuski, je s-w- a-s-t-i-k-a." [1]

Jedni govore ovako:

"Etimologija: sanskrtska riječ koja označava uzitak, zadovoljtvo, srecu. Sastoji se od *Su* (ekvivalent grčkog

εὐ), 'dobro', i *asti*, 'biće', 'dobro biće', sa sufiksom *ka* (grčki *κα*, latinski *co*)." [2]

Drugi tvrde ovako:

"*Su*, radikalno, označava *dobro*, *zdravo*, *odlično*, ili *suvidas*, napredak.

Asti, treće lice, jednina, indikativni prezent glagola *as*, biti, što je *jest* na latinskom.

Ka, sufiks koji tvori imenicu." [3]

Treći razmišljaju ovako:

"Century Dictionary kaže. Swastika - [sanskrit, bukvalno "dobre sreće." Svasti (*su*, dobro, + *asti*, biće), blagostanje]. Isto kao kukasti krst." [4]

Četvrti imaju svoje mišljenje:

" Etnološki, svastika je izvedena od *svasti*, a svasti od *su*, 'dobro,' i *as*', 'biti.' *Svasti* se često pojavljuje u Vedama, i kao imenica u značenju sreće, i kao prilog u značenju 'dobro' ili 'zdravo!' Odgovara grčkom ***εὐστω***. Izvođenje *svastika* je kasnijeg datuma i uvijek znači povoljan znak, kakav se najčešće nalazi među budistima i džainistima." [5]

Postoji i ovakvo mišljenje:

"Monogramski znak od četiri grane, čiji su krajevi zakrivljeni (ili savijeni) pod pravim uglom, ime označava, doslovno, znak blagoslova ili dobrog predznaka." [6]

I na kraju citat sa zdravorazumskim zaključkom:

"*Znak* svastike je morao postojati mnogo prije nego što mu je dato ime. Mora da je postojao mnogo prije budističke religije ili sanskritskog jezika." [7]

Svastika je kolo nebeskog mlina, kolo vremena, KOLO SUNCA, KOLO KRETANJA od najprostijeg atoma vodonika i do kretanja univerzuma: SVASTIKA je ZNAK BOGA (jedan krak svastike je azbučno **Γ** jednako masonskom latiničnom **G** = **BOG**).

Vidjeli smo da u određivanju etimologije i značenja imena SVASTIKA svi se hvataju za sanskritsko SU i sanskritsko AS i ASTI sa značenjem SRECA. Ne i ne! To nije fundamentalno značenje SVASTIKE, jer evo zašto: skupa sa Vedama svastiku su u Indiju donijeli Arjani, dakle je izvorno značenje SVASTIKE u jeziku Arjana. Obratimo pažnju na prvu rečenicu citata pod brojem 3 sa prethone stranice:

"*Su*, radikalno, označava *dobro*, *zdravo*, *odlično*, ili *suvidas*, napredak."

Sanskritsko SU znači KRETANJE; PODSTICAJ; NADMOĆ; OPLODNJA, STVARANJE, RAĐANJE; DOBRO, ODLIČNO; ŽIVOTNO, LIJEPO, PRAVEDNO, MILOSNO, VOLJNO, BRZO [8]. Hetsko SU znaci VATRA [9] i to SU je u SUN, SUNCE Zatim slijedi druga rečenica pomenutog citata:

"Asti, treće lice, jednina, indikativni prezent glagola *as*, biti, što je *jest* na latinskom."

Ko je prvo JEST u univerzumu? BOG je JEST, AS, AZ. Prema tome slijedi:

SU + ASTI > SUASTI

Zatim posljednja recenica tog citata:

"Ka, sufiks koji tvori imenicu."

Autor čiji citat rečenicu po rečenicu analiziramo je Albert Gallatin Mackey, mason 33 stepena, te on kao mason svim nižim stepenima masonerije i nemasonima ne smije kazati tajnu, a tajna je pravo značenje sanskritske riječi KA: PRAJĀPATI (OTAC NARODA); DUŠA; BLJESAK, SVJETLOST; GLAVA, SUNCE; VATRA; SREĆA, UŽIVANJE [10]. I sad imamo:

SUASTI + KA > SUASTIKA = SVASTIKA.

I kažu:

"Iznesene su mnoge teorije u vezi sa simbolikom svastike, njenim odnosom prema drevnim božanstvima

i predstavljanjem njihovih određenih osobina. Prema procjeni određenih pisaca, to je bio amblem Zevsa, Bala, Sunca; boga sunca, kočija sunca, Agnija, boga vatre; Indre, boga kiše; boga Neba, boga neba i i konačno boga svih božanstava, Velikog Boga, Stvoritelja i Vladara univerzuma. Također se smatralo da simbolizira svjetlost ili boga svjetlosti i račvaste munje i vode. Neki vjeruju da je to bio najstariji arijevski simbol. Neki vjeruju da je bio najstariji arjanski simbol.” [11]

Ako umjesto sanskritskog SU, koje znači DOBRO, i umjesto hetskog SU sa značenjem VATRA, uzmemo baskijsko SUA, saznajemo da i baskijsko SUA znači VATRA [12]. Svi znamo da je vatra i te kakvo dobro za čovjeka, naročito VATRA SUNCA kao dobro za život na Zemlji:

"SUA, vatra, gorenje. Ba. Postavljeni primjer je na baskijskom. *Suilha*, *Sulya*, gorjeti na bretonskom; *Sude*, svijetliti na irskom. Iz kombinacije ova tri dijalekta vidimo da je SU keltski izraz koji znači vatra." [13]

Evo još nekih jezika u kojima SU znači VATRA, GORENJE, SJAJ, SUNCE: SUB (sirijsko), SUD (etiopsko), SUT (arapsko), SUS (haldejsko), SUI (kineski), SUL (galsko i gaelik), [14], SUR (sanskritski), SURI, SUH (srpski), SUPRA (srpski), itd. Posebno je zanimljivo pojava korijena SU u imenu SVETOVIDA u latinskim zapisima: SUANTOUITUS, SUANTOUIT, SUANTUITHO, SUANTOUITUS, SUANTOUIT, SUANTUITHO, SUANTEVIt, ZUANTEVIT [15], u staroislandskom je SVANRAVIZ [16] i SVANTEVIZ [17], a na jadranskom otoku Braču jedna gora zove se SUTVID. Srpsko ŽUNA je od SUNA, od SUNCE.

Baskijskom SUA (*vatra*) odgovara SVA u srpskom SVANE, u engleskom SWAN (*labud*), u švedskom SVAN (*labud*). Prelaz **U** u **V** (i obratno), nije nepoznanica u jezicima. Tako je postalo ime njemačke pokra-

jine SVABIJE (SWABIA) na mjestu prve Cezarove GERMANIE.

Tračansko GERMA je TOPLOTA, tj. VATRA i to značenje ima i naziv SWABIA. GERMANIA i SWABIA su riječi istog značenja, sinonimi, a SWABIA je postanjem od SUABIA [18] i tu je sanskritsko SU sa svim značenjma nabrojanim u citatu br. 8 (*str. 219*) Tu su hetitsko SU i baskijsko SUA sa značenjem VATRA. To SUA je u imenu SUABIA i to je dio LUSATIE Lužičkih Srba. Naziv LUSATIA je od galskog LUS, istog značenja kao i galsko LU, LUK i LUG [19]. To u izvornom smislu znači LUČ, VATRA, SJAJ [20]. LUSATIA je isti naziv kao i drevna LUSITANIA (Portugalija), a sve je povezano sa rasenskom boginjom sa imenoim LUS-NA, *svjetlo*, *sjaj* [21], latinski LUSTRE (> luster).

Druga riječ u SVASTIKA je TIK:

SVA-S + TIK-A > SVASTIKA

Sanskritsko TĪK znači IĆI, PUTOVATI [22]. Primarno značenje kineskog TIK je JASNO, SVIJETLO, OČITO, STVARNO [23]. KON TIKI VIRAKOČA bio je BIJELI BOG SUNCA drevnih Inka.

Srpsko TIKVA JE postanjem od TIK. ona je OKRUGLA, njena riježva je LOZA i PENJE SE. Unutrašnjost ploda TIKVE je ŽUTA. Tu je i TIGANJ: TIK > TIG.

Uzmimo za primjer srpsko UTIKAČ: U + TIK-AČ. Ovdje je TIK sam CENTAR, ali se može reći UTAKNUTI i TAKNUTI. TIK, TAK i TIG su svjetlosna, energetska ili emotivna VEZA, SPOJ.

TIGANJ se na VATRU meće, a TIGAR je “živa vatra”. Sve to podsjeća na TIK, na SUNCE. Kad ovome dodamo galsko TIG sa značenjem SUNCE [24] i TIGERN sa značenjem PRINC, KRALJ, VLADAR [25], te galsko TIGER sa značenjem BOG [26], jasno je da su TIG i TIK u tijesnoj etimološkoj vezi istog semantičkog značenja. Da li je TIG postanjem od TIK, ili je obrnuto, to

ovdje nije važno, važno je da imaju isto značenje i to je VATRA, SJAJ, SUNCE. Kad se ovome doda galsko TIKEMER sa značenjem GOSTOLJUBIVOST, te srpsko TICATI i TIČE (SE), koje je postanjem od TIKATI i TIKE, otpadaju sve sumnje da je TIG i TIK ne znače VATRA, SJAJ, SUNCE, BOG.

Oblicima SUASTIKA, SWASTIKA i SVASTIKA potpuno je ravnopravan oblik SVASTIGA, kao što piše u nekim njemačkim knjigama 19. vijeka [27].

SUASTIKA, tj. SVASTIKA je VATRA SUNCA i ono je svemu živom na zemlji SREĆA I UŽITAK, ali to nije sve.

Pored svega rečenog, tu je SVAROG, BOG NEBA, STVORITELJ SVIJETA, OTAC SUNCA i OTAC BOGOVA SUNCA. U imenu SVAROGA je SVA iz SVANUTI i SVATOVI, te SWA iz engleskog SWAN i švedskog SVAN sa značenjem LABUD. Sanskritsko SVĀ je NEBO, NEBESA, SVJETLO, SUNCE [28] ili SVAR [29].

I sad, Srbi, dobro otvorite uši: sanskritsko SVA (koje je u baskijskom SUA sa značenjem VATRA) u sanskritu znači SVOJ, ROD, RODBINA, ROĐACI [30]. U srpskom SVAK je sestrin muž i muževe sestre muž [31]. SVAK ili ŠURJAK ili ŠURA postanjem od SUR koje se nalazi u srpskom SURI (orao) i u sanskritskom SŪRYA sa značenjem SUNCE [32]. ŠURJAK i ŠURA su po Suncu duhovno srodstvo, SVOJTA, ROD, RODBINA.

Od SVA iz SVAROG postanjem je SVAST i to značenjem isto riječima ROD, RODBINA. SVAST je neodređenog roda, SVASTIKA je suprugina sestra, tj. ROD, RODBINA.

ROD je srpski BOG i vjera Srba u Boga Roda je nepobitno je zabilježena u literaturi:

“Kao što autor dokazuje, nebesko božanstvo je imalo različita imena: Rod, Svarog, Stribog, Svetovid, Jarovit, Dij, takođe, *Svetovid-Rod*.” [33]

O vjerovanju Srba u BOGA RODA etnolog Sreten Petrović navodi dokaz iz spisa Svetog Save u propisima za monahe:

"Navedimo ovde podatak (koji uzimam iz ‘druge ruke’) da je, na primer, prema propisu sv. Save za monahe (prepis iz 16. stol.) sveštenik morao od svojih ispovednika izvideti *'Я splutilajesi z babami bogomerskija bludy, li molila sia jesi wilam li rodu i roženicam i Perunu i Chor su i Mokoszi pila i jela: tri leta post z poklony'.* (vidi i: Mal, 1940:19). U slobodnijem prevodu: *'jes‘ li činila s babama (= vračarama) bogomrski blud, jesi li se molila vilama ili Rodu i Rožanicami, a Perunu i Horsu i Mokoši u čast pila i jela: (treba) da držiš post u poklonjenju tri godine.”* [34]

ROD je BOG I BOG SUNCA, ROD je SUNCE, SUNCE je AR:

“Ar, ili Ari, znači vatro-Sunce, na grčkom Ar-es, u Fenikiji i Judeji to je Ar, ‘vatra’ (Iar)….” [35]

"Al je naravno El ili AR ili RA, Sunce." [36]

ROD je BOG I BOG SUNCA, SUNCE je AR, SUNCE je VATRA, u hetskom SU je VATRA, u sanskritu SU je DOBRO, u baskijskom VATRA je SUA i sve je SUNCE.

SU i SUA isto su što i SVA u SVAROG. Sanskritsko SVA je ROD, RODBINA, ROĐACI; sanskritsko SVĀ je NEBO, SJAJ, SVJETLOST, SUNCE. SVA je u srpskom SVÁK (sestrin muž i zaovin muž), SVA je u srpskom SVAST i SVASTIKA.

SVASTIKA je amblem Arjana, amblem SVAROGA, tj. BOGA RODA i MAJKE RODE, MAJKE RODINE, amblem arjanskog RODA I RODBINE.

....

[1] Albert Gallatin Mackey, The History of Freemasonry, Vol. VII; The Masonic History Company, New York and London, 1906, p. 1788.

[2] Ib.

[3] Ib

[4] Ib.

[5] ib.

[6] Ib. p. 1789.

[7] Ib.

[8] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 1219.

[9] John Campbell, The Hittites: their Inscriptions and their History, Vol. II; London: John C. Nimmo, 1891, p. 118.

[10] Monier Monier-Williams, Ib. p. 240.

[11] Albert Gallatin Mackey, Ib. p. 1789.

[12] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome III; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 381.

[13] Ib. p. 381-382.

[14] Ib. p. 382.

[15] Michał Łuczyński, Bogowie dawnych Słowian. Studium onomastyczne; Kielce: Kieleckie Towarzystwo Naukowe, 2020. str. 150. ISBN 978-83-60777-83-1.

[16] Alvarez-Pedroza, Juan Antonio, Sources of Slavic Pre-Christian Religion; Leiden: Koninklijke Brill, 2021, p. 448. ISBN 978-90-04-44138-5.

[17] Radoslav Katičić, Vidova gora in sveti Vid, Studia mythologica Slavica, Vol. 13, 15-32; The Institute of Slovenian Ethnology (Scientific Research Centre of the Slovenian Academy of Science and Arts (ZRC SAZU) and the University of Udine, 2010, p. 18.

[18] Richard Stephen Charnock, Local Etymology: A Derivative Dictionary of Geographical Names; London: Houlston and Wright, 1859, p. 260.

[19] Jean-Baptiste Bullet, Ib. Vol. III, p. 98.

[20] Ib. p. 96, 90.

[21] Isaak Taylor, Etruscan Researches, London, Macmillan and Co., 1874, p. 289.

[22] Monier Monier-Williams, Ib. p. 448.

[23] Samuel Wells Williams, Tonic Dictionary of the Chinese Language in the Canton Dialect; Canton: The Office of the Chinese Repository, 1856, p. 515.

[24] Jean-Baptiste Bullet, Vol. III, p. 418.

[25] Ib.

[26] Ib.

[27] J. N. Reuter, Die altindischen nominalcomposita ihrer betonung nach untersucht, Erste Abtheilung; Helsingfors, 1891, p. 38.

[28] Monier Monier-Williams, Ib. p. 1282.

[29] Ib. 1281.

[30] Ib. p. 1275.

[31] Vladimir Mazuranic, Prinosi za hrvatski pravno-povjestni rjecnik; Jugoslavenska akademija znanosti i umjetnosti, Zagreb, 1908-1922, str. 1409.

[32] Monier Monier-Williams, Ib. p. 1243.

[33] Henryk Łowmiański, Religia Słowian i jej upadek (w. Vi-XII) Paпstwowe Wudawnictwo Naukowe, Warszawa, 1979, str. 76.

[34] Sreten Petrović, Srpska mitologija, Mitološke mape, Druga knjiga, Prosveta - Niš, 2000, str. 19-20. ISBN 86-7455-415-6

[35] S. F. Dunlap, The Origin of Ancient Names of Countries, Cities, Individuals and Gods; Cambridge, Metcalf and Company, 1856, p. 7.

[36] James George Roche Forlong, Rivers of Life, Vol. I; London: Bernard Quaritch, 1883, p. 16.

KOLO, KOLOVRT I KOLOVRAT

Keramički iIdol Bala iz Boiotie (grčki: (Βοιωτία), Korint, 10. v. st. ere.

Zašto i po čemu je KOLO nazvano KOLO, pokazaće nam riječ galskog jezika, a Gali su tračanski Brigi iz Ilirije, današnjeg Balkana. KOLO je proste galske, tj. tračanske ili ilirske riječi OL, od koje potiče izvedenica KOL, samo što su engleski kraljevski cenzori odlučili da se umjesto **K** piše latinično **C**, kako bi to odvlačilo pažnju ka latinskom, a sve radi prevare razuma. Da galsko napisano **C** ima glasovnu vrijednost **K**, jasno je čovjek napisao:

“**C**, K, Q, slova istog glasa u keltskom, i iste vrijednosti.” [1]

Tako galsko COL znači VRH, OBLO, GLAVA, GLAVAR, POGLAVAR; ČUVAR [2], Sunce je čuvar života, svaki KOLAC u ogradi ili u ruci je čuvar, KOLIBA je čuvar, zaštitnik, jer i galsko COL u galskom COLIBA znači KOLIBA [3].

Galsko COL je istog značenja kao i galsko CAL, CALH, CALL, CEL, CIL, CUL, CYL, CYLL i sve ove riječi znače BAL, tj. SUNCE. Sad po ovom CAL i CALL jasno šta znači KALDEJA, jasno da su KELT dobili ime po riječi KEL, koje ima isto značenje kao i keltsko SEL: SUNCE!

Galsko COL je istog značenja kao i galsko CAL, CALH, CALL, CEL, CIL, CUL, CYL, CYLL i sve ove riječi znače BAL, tj. SUNCE. Sad po ovom CAL i CALL jasno šta znači KALDEJA, jasno da su KELT dobili ime po riječi KEL, koje ima isto značenje kao i keltsko SEL: SUNCE!

U galskom COL, a u srpskom KOL, osnova je OL, a galsko OL znači KRUG, KOLO:

- OL > KOL > KOLO
- OL > SOL
- OL > DOL
- OL > GOL
- OL > POL > POLA

Mlinsko kolo

- OL > POL > POLI > POLITI
- OL > ROL
- OL > VOL > VOLI > VOLITI
- OL > OLUK
- OL > OLUJ
- OL-I + VER > OLIVER
- OL > POL > POLO > APOLO
- OL > OLIVA
- OL > OLIMP
- OL > OLTAR

Na idolu Bala iz BOIOTIE su solarni idoli: ždralovi, labris (kasnija runa dagaz, dan) i svastike, a posebno

je naglašena svastika u obliku mlinskog kola. Uz taj artefakt svuda pišu da je to starih Grka rad i vlasništvo, a nije, lažu! Ime zemlje je BOIOTIA (Βοιωτία) je galski naziv: galsko BOI znači VIS, BRDO, BREG, BRIG, PLANINA [4] (kuća sa dva BOJA), dakle je to zemlja BOJA ili BRIGA. Osim što znači BRIG, riječ BOI znači isto što i BOYA (BOJA) sa značenjem LUK [5], dakle srpsko BOJA izvorno znači DUGA.

....

[1] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome II; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 240.

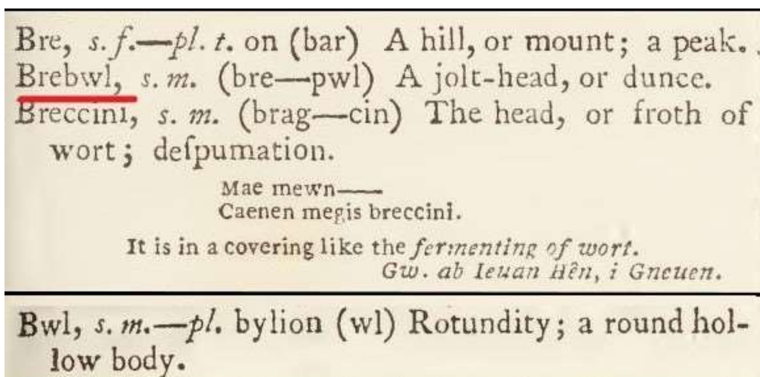
[2] Ib. p. 344.

[3] Ib. p. 345.

[4] Ib. p. 185.

[5] Ib. p. 197.

HEJ, BRE

Bre, *s. f.—pl. t.* on (bar) A hill, or mount; a peak.

Brebwl, *s. m.* (bre—pwl) A jolt-head, or dunce.

Breccini, *s. m.* (brag—cin) The head, or froth of wort; despumation.

Mae mewn——
Caenen megis breccini.

It is in a covering like the *fermenting of wort.*
Gw. ab Ieuan Hên, i Gneuen.

Bwl, *s. m.—pl.* bylion (wl) Rotundity; a round hollow body.

Skraćenjem “brebwl” dobijeno je srpsko ‘bre”.

Odakle potiče ono BRE, srpska uzrečica u Srbiji? Potiče iz keltskog.

Velško BREBWL (čitaj: BREBUL, BREPUL) znači ŠUPLJOGLAVAC, BUDALA, BLENTO [1]. Riječ je složena od dvije proste riječi: BRE + BWL.

Velško BRE znači VIS, VRH i u ovom slučaju to je GLAVA kao vrh tijela (od BRE je srpsko BREG).

Velško BWL znači OKRUGLO ŠUPLJE TIJELO, OKRUGLA ŠUPLJA GLAVA [2] i to je u prenesenom smislu GLAVA.

Tako BREBWL bukvalno znači ŠUPLJE OKRUGLO TIJELO NA VISU, tj. ŠUPLJA GLAVA, ŠUPLJOGLAVAC, a samo BRE, koje se govori u Srbiji, samo je skraćeno od BREBWL.

Ne zaboravimo da su Kelti, tj. Kimeri i Tračani isto [3].

....

[1] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, Vol. I; London: Printed for E. Williams, 1803.

[2] Ib.

[3] Strabo, I, 3, 21; XIII, 1, 8.

SVETOVID IZ SMEDEREVSKE TVRĐAVE

Decembra 2016. od Dragana Nikolića iz Smedereva sa propratnim pismom dobijem fotografije kumira uzidanog u zid crkve u smederevskoj tvrđavi:

"Išao sam da opet fotografišem uklesanog idola koji mene lično podseća na likove pronađenim na raznim kumirima, pre svega oblik glave i položaj ruku. Možda je na ovom lokalitetu, na kome postoje ostaci temelja trikonhalne crkve iz najkasnije 10. veka, postojao nekakav hram koji su hrišćani uništili i na njegovom mestu izgradili crkvu.

Verovatno je to bio hram od većeg lokalnog značaja kada je bilo potrebno da se crkvom zameni do tada obožavano božanstvo. Verovatno i da je ovaj idol tek započet, pa je zato preživeo devastaciju starog hrama,

ali je kao jedini preživeli bio poštovan i cenjen među tadašnjim narodom pa je despot Đurađ dao da se ugradi u zidno platno zajedno sa još mnogim drugim antičkim skulpturama koje su nekada krasile kule smederevskog grada.

Zanimljivo je što je ovo jedini reljef uzidan u zidine grada a da nije iz rimskog perioda. To je jedan od razloga koji me tera da pomislim da idol nije uzidan slučajno, tek tako, već je razlog uziđivanja višeslojan, treba mu pažljivo pristupiti.

Desna ruka Svetovida iz Smedereva tačno je pod 23.5º i to je ka istoku mjesto izlaska Sunca na ljetni solsticij, na prvi dan ljeta, na dugodnevicu. To je prirodni, Božiji Vidovdan, dan vida, najduži dan godine.

Poznato je da su Srbi poštovali svoje bogove iz svog panteona još dugo nakon prihvatanja hrišćanstva i jedan od primera je kamen Crnoboga (ili Dažboga) u crkvi sv. Ahilija u Arilju, koga su Srbi poštovali više nego samu crkvu kralja Dragutina.

Druga stvar, smederevski idol uzidan je u zidno platno malog grada smederevske tvrđave, dakle odmah u prvoj fazi zidanja. Postavljen je licem okrenutim prema istoku, dakle na istočnom zidnom platnu, okrenut prema izlasku Sunca. Lice je više antropomorvno nego ljudsko: položaj usana, očiju i nosa, dakle glavnih crta lica i oblik glave više analogije ima sa kulturom Lepenskog vira nego sa rimskim ili nekim drugim nalazima iz anticкog perioda u koji ovog uzidanog idola smešta prof. Leontije Pavlović.

Kumir je pronađen i u gradu na Dunavu, što daje, s obzirom na lokalitet višestruke implikacije i kontinuitete kulture Lepenskog vira, Starčevačke, samim tim možda i kulture Vinčanske. Ali držimo se proto Srba za kratko: idol uzidan u istočni zid malog grada smederevske tvrđave je najviše nalik na slovenske kumire pronađene najviše na lokalitetetima u Rusiji, Poljskoj, a sada evo i u Smederevu. Pozdrav''

Pored Zbručkog Svetovidovog kumira smederevski kumir jedini je sačuvani originalni kumir u Evropi.

AUTOR

Petko Nikolić Viduša rođen je na Viduši kod Kaknja na dan Sv. Petke 27. (14.) oktobra 1951. godine. Osnovnu školu pohađao je u Modrinju, opština Kakanj, i u Perinom Hanu kod Zenice, a srednju u Zenici. Studirao u Sarajevu. Kao prosvetni radnik radio u zeničkim osnovnim školama. Godine 1992. protjeran je iz Bosne od Srba muslimana, Srba rimokatolika i omrznut od Srba svetosavaca, od 1993. godine živi u Kanadi.